

www.burmeseclassic.com

နန္ဒကျော်သူ

ကြမ်းတမ်းခက်ထန်
သိုင်းဒားမာန်

BURMESE
CLASSIC
.COM

ပ+ဒု
နှစ်အုပ်တွဲ

www.burmeseclassic.com

ဒီဇာနည်အရေးဆုံးပေါ့

- ပြည်ထောင်စုံမမြို့ကဲ့ရေး - ဒီ.အရေး
- ထိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမမြို့ကဲ့ရေး - ဒီ.အရေး
- ဆချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး - ဒီ.အရေး

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပေါ်ပေါက်ရေးသည်
ပြည်ထောင်စုသားအေးလုံး၏
ပဓာနကျသောတာဝန်ဖြစ်သည်။

BURMESE
CLASSIC
COM

ပြည်သူ့သဘောမတူ

- ပြည်ပအားကိုးပုဆိန်မှီး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော် ကည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်မှုနှင့် ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နေရောင်ခြည်သည် ပူနွေးစွာ ကျရောက်နေ၏။
ထွက်ပေါ်ကစ နေရောင်ခြည်အောက်ဝယ် လူလင်ပျို
မယ်ယောက်သည် သိုင်းဝညာလေ့ကျင့်နေ၏။
ဘူမိခန္ဓာကိုယ်အထက်ပိုင်း ဗဟုကျင့်ထားသည့်အတွက်
ကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်မှ ထွက်နေသော ချွေးသီးချွေးပေါက်
များသည် နေရောင်ဖြင့် တလက်လက်စောင်းပုံနေလေသည်။
ထိုလူငယ်သည် အသက်အရွယ်အားဖြင့် နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ခန့်
ရှိပြီဖြစ်၏။
ဘူမိခန္ဓာကိုယ်တွင် အဆင့်တူ၍မရှိဘဲ ထူးချွန်သော
ကြွက်သားများဖြင့်သာ ဖွဲ့စည်းထားမေသည်။
လူငယ်သည် ခေးကိုဝှေ့ ယမ်းရင်း သိုင်းခေ့ကျင့်နေခြင်း
ဖြစ်၏။

ထုတ်လုပ်သူများအား တကယ်ရန်သူ တစ်ယောက်နှင့်
ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်နေသည့်အခါ လျင်မြန်ပြင်းထန်၏။

သူက လေ့ကျင့်မှုကို အပြင်းအထန်ပြုလုပ်နေခြင်းပင် ဖြစ်
သည်။

ထုတ်လုပ်သူများကား လေထဲတွင် တစ်ဝိုင်း ဖြည့်တည်
နေ၏။

နေထိုင်ပြီး အလင်းတန်းများကလည်း တလက်လက်
ဝင်းလက်နေ၏။

တစ်ခဏအကြာတွင် အလင်းတန်းများ ပျောက်ကွယ်
သွား၏။

လူငယ်အင်အားထဲမှ ခားသည်လည်း ခားအိမ်ထဲ ပြန်လည်
ရောက်ရှိသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစဉ် ခြေသွံသွံသွံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် လူငယ်က
နေခက်သူလှည့်ကြည့်လိုက်လေသည်။

ရေတစ်ခွက်နှင့် တဘက်တစ်ထည်ကိုင်ဆောင်ကာ သူ့
လျှောက်လှည့်နေသော လူငယ်အားတစ်ဦးကို တွေ့လိုက်ရ၏။

သူတို့နှစ်ဦး၏ရုပ်ရည်မှာ အတော်ပင်တူ၏။

နေခက်ထောက်လှာသောလူငယ်မှာ အသက်ဆယ်ရှစ်နှစ်ခန့်
သာ ရှိသေး၏။

အဖြူရောင်ဝတ်စုံကို သပ်ရပ်စွာဝတ်ဆင်ထားစေသည်။

အဖြူရောင်ဝတ်စုံနှင့်လူငယ်က သိုင်းလေ့ကျင့်နေသူအား
ရေခွက်နှင့် စာဘက်ကို လှမ်းပေးရင်း...

'အစ်ကို သိုင်းပညာအပြင်းအထန်လေ့ကျင့်နေတာတစ်လ
လောက် ရှိပြီမှတည်း'

ဟု ပြောလိုက်၏။

သိုင်းလေ့ကျင့်နေသူလူငယ်က ရေကို ချော့ချော့လိုက်
ပြီး တဘက်ဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်မှချွေးများကို သုတ်လိုက်ပြီး...

'ဟုတ်တယ်၊ နေခက်တစ်ပတ်လောက် လေ့ကျင့်ရဦးမယ်'

အဖြူရောင်ဝတ်စုံနှင့်လူငယ်က...

'အစ်ကို့ရဲ့ မိုးကြိုးခင်းကွက်က အတော်ကို ပြည့်စုံနေပါ
ပြီ'

ထိုလူငယ်နှစ်ယောက်ကား ထန်ဖုံးနှင့် လန်ကျုံးတို့ပင်
ဖြစ်သည်။

မိုးကြိုးစားပွဲ

ထန်ဖုံးသည် သိုင်းလောကတွင် မိုးကြိုးစားဟူသောအမည်ကို အဆင့်အတင့်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

..သူသည် အဘက်နှစ်ဆယ်အရွယ်မှစ၍ သိုင်းလောကအတွင်း စတင်ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။

ဝါးနှစ်ဘက်ကလေးတိုင်း သူ၏အမည်မှာ အနည်းငယ် ကျော်ကြားလာခဲ့၏။

ထန်ဖုံးသည် မျိုးရိုးစဉ်ဆက်စားပညာကို ထပ်မံ တတ်ကျွမ်းပြီး မိုးကြိုးစားဟု ပြောင်းလဲခေါ်ဝေါ်ခံခဲ့ရ၏။

ယခု သူက မိုးကြိုးစားကွက်၏ ပဉ္စမအဆင့်ကို အပြိုင်အထန် လေ့ကျင့်နေခြင်းဖြစ်သည်။

ထန်ဖုံးက....

‘အစ်ကို အခုဆိုရင် မိုးကြိုးစားပညာအဆင့် အဆင့်မြင့်ခဲ့ပြီက’

ထန်ကျုံးက ဝမ်းသာသွားပြီး....

‘ဟာ...ဟုတ်လား’

ထန်ဖုံးက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

ကြိုးစားခက်ထန် သိုင်းလောက(ပ) ?

‘ဟုတ်လား၊ ဗီတစ်ခါ အစ်ကို သိုင်းလောကထဲပြန်တုန်းရင် အစ်ကိုနဲ့ပဲ လျှမ်းလျှမ်းတောက် ကျော်ကြားစရာအောင် စွမ်းဆောင်ရမယ်’

ထန်ကျုံးက....

‘အစ်ကို့ရဲ့အားပညာ ကောင်းတာပဲ၊ ဟုတ်နဲ့ အစ်ကို့ရဲ့ နည်းဟာ သိုင်းလောကထဲမှာ ကျော်ကြားလာမှာပါ’

ထန်ဖုံးက ရယ်ခေါလိုက်ပြီး....

‘မဝီးကောတယ်လို့လဲ’

ထန်ကျုံးကလည်း ရယ်မောလိုက်ပြီး....

‘လေ့ကျင့်နေပါတယ်’

ထန်ဖုံးက မျက်နှာသည်သွားပြီး....

‘ခင်းကပေါ့ပေါ့တန်တန်လေ့ကျင့်နေတာကိုးကွ၊ သိုင်းပညာဆိုတာ ထူးထူးချွန်ချွန် တတ်မြောက်သင့်တယ်၊ မင်းနိဇ္ဈေကစပြီး ပြင်းပြင်းထန်ထန်လေ့ကျင့်ဖို့လိုလိမ့်မယ်’

ထန်ကျုံးက ရှုမဲ့သွားလေသည်။

ထန်ဖုံးက သူ၏ခါးမှစားကို ပေးလိုက်ပြီး....

www.burmeseclassic.com

၈ ❀ နန္ဒာလှိုင်

'ကဲ...မင်းရဲ့ဇနီးပညာ ဘယ်အဆင့်အထိ ရောက်ပြီဆိုတာ
ကြည့်ရအောင်'

ဟု ပြောလိုက်၏။

ထန်ကျုံးက ဇနီးကိုဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး—

'အစ်ကိုကလဲ အထင်သေးလိုက်တာ'

ထန်ဖုံးက—

'ကဲ...စကားများနဲ့ ဝါကိုတိုက်ခိုက်စမ်း'

ထန်ကျုံးက—

'ကောင်းပြီလော သိပ်တော့'

သူသည် မိုးကြိုးဇားကွက်ကို အသုံးပြုကာ တိုက်ခိုက်လိုက်
လေသည်။

သို့သော်—

ဇားကွက်သုံးကွက် မပြည့်မီမှာပင် သူ၏လက်ထိမှဇားများ
ထန်ဖုံး၏လက်တွင်းသို့ ရောက်ရှိသွား၏။

ထန်ဖုံးက မဲ့လိုက်ပြီး—

ကြမ်းစားစက်စက်ဆိုင်ဆိုင်အားမာန်(၀) ❀ ၉

'ကိုယ့်လက်ထဲအေး အလှခံရပြီ၊ ချစ်သူလား'

ထန်ကျုံးက—

'ဒါကတော့ ကျွန်တော်က ညှာပြီးတိုက်ခိုက်လို့ပါ'

ဟု ဆင်ခြေကန်လိုက်၏။

ထန်ဖုံးက—

'ကောင်းပြီ၊ ဇားပြန်ယူ မင်းလက်ထဲကဇားကို ဝါက
ဆိုင်းကွက်နှစ်ဆယ်အတွင်း ရအောင်လုပ်ပြမယ်'

ထန်ကျုံးက ဘာမှမပြောတော့ပါ။

သူသည် ဇားကိုငဲ့ယမ်းကာ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

သူ၏ဇားချက်များက ခဆိုးလှပါ။

သို့သော် ထန်ဖုံး၏လှုပ်ရှားမှုတို့က သူ့ထက်လျင်မြန်လှ၏။

ဆိုင်းကွက်ငါးကွက်အတွင်းမှာပင် သူ၏ဇားမှာ အလှခံ
လိက်ရပြန်လေသည်။

ထန်ဖုံးက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်၏။

‘ငါက ငါ့သိ အစ်ဦးမှာ ကျော်ကြားတဲ့ သိုင်းသမား
တစ်ယောက် ဖြစ်သလောက်တဲ့ ဆန္ဒရှိတယ်။ အခုတော့ မလွယ်
ပါဘူး။’

ထန်ကျုံးပျက်နာ နိရဲသွား၏။

‘ဒေါ်ဆို ထပ်စမ်းကြည့်၊ ဦး’

ဤတစ်ကြိမ် သူက မေးမယူတော့ဘဲ ကင်္ဂါ၊ နှစ်ဖက်နှစ်
တရကြမ်းပင် တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ထွက်တိုက်ခိုက်မှုတို့ကား အတော်ပင် ပြင်းထန်နေ၏။

ထန်ဖုံး သဘောကျစွာ ပြီးလိုက်၏။

ထန်ကျုံး ဒေါသထွက်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း ကောင်စွာ
နားလည်လိုက်၏။

သူသည် ထန်ကျုံး၏တိုက်ခိုက်မှုတို့ကား ရှောင်တိမ်းရင်း
မခံချင်အောင် ထပ်မံရိုက်ထုလိုက်ပြန်၏။

စစ်စစ် ထန်ဖုံးသည် သူ၏ညီငယ်ကား မခံချင်စိတ်ဖြစ် သိုင်း
ပညာ ပို၍ လေးကျင့်ဆင်ယူစေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် လုပ်
ဆောင်နေခြင်းဖြစ်၏။

ထန်ကျုံးမှူးမူကား အမျက်ဒေါသထွက်လာ၏။

လူ့ဘေး နှိမ်သည့်ဟု ယူဆမိ၏။

ထို့ကြောင့် သဲကြီးမဲကြီးပင် တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

သို့သော် သိုင်းကွက်သုံးဆယ်ခန့်ပောက် ထည့်သွင်း သူသည်
ထန်ဖုံးကား ခုက္ခပင်မပေးနိုင်ခဲ့ပါ။

ထန်ကျုံး မဲသွားသည်။

သူသည် ဤအတိုင်း မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ သူ့အစ်ကိုကား
တိုက်ခိုက်နိုင်မည်မဟုတ်သည်လို့ သိလိုက်၏။

မနိုင်လျှင် နိုင်အောင်လုပ်ရပေမည်။

သူသည် ရုတ်ခြည်းပင် လက်ဝါးက အပေါ်ဘက်ဟန်ပြုပြီး
ခြေထောက်က ထန်ဖုံး၏ခါးအောက်ပိုင်းကို ကန်ချလိုက်၏။

ထိုသို့သော တိုက်ခိုက်မှုမျိုးသည် အပြုမဆင်သိုင်းသော
တစ်ယောက်၏ တိုက်ခိုက်မှုမျိုးမဟုတ်ပါ။

ပို၍ဆိုသည်က ထွက်လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကြားမှ အက်နက်
ပုန်းကသေးနှစ်ခုကိုပါ ရှေ့ညှပ်သုံးလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

‘ဟာ’

ထန်ဖုံး ထိတိလန့်စွာ ဆော်ဟန်လိုက်၏။

၁၅ ❀ နန္ဒမာရ်

သူသည် ကခန်းကတန်းပင် နေခက်ကျမ်းဝစ်လိုက်ပြီး ပခုံး
တွင် တင်ထားသော ပဝါဖြင့် လက်နက်ပုန်းများကို ချိန်ချ
ဖယ်ရှားလိုက်ရ၏။

ထန်ဖုံးကား အတော်ပင် ရုပ်ပျက်ဆင်းယျက် ရွှေခင်တိမ်း
လိုက်ရခြင်း ဖြစ်၏။

ထန်ကျုံးက သဘောကျစွာ ရယ်စရာလိုက်၏။

'ဟား...ဟား...ဟား...ဘယ်လိုလဲဗျ'

ထန်ဖုံး၏မျက်နှာ တင်းမာသွား၏။

'ရယ်မနေနဲ့ ခင်းပါ၊ စပ်ပိဘီထားစမ်း'

ဟု ငေါက်ငန်းလိုက်လေသည်။

ထန်ကျုံး မျက်နှာပိုးသပ်လိုက်၏။

ထုမ္မိစိတ်ထဲ၌မူ ထန်ဖုံးအားဒုက္ခပေးလိုက်နိုင်လှ၍ အခဏ
ပင် ဝမ်းသာနေမိလေသည်။

သူ၏တိုက်ခိုက်မှုများကား ကေခင်းမွန်နေသည်မဟုတ်ပါ
စား။

သူ့အား ထန်ဖုံး၏ ချီးကျူးလာမည်ဟုလည်း မျှော်လင့်
နေ၏။

ထူထည် မျက်နှာဆက်လေးဖြူ ထန်ဖုံးအား ကြည့်လိုက်
မိ-

'ကျွန်တော် တိုက်ကွက်ကြော့ဖို့...'

ထန်ဖုံးက လက်ကပြလိုက်၏။

'ထန်ကျုံး မင်း အတော် ကို အောက်တန်းကျပါလား၊
ဒီလိုသိုင်းကွက်မျိုးဟာ ငါတို့ အဖြူရောင် သိုင်းသမားတွေ
ဘယ်တော့မှအသုံးပြုရဘူးကွ'

ထန်ကျုံးက...

'ဒါတော့ အနိုင်ရဖို့...'

ထန်ဖုံးက ခေါင်းခါးဖမ်းလိုက်သည်။

'အနိုင်ရချင်ရင် တရားမျှမျှတတနဲ့ အနိုင်ရအောင် ကြိုး
စားရမယ်၊ ညစ်ပတ်တဲ့နည်းတွေနဲ့ အသုံးပြုပြီး အနိုင်ရတာ
မျိုးဟာ ဂိုက်ယူစရာမရှိဘူး'

ထန်ကျုံး ကေကျနေပ်ဖြစ်သွား၏။

ထန်ဖုံးက အက်ပြင်းချလိုက်ပြီး...

'ညီမေး ခင်း ခေးပညာကို ဂရုစိုက်လေ ကျွန်ုပ်...'

၁၄ နန္ဒကျော်သူ

ထန်ကျုံး ဘာမှမပြောတော့ဘဲ ကုန်လုပ်အတွင်းမှ ချွေး
ခန်းလှည့်ကာ ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

— ၀ —

အမှောင်ထုသည် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးကိုကြီးစိုးလာ၏။

အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်း မီးထွန်းထားကြပြီဖြစ်၏။

မြို့ဦးထိပ်ရှိ ခြံဝင်းတစ်ခုအတွင်းရှိ ဂေဟာတစ်ခုလုံးမှာ
လည်း မီးများ ထိန်လင်းနေအောင် ထွန်းညှိထားပေသည်။

မြို့ကလေးတွင် ထိုဂေဟာငယ် အလှပဆုံးနှင့် အခမ်းနား
ဆုံးဟုလည်း ဆိုနိုင်၏။

ထိုဂေဟာကား မိုးကြိုးခင်းဂေဟာပင် ဖြစ်သည်။

မိုးကြိုးခင်းထန်ဖုံးအိမ်များကား ကွယ်လွန်သွားခဲ့ကြပြီ
ဖြစ်၏။

ထန်ဖုံးအိမ်များသည် ဘုံသွားစဉ်ဆက် မြေရှင်ကြီးများ
ဖြစ်ကြသည်။

ဘုံတို့မြို့ကလေးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လယ်မြေများအနက် သုံးပုံ
နှစ်ပုံခန့်သည် ထန်ဖုံးတို့ပိုင်ဆိုင်ပေသည်။

မြင်းအင်းခက်ထန်ဆိုင်းအားပာန်(၁) ၁၅

ထိုလယ်မြေများမှ ရရှိသော ငွေကြေးဥစ္စာများကြောင့်
ထန်ဖုံးတို့ညီအစ်ကိုအဖို့ ဘာမှပူပင်ကြောင်းကြံစရာ လေ့ပါး။

မိဘများလက်ထက်က ကျန်ခဲ့သော ရွှေငွေရတနာများ
ကလည်း သူတို့ညီအစ်ကို တစ်ဆက်မဆိုနှင့် သုံးစေးသက်ပင်
စားကုန်ခဏ်တော်ပါး။

ထို့ကြောင့် ထန်ဖုံးတို့ညီအစ်ကိုသည် ခဏ်အညီအလုပ်မှ
လေ့ကိုက်ဘဲ တစ်ဆက်လုံး နေသွားနိုင်ပေသည်။

ထန်ဖုံးတို့ညီအစ်ကိုသည် အဏ္ဏာစိုးကျင်း၊ လူယံရှမ်းစုနှင့်
အိမ်ဖော်သုံးယောက်ခန့်နှင့်အတူ မိုးကြိုးဂေဟာတွင် ပျော်
ရွှင်စွာ နေထိုင်ခဲ့ကြ၏။

ထန်ဖုံးက သိုင်းခဏ်ကတွင် သွားလာသည်ကများသဖြင့်
အိမ်တွင် ထန်ကျုံးကသာ အနေများသည်။

ထန်ကျုံးသည် ငယ်ရွယ်သောလူငယ်တစ်ယောက် ဖြစ်ပြီး
ချမ်းသာလှသည်ဖြစ်ရာ အစဉ်အနည်းငယ်ခြင်စည်ဟု ဆိုရ
ပေမည်။

မည်သည့်အလုပ်ကိုမှ လက်ကြောဟင်းအောင် လေ့ရှိချင်
ပါ။

ထန်ဖုံးသည် စာကြည့်ခန်းတွင်ထိုင်ကာ တူမီ လစ်ဦးသည်
ဆော့ ညီမီမကြောင်းများကို တွေးတောနေ၏။

ဟု ပြုံးကစ ပြောလိုက်၏။

ထန်ဖုံးက...

‘ဟေ့ဘီသေးဘူး၊ သူ့စိတ်ထားကို ကျွန်တော် မကြိုက်ဘူး
သူဟာ ညစ်ချစ်တဲ့ညှဉ်း ရှိနေတယ်၊ နည်းနည်းလဲ ကောင်း
ကျွန်သလိုပဲ’

အဘကောင်း ပါးစပ်မိဘီသွား၏။

ထန်ဖုံး ခန့်မှန်းသလိုသူသည် ခန့်မှန်းမိ၏။

သို့သော်...

ငယ်စဉ်ကပင် တူ၏လားပေါ့၌ ကြီးပြင်းခဲ့ပြီး မိဘ
လေး ဖြစ်သောကြောင့် မဆူရှက်ပါ။

ရှမ်းစုက...

‘အစ်ကိုလေး— သူ့အတွက် စိတ်လဲမပွဲပါနဲ့၊ သူ့အတွက်
က ခုမှ ဆယ်ရှစ်နှစ်ပဲရှိသေးတယ်’

ထန်ဖုံးက...

‘သူ ခေးပညာကိုလဲ ဟုတ်တိပတ်တိ မကျေမနပ်ဘူးကွ’

အဘကောင်းက...

‘ဟဲ့ ကိုကျုပ်ကိုယ်တိုင် ဦးစီးပြီး ဆေးကျေပေးပါမယ်’

ထန်ဖုံးက ဘက်ပြင်းချလိုက်ပြီ၊ တစ်စုံတစ်ရာ ပြောမည်မပြု
ရှမ်းစုက ပြောလိုက်၏။

‘အစ်ကိုလေး...ဘယ်ခဏမှ ခရီးထွက်မလဲ’

ထန်ဖုံးက...

‘နောက်ဆယ်ရက်လောက်ဆိုရင် သွားမယ်’

ရှမ်းစုက...

‘သရဲပုလွေသတင်းကကော ဆေးချာရဲ့လား’

ထန်ဖုံးက...

‘ဆေးချာသယ်၊ ကျုပ် ခုံခံပြီးပြီ၊ ဒါပေမယ့် သူက ခန့်
မှား မဟုတ်ဘူး၊ တူနဲ့ တိုက်ခိုက်ရမှာ ဆေးချာတယ်’

ရှမ်းစုက...

‘ဆရဲပုလွေရဲ့ သိုင်းပညာဟာ...’

‘ကျုပ်သိတယ်၊ ဒါကြောင့်လဲ မိုးကြိုးခင်း ပညာမသင့်
အောင်မြင်တဲ့အထိ ဆေးကျင့်နေခဲ့ရတာပေါ့၊ ကဲ...ကဲ...ညဉ့်

၇၀ ❀ နန္ဒာလှိုင်

လဲနက်ပြီ၊ အားလုံး နားကြပါတော့၊ ကျုပ်ပဲ ထန်ကျုံးက...
စေခိုလိုက်ပါမယ်'

ရှမ်းစုနုနီ အဘကျွန်းသို့က ထန်ဖုံးအား ဦးညွတ်လိုက်
စာကြည့်ခန်းအတွင်းမှ ထွက်ခွာသွားကြလေတော့သည်။

— ၀ —

ထန်ကျုံးသည် အစ်ကိုဖြစ်သူအား ရိုရိုသေသေပင် ဦး
ကန်တော့လိုက်၏။ ထန်ဖုံးသည် ခရီးထွက်ရန် အသင့်ပြင်ထား
ပြီး ဖြစ်၏။

‘ညီလေး—လိမ်လိမ်မာမာ နေရစ်ပါ၊ ဓားပညာလွှဲ စေ
ကျင့်မယ်လို့ ငါ့ကို ကတိပေးစမ်းပါ’

ထန်ကျုံးက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်ကဲ့...ဒါထက် အစ်ကို အခုသွားပြီးရင်ဆိုင်မယ်လို့
တော်တော်ကြောက်စရာကောင်းတယ်ဆို’

ထန်ဖုံးက ပြုံးမိလိုက်ပြီး...

‘ရှမ်းစု အာချေခင်ထားပြန်ပြီထင်တယ်’

ကြမ်းစားဝက်ထန် ညွှန်းစားမာန်(၁) ❀ ၇၁

ထန်ကျုံးက...

‘ဟုတ်လား အစ်ကို’

‘အေး...သူဟာ ကြောက်စရာကောင်းတာတော့ အမှန်ပဲ၊
ပေမယ့် သူ့ရဲ့ပြစ်မှုတွေကိုပေးထုတ်ရမှားက အစ်ကိုတို့ အဖြူ
စင် သိုင်းသခေးတွေရဲ့ တာဝန်ပဲ’

ထန်ကျုံးက...

‘သူ့မှာ ပြစ်မှုကျူးလွန်တဲ့ အထောက်အထားရှိရင် အာ
ပိုင်တွေကို ဆတင်းပို့လိုက်ပါ အစ်ကိုရ’

ထန်ဖုံးက ဆက်ပြင်းချလိုက်ပြီး...

‘သူ့အကြောင်းကို အစ်ကို သေသေချာချာသိတယ်၊ ဒါ
ပေမယ့် လက်ဆုပ်လက်ကိုင်ပြန်တဲ့ အထောက်အထားတော့
ရှိသေး၊ ဒါကြောင့် သူ့နှုတ်ခိုက်ပြီးမှ သူ့အကြောင်းကို
စာထုတ်ရမှား၊ ကဲ—ညီလေး၊ အစ်ကိုသွားတော့မယ်၊ ဓား
ပညာကိုသာ နေ့စဉ်မပြတ် လေ့ကျင့်ပေါ့၊ ဟုတ်လား’

‘မိတိချ အစ်ကို’

ထန်ဖုံးသည် အိမ်သားများအားလုံးကိုနှုတ်ဆက်ပြီးနောက်
ရှမ်းစုနှင့်အတူ မြင်းကိုယ်စီဖြုတ် ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

၀၁ ❀ နန္ဒကျော်သူ

ထန်ဖုံးထို့ထွက်သွား၍ မြို့ပြင်ရောက်ချိန်ခန့်မှပင် ထန်ကျော်
သည်လည်း သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နှင့် စားသောက်ဆိုင်သို့
ရောက်ရှိသွားလေတော့သည်။

သူ့အစ်ကိုမရှိချိန်များတွင် သူ့အတွက် အလွန်ပင် လွတ်
လပ်သည် ဖောက်ဝါသား။

....၀....

နဂါးငါးကောင်....

သိုင်းလောကနှင့် နဂါးငါးကောင်သည် ကျော်ကြားကြ
သူများ ဖြစ်၏။ သိုင်းလောကသားတို့သည် နဂါးဟူသော
သို့ကို ခံယူတတ်ကြသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ဥပဒေအားဖြင့်
နဂါးလေး လီခွာပင်လုံး နဂါးနက်ကျန်ယိ အစရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်
ကြသည်။

သိုင်းလောကတစ်ခုလုံးတွင် ရွှေ့မှနဂါးအမည်တပ်ထားသူ
များကို စေ့စေ့စပ်စပ် ရွတ်သားရေတွက်ခဲည့်ဆိုလျှင် လူ
တစ်ထောင် ရှိနိုင်ပေသည်။

ထိုနဂါးသို့ ခံသိုင်းသမားများထဲတွင် အလွန်ကျော်ကြား
သူများမှစ၍ အလွန်မျိုးစုံ၊ အဆင့်အတန်းမျိုးစုံ ပါဝင်နေ
ကြပေသည်။

ကြမ်းအင်းခက်ထန် သိုင်းသားမာန်(ပ) ❀ ၅၃

ယခုနဂါးငါးကောင်မှာမူ ကျော်ကြားသူ အဆင့်အတန်း
စွာ ပါဝင်သည်ဟု ဆိုရမည် ဖြစ်ပေသည်။

သူတို့အား သိုင်းလောကသားများက ခိုလှုံမှု နဂါးငါး
ကောင်ဟု ခွဲခြားခေါ်ဝေါ်ကြပေသည်။

ခိုင်စုံ နယ်သည် ကြီးမားကျယ်ပြန့်၏။

ထိုနယ်အတွင်း နဂါးငါးကောင်သည် သီးခြားစွာ ဖန်
တိုက်ပြီး သူတို့၏ ဩဇာအာဏာက စောင့်လှပါ။

နဂါးငါးကောင်ဟူသော သိုင်းလောကသားများက သိမ်း
ကျုံးခေါ်ဝေါ်ခွဲကြသော်လည်း စင်စစ် သူတို့သည်ခေမိမိစုမ်း
နီးစော အဆင့်၌ပင် ရှိကြပါ။

ထူးနေထု ကိုယ့်နေထု ခွဲခြားနေကြ၏။

ပူးပေါင်းခြင်း၊ တစ်ဦးထံတစ်ဦး သွားလာခြင်းကား မရှိ
သလောက်ပင်။

ထိုမျှကောင်း၊ သူတို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သေမသေ
မြိုင်ဆိုင်နေကြသည်သဘော ဆောင်၏။

သို့သော်....

၇၅ ❀ နဂါးအောင်

သူတို့အချင်းချင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံမှ တိုက်ခိုက်ခြင်း၊ ယှဉ်ပြိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ကြပါ။

တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ချိန်နေကြ၏။

အကယ်၍သော နဂါးငါးကောင်သည် စွဲစည်းခဲ့ပါလျှင် ခိုင်မာနှင့် ပထဝီဝန်းကျင် နယ်များသည် နဂါးငါးကောင်၏ အချိန်အဝါအခက်သို့ ကျရောက်သွားမည်ကိုလည်း သေချာနေပေတော့သည်။

....၀....

နဂါးငါးကောင်၏ အခည်ရင်းကို သိုင်းလောကသားများလည်း ခေါ်တော့ပါ။

ဆူတိုဝတ်ဆင်စေ့ ရှိသောဝတ်စုံအစုံကိုအမှတ်အသားပြုကာ သူတို့အား ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။

နဂါးဖြူ -

နဂါးနီ -

နဂါးဝါ -

နဂါးစိမ်း....

ကြမ်းအင်းဝက်ထဲမှ ဆိုင်းသားမာန်(ပ) ❀ ၇၆

နဂါးညို -

ဟူ၍ပင်ဖြစ်သည်။

နဂါးငါးကောင်သည် အသက်ငါးဆယ်ဝန်းကျင်ခန့်ရှိပြီဖြစ်၏။

ဆူတို၏စိတ်ထားများက ထူးဆန်း၍ သူတို့အား သိုင်းလောကသားများက ထူးဆန်းသောနဂါးငါးကောင်ဟုလည်း ခေါ်ဝေါ်ကြပေသည်။

နဂါးငါးကောင်သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တွေ့သော် ကွဲပြားခြားနားကြ၏။

နဂါးဖြူသည် ခိုင်မာနှင့် ချမ်းသာကြယ်ဝင်သော မိမိ၏မျိုးရိုးမှ ဆင်းသက်လာသည့်အလျောက် နေထိုင်မှုအဆင့်အတန်း မြင့်၏။

အမြဲတန်းလိုလို ထည်ထည်ဝါဝါနေတတ်၏။

ငွေကိုလည်း အလွန်ဖြုန်းသုတစ်စောက်ဖြစ်၏။

ခိုင်မာနှင့် သူ၏ဂေဟာသည် အခမ်းနားဆုံးဂေဟာတစ်ခု ဟု ဆိုကာ အမြဲတန်း လက်ထောင်ကာ ကြွားဝါတတ်၏။

စွမ်း နိဂုံးဝိသုဒ္ဓိ

ထကယ်လည်း ခိုင်ဖုံတွင် အဓိကတော် ခမ်းနား
ထည့်ဝါသော ဂေဟတော်လုံးတစ်လေမျှမရှိပါချေ။

နဂါးနီ...

နဂါးနီသည် သိုင်းပညာထူးချွန်သလို ဝက်ဘာပညာလည်း
ထူးချွန်သောလူတစ်ယောက်ဖြစ်၏။

သူသည် ခိုင်ဖုံ၏ မြေကံတက်သောအုပ်အဟူင်းတွင် နေ
ထိုင်လေသည်။

ယူဇိမိတ်ကြားချက်မရှိဘဲ ချေ့သူမှ လူ့ထံသွားကြပါ။

အကြောင်းမှာ သူ့ထံမှဆုတောင်း ဝက်ဘာတောင်းချေကံ
အတွင်း တစ်လည်လည်ဖြစ်ရလေ့ရှိသောကြောင့် ဖြစ်၏။

နဂါးဝါ...

နဂါးဝါသည် ဆေးဆရာတစ်ယောက်လည်းဖြစ်၏။

သူသည် သိုင်းလောကတွင် သွားလာမှုသိပ်မရှိလှပါ။

ဆေးဝါးများ ဖော်စပ်မှုတွင် အချိန်ကုန်နေလေ့ရှိ၏။

နဂါးညို...

နဂါးညိုကား အိမ်ခြံဝှံခြံနေသူ တစ်ယောက်ဟုပင်
ဆိုရမည်ဖြစ်၏။

သူသည် ခြေသလုံးအိမ်တိုင်သမားတစ်ယောက်ဖြစ်၏။

ခိုင်ဖုံတစ်ခုနှင့် လှည့်လည်သွားကာ နေထိုင်တတ်လေသည်။

အရာရာကို စပ်စုတတ်သောကြောင့် သူ့အား အများက
ကွယ်ရာတွင် စပ်စုနဂါးဟုလည်း ခေါ်ကြ၏။

နဂါးစိမ်း...

နဂါးစိမ်းသည် ပို၍ထူးခြားသူဖြစ်၏။

သူသည် ခိုင်ဖုံမြို့၏ တောင်ဘက်ခြမ်းရှိ တောင်ကုန်း
တစ်ခုပေါ်တွင် နေထိုင်၏။

သူသည် တစ်နှစ်နေ၍ တစ်ကြိမ် တောင်ဆောက်သို့ဆင်းခဲ
၏။

ယူဇိမိတ်ဆရာများ၏ အဆိုအရ နဂါးစိမ်းသည်
တောင်ကုန်းပေါ်ရှိ သဘာဝကျောက်လိုက်တူသော အနေ
မျှမ်း၏။

တစ်ခါတစ်ရံမှသာ အနက်ရောင်သိုင်းသမားများကို ဆုံး
မရန် တောင်ကုန်းပေါ်မှ ဆင်းလာလေ့ရှိ၏။

၆၈ ❀ နန္ဒကျော်သူ

ခိုင်ဖူးဝန်းကျင်တွင် ခိုးဆိုးလုယက်သူများ ချီရခြင်းမှာ
နဂါးစိမ်းကြောင့်ဆိုလျှင် မှားမည်မထင်ပါ။

သူသည်ထင်ပေ၍ ကျော်ကြားလိုသူမဟုတ်သည့်အလျောက်
မိမိ၏ လုပ်ဆောင်ဖွယ်ရာကိုစွဲများကို လုပ်ဆောင်ပြီးသည်နှင့်
တောင်ပေါ်သို့ ပြန်တက်သွား၏။

သူ၏နံရံသို့လည်း မည်သူ့ကိုမှ ဖိတ်ခေါ်လေ့ မရှိပါ။

သို့သော် တစ်နေ့—

ထိုတစ်နေ့ကား ထူးဆန်းသော နေ့တစ်နေ့ဟုပင် ဆိုရ
စော့မည် ဖြစ်ပါသည်။

အကြောင်းမှာ—

နဂါးစိမ်းက ကျွန်လေးကောင်အား ဆွေးနွေးစရာ ကိစ္စ
တစ်ခုရှိ၍ ကြံဆောက်ပါရန် လေးလေးစားစား ဖိတ်စားပို့
ဆိုက်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

—၀—

မြင်းလည်းတစ်စီးသည် တောလွယ်အတိုင်း ခေခင်းနှင်
လာ၏။

မြင်းတင်းခက်ထန် ခြိုင်းအားမကန်(ပ) ❀ ၂၉

မြင်းနှစ်ကောင်ဆွဲဆွဲ မြင်းရထားတစ်စီးဖြစ်ပြီး ခမ်း
နားလှသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်ပါသည်။

မြင်းရထားပေါ်တွင် အဖြူရောင် အလံတစ်လက်သည်
ထလူလူလွင့်နေ၏။

ထို ကြက်လျှာသဏ္ဌာန် အလံငယ်ပေါ်ဝယ် နဂါး တစ်
ကောင်ပုံ ချည်ထည်ဖြူ၍ ထက်ထားပေသည်။

ထို အလံငယ်အား တွေ့ရသည်နှင့် မြင်းရထားအတွင်း
နဂါးဖြူပါလာကြောင်း သိသာနိုင်သည်ဖြစ်ပါသည်။

နဂါးဖြူသည် ကျယ်ဝန်းသောမြင်းရထားအတွင်း ထိုင်
လျက် လိုက်ပါလာ၏။

လူ၏ဇာတ်ကောင်တွင် အခမ်းရောင်ဖိတ်စားတစ်ခုကို ကိုင်ထား
၏။

လူ၏စိတ်ထဲတွင် ထူးဆန်းနေ၏။

နဂါးငါးကောင်မဆိုထားနှင့်—

နှစ်ယောက်သုံးယောက်ခန့်ကိုပင် တစ်စုတစ်ဝေး တစ်နေ
ရာတည်းတွင် တွေ့နိုင်ရန် ခဲယဉ်းနေ၏။

အကြောင်းမှာ—

၃၀ နဂါးကျော်သူ

တစ်ဦးဆိုပိုနက်အတွင်း တစ်ဦးက အကြောင်းကိစ္စမရှိဘဲ
ဝင်လေ့ မရှိသောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ယခုမူ နဂါးစိမ်းက နဂါးဝါးကောင်စလုံးကို ဖိတ်ခေါ်ခဲ့
၏။

မည်သည့်အကြောင်းမျှစားနည်း။

မည်သည့်ရည်ရွယ်ချက်ရှိပါသနည်း။

မူကက နဂါးစိမ်း၏ ဖိတ်ခေါ်မှုကို လျစ်လျူရှုသားရန်
စိတ်ကူးမိခဲ့၏။

သို့သော် နဂါးစိမ်း၏ရည်ရွယ်ချက်ကို သိဆုံးသောအခါ
မထိန်းချုပ်နိုင်ခဲ့ပါ။

ထို့ကြောင့်လည်း သူက နဂါးစိမ်းတောင်ကုန်းသို့သွားရာ
လမ်းပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုခဏ ဖြစ်ရသေးက ရုတ်တရက် ရပ်တန့်သွား၏။

နဂါးဖြူက....

‘ဟေ့...တားမြစ်တာလဲ’

မြင်းလည်းခောင်းဆေးက....

‘လူတစ်ယောက် တားနေလို့ပါ’

နဂါးဖြူ ဖျတ်မောင်းကုတ်သွား၏။

နဂါးဖြူအမှတ်အသားကို တွေ့မြင်သူတိုင်းက သေးစား
ကြရ၏။

အနှောင့်အယှက်မပြုဝံ့ကြပါ။

ယခု မည်သူက သူ့ရထားကို ဟန့်သားနေပါသနည်း။

နဂါးဖြူက မြင်းလည်းပြောင်းလိုက်ကာကို မှင့်ကြည့်လိုက်
ပြီး....

‘တယ်...သူလဲကွ၊ ကျုပ်မြင်းလည်းကိုဟန့်သားတာ’

ဟု ဝေါက်နင်းလိုက်၏။

သူ၏ဆံ့မှာ ဟိန်းကွက်လာ၏။

အတွင်းအား ထောင်းသူတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း ထင်
ရှားနေ၏။

လမ်းပေါ်ဝယ် အဆက်ငါးဆယ်ကျော်ခန့်လူတစ်ယောက်
ရပ်နေ၏။

၃၅ ❀ နန္ဒဇာရီအု

ထိုလူသည် အညှိဆောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထား၏။

ထူထိပ်တံမှ အညှိဆောင်ပင် ခနည်းကြည့်ရလောက်အောင်ပင် ချေးမှိုင့်နေခဲ့ပြီဖြစ်၏။

ထူထိပ်တံများကလည်း ဖြိုးသင်ထားခြင်း မရှိအည်မှာ ကြာခဲ့ပြီဖြစ်၍ ရှုပ်ပွေ့ပေလိမ့်နေ၏။

နဂါးဖြူသည် ထိုလူအား တွေ့မြင်လိုက်သောအခါ အလိုလိုပင် နှာခေါင်းရှုံ့သွားသည်။

‘ဧတ...နဂါးညို၊ ဘာကိစ္စ ကျုပ်မြင်းလည်းကို ဟန်တားရတာလဲ’

ထိုလူကား နဂါးညိုပင် ဖြစ်ပါသည်။

နဂါးညိုက လက်နှစ်ဖက်ဆုပ် အရိအသေပြုလိုက်ပြီ...

‘ခင်ဗျားကလဲ ဒေါသချည်းပဲ’

နဂါးဖြူက...

‘အပိုတွေပြောစနေနဲ့၊ ပြောစရာရှိတာ မြန်မြန်ပြော’

နဂါးညိုက...

မြင်းတစ်ခက်အနိမ့်စိုင်းအားမာန်(၁) ၃၃

‘ခင်ဗျား အခု နဂါးစိမ်းတောင်ကုန်းကို သွားမယ်မဟုတ်’

နဂါးဖြူက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်တယ်၊ နဂါးစိမ်းက မိမိကြွေးတော့လို့ မသွားလို့ ဘယ်ကောင်မှလဲဗျာ၊ ခင်ဗျားကော’

နဂါးညိုက...

‘ကျုပ်လဲ အဲဒီကို သွားလို့ပါ’

‘ဝါဆို တခြားအားကိုးရှိသလဲ၊ မရှိရင် ကျုပ်သွားတော့မယ်’

နဂါးညိုက လက်ကားပြုလိုက်ပြီး...

‘ရှိ...ရှိတာပေါ့ဗျာ၊ နေပါဦး’

နဂါးဖြူက...

‘ကဲ...ပြောစရာရှိတာ မြန်မြန်ပြော’

‘ဒီလိုလေဗျာ၊ ခင်ဗျားလဲ နဂါးစိမ်းတောင်ကုန်းကိုသွားမယ်၊ ကျုပ်ကလဲ နဂါးစိမ်းတောင်ကုန်းကိုသွားမယ်၊ ခရီးက အတူတူပဲ၊ ဒီတော့ ခင်ဗျားနဲ့မြင်းလည်းနဲ့ ကျုပ်ကို တင်ခေါ်သွားမယ်ဆိုရင်...’

၃၄ နဂါး နဂါး

နဂါးဖြူ မျက်နှာရှုံ့မဲ့ သွား၏။

သုက ငြင်းပယ်မည် မပြု နဂါးညိုက မြင်းလည်းကား
ကိုဖွင့်ကာ မြင်းလည်းတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာလေသည်။

နဂါးဖြူ သက်ပြင်းချလိုက်၏။

‘မောင်း...မောင်း...မြန်မြန်မောင်းကွာ’

ထူသည် မြင်းလည်းသမေးအေး စိတ်ရှည်စွာဖြင့် ခေါ်
ငေးလိုက်၏။

မြင်းလည်းကား ရှုထိခြင်းပင် ရှေ့သို့ အရှိန်ဖြင့်
ထွက်သွားလေသည်။

နဂါးညိုက...

‘ကျုပ် တစ်သမီးလုံး လမ်းလျှောက်လာခဲ့ရတာ ခြေ
တောင့်ညောင်းနေပြီ၊ အခုမှပဲ ဖိမိန့်လိုက်ရတာမယ်၊ ချေး
ရင်ကျုပ်ကိုနှိုး ဟုတ်လား၊ ကျုပ် ခိမ်ရှိရှိ အိပ်လိုက်ဦးမယ်’

ထူသည် စကားဆုံးသည်နှင့် ထိုင်ခုံပေါ် လဲလျှော
လိုက်၏။

ကြောမီ နဂါးညိုထံမှ မဟာကံသံမှန်မှန် တွက်ပေါ်
လေသည်။

ကြမ်းတမ်းခက်ဆန် ညိုင်းစားစာ(ပ) ၃၅

နဂါးဖြူ စိတ်ညစ်သွား၏။

စပ်စုနဂါးအား လူတိုင်း စိတ်ညစ်ရသည့် အကြောင်းကို လူ
ယခုမှ ရေးတေးတေး သဘောပေါက်လိုက်၏။

အလိုက်ကမ်းဆိုးမသိသော စပ်စုနဂါးအား အခွင့်သာ
သောကန်နေ့တွင် ဆုံးမရန်ကိုစည်း တေးထားလိုက်လေတော့
သည်။

— ၀ —

နဂါးစိမ်းထောင်ကုန်း။

နဂါးစိမ်းထောင်ကုန်းသည် ပေဟစ်ထောင်ခန့်သာ မြေ
သော ထောင်ကုန်းတစ်ခုဖြစ်၏။

လမ်းဆန်းတောသစ်ပင်များက တောင်ကုန်း တစ်ခုလုံးကို
ဖုံးလုပ်ထားလေသည်။

နဂါးဖြူ၏မြင်းလည်းသည် တောင်မြေရှင်းတွင် သေးသီး
စလုံး ရပ်တန့်ထိုင်ပြီဖြစ်၏။

၃၆ နဂါး နဂါးကျော်သူ

‘ဝါး’

နဂါးညိုက ဝါးခနဲတစ်ချက်ဆမ်းဝေကာ ထလာ၏။

နဂါးဖြူက ဘာမှပြောမနေဘဲ မြင်းလည်းတံခါးကို ဖွင့်ကာ အောက်သို့ ဆင်းလိုက်၏။

ထိုစဉ်...

ဆုမ်းရောင်ပတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသောလူငယ်တစ်ယောက်က ပြေးရှမ်းကာ မျက်နှာထားဖြင့် ကြိုဆိုခွက်ဆက်သုံးစုံလေးဆည်း။

‘ဆရာကြီးတို့ ကြည့်ပါခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ဆရာကိုယ်တို့ ဆမ်းကြိုနိုင်တာကိုတော့ ခွင့်လွှတ်ချေခံပါတယ်၊ ဆရာက ဒီည ညှော်ခွင့်အတွက် ဟောပြောမှ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ စိမ့်ကွပ်နေရလို့ပဲ’

နဂါးဖြူ ဘာမှပြောတော့ပါ။

နဂါးညိုကမူ...

‘ခင်းဆရာ အလုပ်များနေတယ်ဆိုတော့လဲ ခွင့်လွှတ်ချေခံပါတယ်၊ အင်း...တစ်ဆက်လုံး ရှင်းဆင်းခဲ့တဲ့လိုက်ဂူကို ခုမှပဲ ရှင်းနေရပြန်တယ်’

ခြမ်းတမ်းခက်ဆန် ဆိုင်းသားမာန်(ပ) ၁၇

လူငယ်က တာဝန်ခံပြောဘဲ ရွှေ့မှဦးဆောင်တက်သွား၏။

နဂါးညိုက ဆလွန်တိုးညှင်းဆော့ဆဲဖြင့် နဂါးဖြူအား လှမ်းပြောလိုက်၏။

‘နဂါးဖြူ ဒီလူငယ်၌ ကိုယ်တော့ပညာဟာ အဘော်ကို ကောင်းတယ်၊ နဂါးစိမ်းစွာ တပည့်တယ်နဲ့ယောက် မွေးထားတယ်လို့ ကြားခဲ့ဖူးသလဲ’

နဂါးဖြူက ပခုံးတုန်သိုက်၏။

‘အပေါ်ရောက်မှပဲ သိမှာပဲ’

‘အပေါ်မရောက်ခင်ကတည်းက တွေးထားရမယ်၊ နဂါးစိမ်းဟာ သတင်းကြားထားသမျှနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်နီးပါး ဖြစ်နေပြီ’

နဂါးဖြူက...

‘ခင်ဗျားဟာ ခပ်စုံနဂါးပဲ၊ ဒီနဂါးစိမ်းတောင်ကုန်းပေါ်တစ်ခါမှ မရောက်ခဲ့ဘူးလား’

နဂါးညိုက...

‘ကုန်ပြီ သုံးကြိမ်သွားခဲ့ဖူးတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ရောက်တာနဲ့ နဂါးစိမ်းက တောင်အောက်ကိုဆင်းလာပြီး တွေ့တယ်။’

www.burmeseclassic.com

၃၀ နန္ဒကျော်သူ

ဒါကြောင့် တောင်ပေါ်ကို အခုမှ ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ရောက်ခဲ့ဖူးတာပဲဗျ'

နဂါးဖြူက...

'ဆင်း...ကျွန်ုပ်လဲ နဂါးစိမ်းနဲ့ တစ်ခါမှ အဆက်အသွယ်မရှိဘူး၊ နဂါးဝါးကောင်အချင်းချင်းမို့ သူ့ကို တွေ့ဖူးရုံသာ ကြည့်ထားနဲ့ဗျာယ်'

သူတို့နှစ်ယောက် စကားတပြောပြောနဲ့ တက်လာကြရာ ကြေးမုံ တောင်ကုန်းပေါ်သို့ ရောက်ရှိသွား၏။

တောင်ကုန်းပေါ်သို့ ရောက်ရှိသွားသည်နဲ့ နဂါးဖြူ၏ မျက်လုံးအစုံမှာ ပြူးကျယ်ကျယ်ထွက်လှသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားရ၏။

ထို့အတူ နဂါးညိုမှလည်း ဆဇန့်တကြား ထခုန်မိသော တော့သည်။

.....

နဂါးစိမ်းတောင်ကုန်း။

နဂါးစိမ်းတောင်ကုန်းပေါ်တွင် အလွန်ပင် လှပခန့်ညားသော နန်းထောင်တစ်ခုကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

စုလင်မွန်းချွန် ပြာသာခပ်ဘန်ဆာဆင်ထားသော မိသုကာ ဂုဏ်ထူးက အထူးပင် ပြောင်မြောက်လှသည်။

ခေတ်အမိဆုံး နန်းတော်ငယ်တစ်ခုဟုပင်ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

နဂါးညိုသည် နဂါးဖြူအားလှည့်လှည့်လိုက်၏။

နဂါးဖြူသည် မိမိ၏ဂေဟာ ခန့်ညားထည်ဝါမှုအတွက် အစဉ်အမြဲ ဂုဏ်ယူနေတတ်သောလူတစ်ယောက်ဖြစ်၏။

ထခု နဂါးစိမ်းတောင်ပေါ်မှ နန်းတော်သဏ္ဌာန်အဆောက်အအုံသည် သူ၏ဂေဟာထက် များစွာ သာလွန်နေသည်မဟုတ်ပါ။

ထို့ကြောင့် နဂါးဖြူ ပါးပေါ်ပိတ်ထားလိုက်၏။

နဂါးညိုက ပခုံးအသစ်တုန်လိုက်ပြီး...

'ကျုပ်တစ်ဆက်စောင့် ဒီလေခက်လှတဲ့နန်းတော်မျိုး တစ်ခုမှ မတွေ့မြင်ဘူးပါဘူး'

ဟု အားရပါးရ ချီးကျူးလိုက်၏။

နဂါးဖြူကား မျက်နှာတစ်ခုလုံး ညှင်းမွှောင့်သွားလေသည်။

သူ့အပေါ် ခြေကိုဆောင်နင်းကာ နန်းတော်ဆီသို့ လျှောက်
သွားလေသည်။

‘နဂါးစိမ်းနန်းတော်က ကြိုဆိုပါတယ်’

အသံနှုတ်အတူ အစိမ်းရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသော
လူငယ်နှစ်ဦးက တံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်၏။

သူတို့ကို ကြိုဆောင်လာလေ၏။

‘အထဲကို ဝင်သွားကြပါ ခင်ဗျာ’

နဂါးညိုက အာရုံပြန်ပြောတတ် လှမ်းဝင်လိုက်၏။

နဂါးဖြူက လေထဲဖြင့်...

‘နဂါးစိမ်း ဘာလုပ်တာလဲ၊ ဘာကြောင့် ဘာလဲ၊ ဘာ
ဟော့-အူ့ကို နားလည်နိုင်ဘူး’

ဟု ပြောလိုက်၏။

နဂါးညိုက...

‘အေး... ကျုပ်လဲ မသိဘူး’

‘ဒီမှာ အန္တိသွယ်ကော ရှိသေး’

‘ပြောနေဘူး’

‘နဂါးညို... ဒီကနေ့ ခင်ဗျားနဲ့ကျွန်တော် လက်တွဲကြမယ်
ဆိုရင် ကောင်းမယ် ထင်တယ်’

နဂါးညိုက နဂါးဖြူဘက် လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

‘ခင်ဗျားစိတ်ထဲ ဘာဖြစ်နေသလဲ’

နဂါးဖြူက...

‘ခဏီက... အာရုံစေ့ရင်းက ထူးခြားမှုတွေ ဖူးလှန်းလို့
ဘာမှ ခန့်မှန်းမရအောင် ဖြစ်သွားမယ်ဗျာ၊ ဒါကြောင့်
တစ်စုံတစ်ခု ပြဿနာရှိလာခဲ့ရင် ကျုပ်ဘိန်းနဲ့ယောက် ပူး
ပေါင်းလိုက်တဲ့အခါ ခြေရှင်းနိုင်စွမ်း ရှိမယ်ထင်လို့ပါ’

နဂါးညိုက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ကောင်းပြီဗျေ၊ ဒီမှာ ဘာပဲတွေတွေ ဖြစ်ဖြစ်သမျှ ခေါင်း
ထဲခွဲထားနဲ့၊ အိပ်မက်လို့ အမှားအယွင်းပါ’

သူတို့သည် စကြိုအင်းသို့... ဆက်လျှောက် ဖာခဲ့ကြ၏။

မကြာမီ လင်းထိန်နေဆဲခံ ခန်းမကျယ်ကြီးအနီးသို့ရောက်
ရှိလာ၏။

၄၂ နန္ဒာကျော်သူ

ခန်းမကျယ်ထဲတွင် လူရိုက်များကို တွေ့ရသဖြင့် နဂါးညို
ထို့က တုံ့ဆိုင်းမနေဘဲ လှမ်းဝင်လိုက်သေးသည်။

ခန်းမတွင်း လှမ်းဝင်လိုက်သည်နှင့်....

နဂါးညို...ခင်းဗျားက မိသစ်ခါတော့ နောက်ကျပါ
လား၊ ခြေ...နဂါးဖြူလဲ ပါလာတာကိုး၊

ဟူသည့် ခင် ရင်းနှီးနှီးနှုတ်ဆက်သံကို ကြားလိုက်ရသေး
သည်။

— ၀ —

ခန်းမကြီးတစ်ခုလုံး မီးများ လင်းထိန်နေအောင် ထွန်းညှိ
ထား၏။

ခန်းမထဲတွင်း ပြင်ဆင်ထားသည်များမှာ အဖိုးတန် ပရိ
ဘောဂများပင် ဖြစ်ကြသည်။

ခန်းမအလယ်တွင် စားပွဲရှည်တစ်လုံးရှိ၏။

ကြမ်းစားဝက်ဆန် ညှိင် အားနာန်(၁) ❄ ၇၃

စားပွဲရှည်ပေါ်တွင် စားသောက်ဖွယ်ရာများ အပြည့်ရှိ
ပေသည်။

ထိုစားပွဲရှည်အနီးတွင် ဝတ်စုံစိမ်းကွယ်နှစ်ဦးက ရပ်နေ
၏။

စားပွဲရှည်တွင်မူ ထိုင်နေကြသူ သုံးယောက်ရှိ၏။

စားပွဲထိပ်တွင် ထိုင်နေသူမှာ အသက်ငါးဆယ်ခန့် အဝိမ်း
ရောင်ဝတီစုံ ဝတ်ဆင်ထားသည့် ပော်ရွှေအသံ အပြုံးပိုင်ရှင်
ဖြစ်၏။

စတုရန်းက သူက နှုတ်ဆက်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

ထူးခြားတာကတော့ အနီရောင်ဝတီဆင်ထားသော လူတစ်
ယောက်နှုတ် အဝါရောင်ဝတီဆင်ထားသော လူတစ်ယောက်
ထိုင်နေကြ၏။

နဂါးနီနှင့် နဂါးဝါတို့ပင်ဖြစ်သည်။

နဂါးစိမ်းက ထ၍ ဦးညှာတီအရံအသေပြုပြီး နဂါးဖြူနုတို့
နဂါးညိုတို့အား နေရာထိုင်ခင်း ပေးလိုက်၏။

စားသောက်ဖွယ်ရာများလည်း ချက်ချင်းပင် ပြင်ဆင်
ပေးဆိုက်လေသည်။

စားသောက်သောကံတို့များ ဖြစ်၍ ထိုစားသောက်
သော ခင်ပွား၌ ပထမတန်းစား စားသောက်ဆိုင်ဖြစ်
သော ပန်းချယ်ရီစားသောက်ဆိုင်မှ ဖြစ်သည်။

သူက ချက်ချင်း သိပ္ပံနဲ့...

ပန်းချယ်နီက စားသောက်ဖွယ်ရာတွေနဲ့ဆိုင်တာ ကျွန်ုပ်တို့
ခံတွင်းတွေဖို့ပဲ ကျွန်တော့်ဘယ်

ထိုသို့ တမျှပြောဘဲ စေးဆေးကိုဖယ်ချမှားကို ခွဲ
ခွဲကာ ဆေးဆေးကိုလိုက်လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့လိုကောင်းတဲ့ နဂါးညိုအေးနဲ့ခေါင်းရှုံ့ကတော့

နှစ်သိန်း...

‘ဟေ...ကျေးတဲ့လူက ကျေးမွေးနေပြီ၊ ခင်းထိုင်ဘဲအလှူ
ဟန်ဆောင်နေတယ်၊ ဝေးရော့ရှိတာစားပြီးမှ ဝကားပြော
ဆရာရှိတာလဲ ပြောကြတာပေါ့ မဟုတ်ဘူးလား’

နဂါးစိမ်းက စုယ်မေ့ရင်း...

ကြမ်းတမ်းလက်ခက်တန်ဆိုင်အားမာန်(ပ) ၄၇

'ဖုတ်တယ်...ဟုတ်တယ် ဒေ... ဖုတ်တယ်... အေးပါးတရ အေး
နာမီး သုံးဆောင်ကြပါ။ ပြီးမှ
အေးပြောကြတာပေါ့၊ သိပ်လဲအရေးကြီးတဲ့ကိစ္စတွေမဟုတ်
ပါဘူး။ ကျုပ်ရဲ့ အဓိကရည်ရွယ်ချက်က ကျုပ်တို့ နဂါးငါး
ဆောင် ကြေးမုံကဆွဲတာကြောင့်ဆိုတာပေါ့ပဲ။ ကဲ... ကဲ... စားရင်
စားသေပင်ကလဲသေသင်္က အဆိပ်ပေါ်တာဆိုတာကျုပ်အသက်နဲ့
ကပ်တက်တိပေးပါ့တယ်'

နဂါးဝါက မဲလို့ရပါ

‘အဆိပ်ခဏ်ထဲကလဲ ဂိဇ္ဈမဂ္ဂိပိဘူးဗျာ’

နဂါးဖြူက အမှတ်တစ်ခွက်ထောက်ပြီးနေခင်း...

ကျုပ် တို့ခလောင်မေးပါရစေ

'ရည်...မေးပါ...မေးပါ!'

‘ခင်ဗျားရဲ့နန်းတော်ဟာ အလွန်ပဲ ခမ်းနားလှပါတယ်’

နဂါးစိမ်းက ပြုံးသိပ်ပြုံး...

‘နေခင်းကြီး၊ အခုဆိုချီးကျူးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါ
တယ်’

എന്നിവിടെ

၄၄ နဂါးကျွန်းသို့

နဂါးညိုက စားသောက်လုပ်တာလဲ’
၏။

နေပြည်တော်ကပါ’

‘တြာ—အချိန်လေးငါးနှစ် ကြာမယ်ဆင်တယ်’

‘မကြာပါဘူး၊ ငါးလပ်ကြာပါတယ်’

‘ဗျာ...’

နဂါးဖြူက အံ့အားသင့်သွား၏။

နဂါးစိမ်းက—

‘ကျုပ်ကို ကြားတယ်လို့မဆင်ပါနဲ့၊ ဒီနှစ်တော်ကို ဂေါ်
လနဲ့ အပြီးဆောက်လုပ်ခဲ့တာပါ’

နဂါးဖြူ ခေါင်းဘတ်ဆတ်ညီတို့လိုက်သေးသည်။

ထို့နောက် သူတို့အစားအသောက်များကိုစားသောက်
ရင်း အနုအသားကို အကဲခတ်နေ၏။

နဂါးဝါနှင့် နဂါးနီတို့သည် မသင်ကျစိတ်များဖြင့်
စူးစမ်းလေ့လာနေကြသည်ကို သိလိုက်ရ၏။

ဟန်မူဆူ လုံးဝပျက်သွားက နဂါးညိုဖြစ်၏။

တြာ—အနက်ဆန်နှင့်အားမာန်(ပ) ၄၅

ရောက်ကတည်းက ခေါင်းမပတ်အင်း အားပါးတရ စား
သောက်နေ၏။

ယခုသူတို့ အတော်ဝင် မူးနေဟန်ရှိလာ၏။

ဗျက်နာက နှိပ်စပ်ဖြစ်လာသေးသည်။

ဝက်စုံစိမ်းဝတ်ဆင်ထားသော လူငယ်နှစ်ဦးသည် ညော်သည်
ဘော်များ စားသောက်ပြီးသွားသည်ကို သိလိုက်သည်နှင့်
ချက်ချင်းပင် စားသောက်စွယ်စုံများကို သိမ်းဆည်းလိုက်၏။

ထို့နောက် အခန်းတွင်းမှ ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။

နဂါးဝါက စကားပြောရန်အချိန်ရောက်ပြီဟု တွက်ဆ
လိုက်၏။

‘ကဲ...နဂါးစိမ်း အခုလို ကျေးမွေးတေးကို ကျေးဇူးတင်
ပါတယ်၊ ကျုပ်တို့ကို ခေါ်တွဲစွဲ ပြောခိုအချိန်ရောက်ပြီ
ဆင်ပါတယ်’

နဂါးစိမ်းက ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ရယ်စောလိုက်ပြီး—

‘ကျုပ်က နဂါးညိုနောင်ငါးပတ် ပျော်ပွဲစားပွဲမျိုး တစ်ပွဲ
ခန့်တီးလိုက်တာပါဗျာ’

နဂါးဖြူက...

၄၁ နဂါးစိမ်းက

‘ကစားပါတော့၊ ခင်ဗျား ဘာပြောစရာရှိသလဲဆိုတာလဲ ပူဇီပူဇီလင်းလင်းသားပြောပါ’

နဂါးငါးက...

‘နဂါးစိမ်း ခင်ဗျားမိတ်ကြိုးတုတ်စွမ္မာ ခင်ဗျား အခု ပြောနေတာထက် ပိုအယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ရှိသိမိမိတယ်’

နဂါးစိမ်းက လက်ပြင်းချလိုက်ပြီး...

‘ကဲ... ပြောပါလေဗျား၊ ကျုပ် အခုလို အားလုံးနဲ့ ခေါ်ယူ တွေ့ဆုံတဲ့ အကြောင်းကတော့ အခြားမဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်တို့ ဩဇာအာဏာ တယ်လောက်ရှိသလဲဆိုတာ တွေးမိလို့ဗျ’

အားလုံး ဗျက်မွှောင်ကုတ်သွားကြ၏။

နဂါးစိမ်းက...

‘ဒီလိုဗျာ ကျုပ်တို့ သိုင်းလောကထဲ ဝင်ရောက်ခဲ့ကြတာ နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်နှိပ်၊ ခန့်စိတော့ရှိကြပြီ၊ နာမည်နဲ့အလိုက် ကျော်ကြားမှုတွေလဲ ခုနဲ့ဒေးရခဲ့ပြီပြီ၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ရဲ့ ဩဇာအရှိန်အဝင် တယ်လောက်ရှိသလဲလို့ ကျုပ် စဉ်းစား ကြည့်ခဲ့တယ်၊ အဲဒီအခါမှ ကျုပ်ရဲ့ ဩဇာအရှိန်အဝင်ဟာ ခိုင်မာမြဲမြံက ရွှေကျားသိုင်းဆင်တန်း ကျောင်းအုပ်တစ်ယောက် ဆောက်တောင်မှ မရှိဘူးဗျ’

ကြမ်းစာနဲ့ခက်စာနဲ့ ဖြိုင်းစားဖူးပါ (ပ) ၄၂

အားလုံး တွေဝေသွားကြ၏။

နဂါးစိမ်းက အားလုံးကို တစ်ယောက်ချင်းစီ ကြည့်လိုက် ပြီးမှ စကားဆက်လိုက်၏။

‘ကျုပ်ပြောတာ ခုနဲ့မှန် ခင်ဗျားတို့ စဉ်းစားကြည့်ပါ’

အားလုံး ပါးစပ်ပိတ်သွား၏။

နဂါးစိမ်းပြောသည့်ကေား မမှားပါ။

သို့သော် ယုံအချက်ကို ခုတို့ တစ်ခါမျှ စဉ်းစားခဲ့ပါ။

ခုတို့အုပ် ကြီးအုပ်အုပ်ကို ကော်လေးကြီးသူများ မဟုတ်သောကြောင့်လည်း တစ်ခါမှ စဉ်းစားမိခြင်း မရှိပါ။

ထခုနဂါးစိမ်းက စဉ်းစားမိ၍ ပြောနေချေပြီ။

နဂါးစိမ်းက ဆက်ပြောလိုက်၏။

‘တွေ့ကြည့်လေဗျာ၊ အဖွဲ့အစည်းတွေဟာ သူ့နယ်ကိုယ် နယ် ခွဲခြားပြီး ဩဇာအရှိန်အဝင် ရှိနေကြတယ်၊ တကယ်လို့ များပေါ့ ကျုပ်တို့နဂါးငါးကောင်တစ်ကောင်တစ်ယောက်လည်း ရှိရင် ဟောဒီခိုင်စူးဝန်းကျင်ဟာလဲ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဩဇာအရှိန် အဝင်ဆောက်မှာ ရောက်နေမှားစေချာတယ်’

၅၀ ❀ နဂါးတို့

နဂါးဝါက....

‘ခါကတော့ နဂိုထဲက ကျုပ်တို့က ဩဇာအရှိန်အဝါ အရေးစိုက်တဲ့လူတွေမှမဟုတ်ဘူး’

နဂါးညိုက....

‘မှန်လိုက်လေ’

ဟု တွေးလိုက်၏။

နဂါးနီက သူ့ပြောလိုတော့စကားကို နဂါးဝါ ဝင်ဖြို လိုက်သဖြင့် ကျေနပ်သွား၏။

နဂါးစိမ်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘မှန်တယ်၊ ကျုပ်တို့ဟာ ဘာဩဇာအရှိန်အဝါကိုမှ မခံ ခြောက်ဘဲ ဘစ်ယောက်စီ သီးခြားရပ်တည်ခဲ့ကြတယ်။ ဒါ့ကြောင့်လဲ ကျုပ်တို့ဟာ အနေကြာလာပြီး ဘာမှ သီးသီးခြားခြား ဩဇာမရှိခဲ့တာပေါ့၊ ဒီအတိုင်း ရှေ့ဆက်ရပ်တည် သွားကြမယ်ဆိုရင် နောက် သုံးနှစ်မကြာခင် ကျုပ်တို့အ ဖြည်းဖြည်းပျောက်ကွယ်သွားမှာပဲ’

နဂါးဝါက ဆက်နေမော့လိုက်ပြီး...

‘ဘေးဖြစ်လို့လဲ’

ခြင်းတိုင်းခက်ထန် ဆိုင်းအားမခံ(၁) ❀ ၅၁

နဂါးဖြူက ဤတစ်ကြိမ်တွင် ဘေးနိပ်ဘဲ ဝင်မေးလိုက် ၏။

‘ဘာကြောစို့ ကျုပ်တို့က ပျောက်ကွယ်သွားရမှာလဲ’

နဂါးစိမ်းက....

‘ဟေးဒီခိုင်ဖူးထဲကို လျှို့ဝှက်တဲ့အင်အားစုံတစ်စုံ ဝင် ထွက် လှုပ်ရှားနေကြတယ်ဗျ၊ သူတို့ဘယ်သူလဲဆိုတာခုထက်ထိ ကျုပ်စုံစမ်းလို့ရေသေးဘူး’

နဂါးဝါက....

‘လူတစ်စုလှုပ်ရှားနေတယ်’

ဟု ဗဟိုကြည်ဆောင်လေသံနှင့် ပြန်မေးလိုက်၏။

နဂါးညိုက အာထေးလျှာလေးနှင့် ဝင်ပြောလိုက်၏။

‘ဟုတ်တယ်၊ လူတစ်စု ခိုင်ဖူးထဲဝင်လှုပ်ရှားနေတာ နှစ် ဝက်ကောက် ရှိပြီလို့ ကျုပ်လဲကြားမိပါတယ်’

နဂါးဝါက....

‘ဘယ်သူတွေလဲ’

နဂါးညိုက-

ကျုပ်လဲ အခုမှ နဂါးစိမ်းနန်းတော်ကိုတွေ့ရတော့ မိလ္လာဟာ နဂါးစိမ်းနန်းတော်ကလို့ ထင်ခဲ့တာ

နဂါးစိမ်း မျက်နှာပျက်သွားပြီ...

‘ဟေ့... နဂါးညို စကားကြည့်ပြောပါ’

နဂါးညိုက ခေါ်ချစ်တင်ချက်တက်လိုက်ပြီးမှ...

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ပထမ ကျုပ်က ခပ်ဈေးထိုလူစုပဲ ထင်တာ အခုမှ ခင်ဗျားဖွင့်ပြောလို့ ငါ့ခြားအုပ်စုတစ်ခု ရှိသေးတယ်ဆိုတာကို သိသွားရပါတယ်’

ဟုပြောကာ စားပွဲပေါ် ခေါင်းပြန်ခမောက်သွား၏။

နဂါးဖြူက-

‘ကျုပ်ငြိမ် လုံးလုံးသတိမထားမိဘူး’

နဂါးစိမ်းက-

‘ဟူ့တို့က ညဘက်မှစ၍ တိတ်တဆိတ် လှုပ်ရှားလာကြတယ်၊ ပြီးတော့ လှုပ်ရှားပုံလဲ မမှန်တော့ ဘူတို့ကို ယတိဓထားမိကြတစ်ဆန်းပါဘူး’

နဂါးဝါက-

‘ထားပါတော့၊ ထူထိုက်သန်စွာတည်း ထူထိုက်သန်စွာတည်း ထိုင်ရှားနေကြသလဲဆိုတာ ခပ်ဈေးထိုလူစု’

နဂါးစိမ်းက-

‘မသိဘူးဘူး’

‘ဒါဆို ဘာကြောင့် ကျုပ်တို့နဂါးငါးဆောင် တိမ်မြုပ်ဘူးရမယ်လို့ ပြောရတယ်’

အားလုံးက နဂါးစိမ်းအား ဝိုင်းကြည့်လိုက်၏။

နဂါးစိမ်းက စားပွဲကို လက်ချောင်းက ခေါ် ဖမ်း၍ အသားခေါက်လိုက်ပြီးမှ...

‘ဘူတို့ဟာ လျှိုလျှိုဝှက်ဝှက် လှုပ်ရှားနေသလိုဆိုတာနည်းက စောင်းတုတ်ညှိသလိုမျိုး လှုပ်ရှားတာတော့ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူးဗျ၊ ဒီအချက်ကိုအခြေခံပြီး ကျုပ်ကခန့်မှန်းပြောပြတာပါ’

ထိုခဏ နဂါးညိုက ခေါင်းဆောင်ထလဲပြီး...

‘နဂါးစိမ်း ခပ်ဈေးထိုလူစုက တည်တံ့စွာ မေးလိုက်တာလဲ’

နဂါးစိမ်းက ရယ်မောလိုက်၏။

‘အက်စသတ်တော့ စပ်စုနဂါးက ကျုပ်ကို သံသယမပြေ
သေးပါဘူး။ ကျုပ်တို့ နဂါးငါးကောင်ဟာ လျှို့ဝှက်တတ်
လှတော့ချည်းပဲ။ ဘယ်သူက ဘယ်သူ အကြောင်း တယ်လောက်
သိကြလို့လဲ၊ ပြီးတော့ မိတောင်ကုန်းပေါ်ကော ဘယ်သူများ
ရောက်ခဲ့ကြဖူးလို့လဲ’

နဂါးညိုက နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်ပြီး...

‘ထားပါတော့သေ အခု ခပ်ဗျားစကားဆက်ပါဦး’

နဂါးစိမ်းက ထက်ပြင်းချလိုက်ပြီး...

‘အင်း...ကျုပ်ပြောချင်တာက ကျုပ်တို့နဂါးငါးကောင်
ဟာ ဒီကနေ့ကစပြီး ရင်းရင်းနှီးနှီးနေထိုင်သွားကြဖို့ပဲ။ ပြီး
တော့ ကျုပ်တို့ နဂါးငါးကောင်ဆိုပြီး ပူးပေါင်းအဖွဲ့ဘဝ
တည်ဆောက်သွားကြဖို့ပဲ။ ဒါမှသာ ခိုင်ဖူးမှာ ကျုပ်တို့
အမည်ဟာ နှစ်ကာလကြာရှည်ဆောင် တည်တံ့ ခိုင်မာလာမှာ
ပါ’

နဂါးနီက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်၏။

‘ပူးပေါင်းအဖွဲ့တစ်ခုအထိ ခေါ်ပါဘူး’

နဂါးဖြူကလည်း ဝင်ပြောလိုက်၏။

‘ကျုပ်တို့အားလုံး စီထက်မိုပြီး ရင်းရင်းနှီးနှီးဆက်ဆံဖို့
အကြံကို ကျုပ်တို့အားလုံးပေါင်း ခါပေပေပူးပေါင်းအဖွဲ့
ဆိုတာတော့ ခေါ်ပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတာ ကျုပ်တို့
ဟာ တစ်ဦးချင်းကိုသာ ကိုယ်စားပြုထားတာပဲ။ ကျုပ်တို့မှာ
နောက်လိုက်ရှိပါဘူး။ ဂိုဏ်းဝန်လဲရှိပါဘူး’

သူတို့နှစ်ဦးစလုံး၏စကားများက ရှင်း၏။

နဂါးစိမ်း၏ အဆိုပြုချက်ကို ငြင်းပယ်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်
သည်။

နဂါးညိုက ဘေးမျှောပြောတဲ့ နဂါးစိမ်းအား ဆက်ခတ်
ရ၏။

နဂါးစိမ်းက အပြုံးပျောက်ပါ။

‘ကျုပ်ကလဲ အတင်းအကျပ်တိုက်တုန်းတာ ဟေ့တိပါဘူး
ဗျား၊ ကျုပ်ရတဲ့အကြံဉာဏ်ကို မိတ်ဆွေတွေကို မိတ်ခေါ်ပြီး
တပ်ပြတာပါ။ ကျုပ်တို့ နဂါးငါးကောင်ရဲ့ အကျိုးစီးပွား
အတွက်ပါပဲ’

နဂါးနီက—

ကျုပ်တို့အနန္တ ခပ်ဗျားပေးတဲ့အကြံ ကို လက်ခံနိုင်တာ
အားနာပါသလားဗျာ

ဟု ခပ်ပြတ်ပြတ်ပင်ဖြောင့်လိုက်၏။

ထိုစဉ် နဂါးဝါဒီအသံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

‘အပြီတီခြင်းနဲ့ဦးဗျ’

အားလုံးက နဂါးဝါဒီအား ကြည့်လိုက်၏။

နဂါးဝါဒီက...

‘ကျုပ်တို့နဂါးဝါဒီကောင်ဟာ ခိုင်ဖုံးတစ်နယ်လုံးကို လွှမ်း
မိုးထားနိုင်လေ ကောင်လေးပဲ။ ကျုပ်တော့ နဂါးစိမ်းရဲ့
အကြံကို ဆယော့ကုတ်လိုလို့ပဲ’

နဂါးနီ မျက်နှာပျက်သွား၏။

‘မင်းအတောတူရင် မင်းလက်ခံ၊ ကျုပ်ကတော့ အတော
မတူဘူး’

နဂါးစိမ်းက ရယ်ရယ်ခေါ်ခေါ်ဖြင့်...

‘ကဲပါဗျာ ဒီကိစ္စတွေအားလုံးလေးလိုက်ပါတော့နော်
များ ကျမ္မာပဲ ထိုင်ပင်ကြတာပေါ့၊ အခုတော့—’

‘ဝါ...’

နဂါးစိမ်း၏စကားကို ကျယ်လောင်သော သမီးသေသံက
ဖြစ်တောက်လိုက်သေးသည်။

နဂါးစိမ်းသည် နဂါးညိုအား စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

နဂါးညိုက ထမ်းဝေလိုက်ရင်း...

‘ဝါ... ဒီလိုချင်သိုက်တာဗျာ၊ ခပ်ဗျား ကျုပ်တို့ကို ဖိအိ
ကြားတာ ဒီကိစ္စမဟုတ်ဘူး၊ ဒါဆို ကိစ္စနဲ့ပဲ ကျုပ်ပြန်
တော့မယ်’

သူသည် စကားအဆိုတွင် လိုဒီတီယိုဝ်တိုင်နှင့် အခန်း
တုတ်မှ ထွက်ခွာသွားတော့သည်။

နဂါးနီနှင့် နဂါးဖြူတို့ကသည်း တရပ်လိုက်ပြီး...

‘ညှိလဲနက်ပြီ၊ ကျုပ်တို့ကို ခွင့်ပြုပါဦး’

နဂါးစိမ်းက အပြုံးပျောက် ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီ...

‘ကောင်းပါပြီဗျာ ခပ်ဗျားတို့ဆန္ဒရှိရင် နဂါးစိမ်းကောင်
ကုန်းက ခပ်ဗျားတို့ကို သာဓကကြံဆိုးနုပါသလားဗျာ’

ဟု ပြန်ပြောလိုက်လေတော့သည်။

—ဝ—

၅၀ နန္ဒကျော်သူ

မိုးကြိုးခင်းထပ်ဖုံးလည် ကပ်နေတုန်း နဂါးဖြူနှင့် ဆွေ
ဆုံပြီး ထိုသတင်းကို ကြားသိလိုက်ရ၏။

သူသည် နဂါးစိမ်းကိုမိမိတီဝင်စားသွားပြီး ဘုံးဆန်းပါးမျှ
စုံစမ်းဆော့လာခဲ့၏။

နဂါးစိမ်းသည် ဆရဲပလွေဟူသော အနက်ရောင် ဘိမ်း
သမားတစ်ဦး ဖြစ်နိုင်သည်ဟု သဲလွန်စရာခံပြီးနောက် အိမ်
တွင် တစ်လတိတိ မိုးကြိုးခင်းကွက်များ လေ့ကျင့်ပြီး ပြန်
ထွက်လာခဲ့လေသည်။

ထန်ဖုံးသည် ရှမ်းစုနှစ်အတူ ခိုဝိဖုံးမြို့သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့
လေသည်။

ဧည့်သည် နဂါးဖြူ၏ နေအိမ်သို့ပင် ထန်းတန်းဝတ်စတီ
သွားလိုက်လေသည်။

နဂါးဖြူမှာ ထန်ဖုံးအား တွေ့သောအခါ ဝမ်းသာအားရ
ပင် ကြိုဆိုနှုတ်ဆက်လိုက်၏။

‘ထန်ဖုံး’ မင်း ဟိုဘလောထဲက ပျောက်သွားလိုက်တာ၊
အခုမှပဲ ပြန်ပေါ်လာတော့တယ်’

ထန်ဖုံးက...

ကြမ်းမင်းခက်တန် ချိုင်းဆားဝန်(ပ) ၃၆

‘ဦးလေးနဂါးဖြူပြောတဲ့ကိစ္စကို စိတ်ဝင်စားပြီး စုံစမ်း
နေခဲ့ပါပေါ့။ ဒါထက် ဦးလေးတက်ကကော ဘာတတင်း
များ ထပ်ထူးခြားစမ်းသလဲ’

နဂါးဖြူက...

‘ဘေးမှထူးခြားမပါဘူး၊ မင်းတက်ကကော’

ထန်ဖုံးက...

‘ကျွန်တော် နဂါးစိမ်းတောင်ကုန်းနားက စာတစ်စောင်
ရခဲ့တယ်။ ဒီစာအရဆိုရင်တော့ နဂါးစိမ်းနေရာမှာ ဟန်ဆောင်
ထားတဲ့လူတစ်ယောက် ရှိနေပြီ’

‘ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော် ယူဆချက်သာ မှန်မယ်ဆိုရင်
နဂါးစိမ်းကိုဆက်ပြီး သူ့နေရာမှာ ဆရဲပလွေဆိုတဲ့ ဒုစချိုက်
သမားကြီးက နေရာဝင်ယူထားတယ်’

နဂါးဖြူမျက်နှာ ပြုံးသွား၏။

‘ဟုတ်ချီလားကွာ၊ မင်းပြောစကားက ရယ်စရာပဲ’

ထန်ဖုံးကမူ အတည်ပင်ပြောနေ၏။

၆၈ နန္ဒာကျော်သူ

‘ဟုတ်တယ်၊ ဦးလေးနဂါးပြီ။ ရှေ့ဆူသမ်းနှစ်ဦးကို ကျွန်
ထော်ခိုအတူ ကူညီစုံစမ်းဖို့ဆိုပြီး ခေါ်သွားခဲ့တယ်လေ’

‘ဘုဘို လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်ဆယ့်နှစ်က ပြန်ရောက်လာပြီလေ၊
ဘေးဖြစ်လို့လဲ’

‘သူတို့စုံစမ်းတာဟာလဲ ဒီတစ်တန်းနဲ့အတူတူပါပဲ’

နဂါးပြီ။ မျက်မှောက်ကွေးညွတ်သွား၏။

‘ဟင်....’

သူသည် ခဏကြည့်နေတာမှ...

‘ကဲ...ခင်းကိုယ် ခရီးပန်းလားဦးမယ် နားလို့တိ ပဲဦး၊
ခနက်ဖြန်ကျမှပဲ စိစစ်ကြတာပေါ့’

...၀...

ပန်းချယ်ရီ...

ကြမ်းတမ်းစက်ဆန် ဖြိုင်းသားမာန်(ပ) ၂၂၂ စာ

ချယ်ရီပန်းမဟုတ်ပါ။

ပန်းချယ်ရီအမည်သည် ခိုင်ဖုံးတွင် မသိသူရှိမည်ပင်ပါ။

ခိုင်ဖုံးမြို့တွင် စားသောက်ဆိုင်ကြီးငယ် တစ်ဆူဝန်းကျင်
ခန့် ရှိ၏။

ထိုဆိုင်တွင် ပထမနေရာမှ ရပ်တည်နေသော စားသောက်
ဆိုင်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ခိုင်ဖုံးမြို့ အရှေ့ဘက် ကျယ်ဝန်းသော ခြံဝင်းတစ်ခု
အတွင်း၌ တည်ရှိပါသည်။

ခြံဝင်းအတွင်း မီးပုံကြီးသုံးလုံး ချိတ်ဆွဲထားပြီး ပန်း
ချယ်ရီဟု ဘစ်လုံးစီ ရေးသားထားသည်။

ပန်းချယ်ရီခြံဝင်းအတွင်း၌ စားပွဲနှစ်ဆယ်ခန့် ခင်းထား
၏။

ထိုမြက်ခင်းပြင်စားပွဲနှင့်မလှမ်းမကမ်းတွင် ခမ်းနားဆော
နွယ်ထပ်ဆားဆောင်ရှိ၏။

ခြံဝင်းနှင့် နီးဆဲ ဆောက်တင်လှူလှူကို မီးမှူးလုပ်ထိုင်
နေဆောင် ထွန်းညှိထားပေသည်။

www.burmeseclassic.com

၆၂ နန္ဒလျော်အ

ပန်းချယ်နီ စားသောက်ဆိုင်သည် ညနေမှ မိုးသောက်
ဆုတ်အထိသာ ဖွင့်သော ဆိုင်တစ်ဆိုင်လည်းဖြစ်ပါသည်။

အောက်ထပ်သည် ခန်းမကျယ်ပြန့်ပြီး စားပွဲလေးဆယ်ခန့်
ခင်းကျင်းထား၏။

ထို့ကြောင့် မြက်ခင်းပြင်နှင့် အောက်ထပ်ခန်းမတွင် လူ
သုံးရာမျှ စားသောက်နိုင်သည့်အခါဖြစ်၏။

အပေါ်ထပ်မှာမူ သီးသန့်ခန်းငယ်များဖြစ်၏။

နေ့စဉ် ဤမျှ များပြားသော နေရာပြည့်ရန်ဆိုသည်မှာ
လွယ်ကူသည်တော့မဟုတ်ပါ။

သို့သော် ပန်းချယ်နီစားသောက်ဆိုင်ကမူ နေ့စဉ် စားပွဲ
တိုင်း ပြည့်သည်ဟူသော ဂုဏ်ကို ထီးသိမ်းထားခဲ့ပြန်၏။

ခိုးလေစသကောင်းသော ယခုလိုရာသီမျိုးတွင် ညဉ့်
လူပြည့်နေမှပြင်ခဏမဟုတ်ပါ။

ယနေ့ သီးသန့်ခန်းတစ်ခုအတွင်း၌ လူတစ်ယောက် ထိုင်
နေ၏။

ထိုလူသည် စားသောက်ဆိုင်ဖွင့်စဉ်ပင် ဖောက်ရှိလာပြီး
တစ်ယောက်လည်း အရက်ထိုင်သောက်နေခြင်းဖြစ်၏။

ကြမ်းဆွတ်ဆွတ်ဆိုင်သားမာန်(ပ) ၆၃

အရက်လေးဆိုးခန့်လည်း ကုန်သွားပြီဖြစ်၏။

မူးသဲ အဟော်ပင်မူးနေပြီဖြစ်သည်။

သို့သော် မည်သည့်စားပွဲထိုးမှ သူ့အား ဘော်လောက်
ပါပြီ ပြန်ပါတော့ဟု မပြောဝံ့ပါ။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုလူသည် ခိုင်ဖူးမြို့နား ငါး
ကောင်အနက်မှ တစ်ယောက်ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါ
သည်။

ထိုလူကား နဂါးညိုပင်ဖြစ်သည်။

နဂါးညိုသည် ပန်းချယ်နီစားသောက်ဆိုင်သို့ ဖာန်လျှင်
တစ်ကြိမ်ခန့် သာဆောက်၍ ယခုလို စားသောက်တတ်သည်
မဟုတ်ပါ။

နဂါးညိုတစ်ယောက်သည် စားသောက်နေစဉ် ကပ်လျက်
အင်းမှ ကြွေးလိုက်သော စကားသံကြောင့် မျက်မှောက်
ကုတ်သွား၏။

‘နဂါးဖြူပဲ’

ထူက တစ်ဖက်ခန်းသို့ မသိသော ချောင်းကြည့်သိုက်၏။

၆၄ နဂါးဖြူဖြူ

နဂါးဖြူဖြူသည် လူရွယ်သိုင်းသမားတစ်ယောက်နှင့်ကား
ပြန်ဆိုနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

တီးတိုးပြောဆိုနေကြပြီးဖြစ်၍ ကားတွေပြောဆိုနေသည်
ကိုမူ သူမသိပါ။

နောက်ဆုံး ကားတစ်ခွင်းက ကြီးထွက်နေသည်။

'ကျုပ်တို့ မနက်သွားကြယ်'

လူသံများ ဆူညံနေ၏။

အခန်းတစ်ခုလုံး မီးများလင်းထိန်နေဆဲဖြစ်၏။

အခန်းတိုင်းရှိ လူများအားလုံး၏ မျက်နှာပေါ်တွင်
လောဘ၏ အရိပ်အယောင်များကိုသေ တွေ့နေရလေသည်။

မွန်သည်။

ကြိုးစားစက်ဆန် ခြိုင်းအားစာန်(ပ) ၆၅

လောဘ်ကစားခန်းမတိုင်း ဆောက်ရှိနေသောလုံးသည်
လောဘ၏သားကောင်များပင် ဖောက်ပါလော။

ထိုလောဘ်ကစားခန်းသည် ပန်းချယ်ရိုးဆောက်ဆိုင်၏
မျှိုဝှက်စွပ် ပွင့်ထားသော အခန်းတစ်ခုဖြစ်၏။

ဝှေ့ကြေးချမ်းသားကြယ်ဝသွများမှသာ ဝင်ရောက်လောင်း
ကစားနိုင်ခွင့် ရှိပေသည်။

သမုန်လူ တစ်ယောက်သည် ထို လောဘ်ကစားခန်း
အတွင်း ငင်၍ပင်ရမည်ဟုတ်ပ။

ထန်ဖုံးနှင့် နဂါးဖြူတို့သည် အန်စာဝိုင်းတွင် ဝင်၍
လောဘ်ကစားနေကြ၏။

ထန်ဖုံးက ကံကောင်းပြီး နဂါးဖြူက ကံဆိုးသည်ဟု
ဆိုရပေမည်။

ထန်ဖုံးသည် လျှံငွေငါးဆယ်ခန့်အနိုင်ရခဲ့၏။

နဂါးဖြူမူ လျှံငွေငါးဆယ်ခန့် ချုံးသွားခဲ့သည်။

ထန်ဖုံးသည် နဂါးဖြူ၏ဆောင်းကြေးငွေကို အံ့သြစိတ်
နှင့် ပထမဆုံး တားခဲ့သေး၏။

နဂါးဖြူက ရယ်ခဏပြေး....

‘တစ်ခါတစ်ရံပဲကွာ ရှုံးလဲဘာအရေးလဲ’

ဟု ပြောခဲ့လေသည်။

သူတို့သည် ညဘက်ကျမှစ၍ အိမ်သို့ပြန်ကာ အနားယူ
လိုက်လေသည်။

မနက်ကျလျှင် နဂါးစိမ်းတောင်ကုန်းသို့သွားရန် ဆုံးဖြတ်
ထားကြသည် မဟုတ်ပါလေ။

.....

နဂါးစိမ်းတောင်ကုန်း....

နဂါးစိမ်းတောင်ကုန်းအား လှမ်း၍ တွေ့မြင်ရသောနေရာ
၌ ဆောက်သောအခါ နဂါးဖြူက ရပ်စဲနေလိုက်ပြီး....

‘မင်းအရင်သွားတခါ ခက်ခင်းမယ်ထင်တယ်’

မိုးကြိုးခင်းထန်ဖို့ကဲ....

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ဦးက အခြေအနေကြည့်ပြီးမှ လိုက်ခဲ့ပါ’

သူသည် လမ်းအတိုင်း ဝေသာန်သွား လျှောက်သွားလေ
သည်။

နဂါးဖြူသည် ထန်ဖို့ကျောက်ကွယ်သွားသည်အထိ ရပ်
နားခဲ့၏။

ပြီးမှ သူက လိုက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

ခြေလှမ်းပြင်ပြီးမှ မျက်နှာကွက်ခနဲပျက်သွား၏။

‘ဘယ်သူလဲ’

ရယ်သံထွက်ပေါ်လာ၏။

ရယ်သံအဆုံးတွင် သစ်ပင်များကြားမှ လူတစ်ယောက်
ထွက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

‘စစ်စစ်နဂါး’

မုန်သည်။

ထွက်လာသူမှာ စစ်စစ်နဂါးခေါ် နဂါးညိုပင်ဖြစ်သည်။

နဂါးညိုက-

‘ခင်ဗျားတို့ထဲ နဂါးစိမ်းတောင်ကုန်းကို သွားခရီးက
တယ်’

နဂါးဖြူက-

‘မင်းနဲ့အတူတူ’

‘ဟေ့... ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ၊ မင်းနဲ့အတူတူပါလား
လူငယ်ဟာ နဂါးစိမ်းတောင်ကုန်းကို မိတ်ဆွေအဖြစ်နဲ့ သွား
စားလို့ ကျုပ်အောင်တူး’

‘ကျုပ်ပြောနေတယ်၊ ခင်ဗျားလမ်းခင်ဗျားသွားပါ’

နဂါးညိုက ယင်နေဟင်ချက်ရယ်ဆိုက်ပြီး...

‘ကျုပ်သား နဂါးစိမ်းဆီသွားလည့်မလို့၊ ဆွကလဲ ကျုပ်
တို့ကို အချိန်မရွေး လာနိုင်တယ်လို့ ပိတ်ထားတယ်ဟေ့ဟေ့သား’

နဂါးဖြူ မျက်နှာပျက်သွား၏။

‘စပ်စုံနဂါး စင်းတယ်ရှုမိပါလား’

နဂါးညိုက ဘာမျှမပြောတော့ဘဲ နဂါးစိမ်းတောင်ကုန်း
ဆီသို့ သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

နဂါးဖြူက မာနနိုင်တော့ပါ။

‘မနဦး’

နဂါးညိုက လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

နဂါးဖြူက-

‘နိမ္မာ ကျုပ်တို့အားလုံးဟာ နဂါးစိမ်းကို စုံခမ်းကြည့်
ပြီးပြီလို့ ထင်တယ်’

နဂါးညိုက ခေါင်းညိတ်ဆိုက်၏။

‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် နဂါးစိမ်းမှာ အာမှတ်ထယမြစ်
စောက်တုံအချက် ရွာမတူပါဘူး’

နဂါးဖြူက ဆက်ပြင်းချလိုက်ပြီ...

‘ကျုပ်လဲ ဒီအတိုင်းပဲဗျ၊ ဒါပေမယ့် မိုးကြိုး ခေးထန်ဖုံး
ကတော့ သူ့ကိုယ်ထယ်ရှိနေတယ်’

နဂါးညိုက မျက်နှာမောင့်ကုတ်သွားပြီး...

‘ဘယ်သူလဲ’

‘မိုးကြိုးခေးထန်ဖုံး’

‘ဪ... လောလောကထွက်သွားတဲ့ လူငယ်မဟုတ်လား
‘ဟုတ်တယ်’

‘သူက ဘယ်လိုသံသယရှိနေတာလဲ’

‘ရယ်စရာတော့ ကောင်းသားဗျ၊ သူက ဆရဲပလေ့တယ်
နဂါးစိမ်းနော်ရ ဝင်ပြီး ဟန်ဆောင်နေတာတဲ့ဗျ’

‘ဟင်’

နဂါးညို မျက်မှောင်ကုတ်သွားနေသည့်။

‘ဘုရားဆိုင်လို့လဲ’

‘ဆိုင် မဆိုင်တော့မသိဘူး၊ သူက သွားပြီးစမ်းသပ်မယ်
ဆိုပြီး ထွက်သွားပြီ’

‘မင်းတားသင့်တယ်’

‘ကျုပ်တားလို့မရဘူးဗျ’

နဂါးညို ဘာမျှမပြောတော့ပါ။

ရှေ့သို့ ပြေးလွှားသွားလေတော့သည်။

နဂါးဖြူကလည်း ရှေ့သို့ပြေးလိုက်လာခဲ့လေတော့သည်။

....၀....

နဂါးစိမ်းတောင်ကုန်း...

မိုးကြိုးခွေး ထန်ဖုံးသည် နဂါးစိမ်းတောင်ကုန်းပေါ်
ထက်ရှိသည်နှင့် နဂါးစိမ်းအား ဝိနိဇေတီလိုက်လေသည်။

နဂါးစိမ်းသည် သူ့အား လာအောက်စိန်ခေါ်သော လူ
ငယ်အား တွေ့သောအခါ မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြီး...

‘ခင်းက ဘာကိုစွန့် ကျုပ်ကို ခေါ်ပြီး ဝိနိဇေတီရတာလဲ’

ထန်ဖုံးက—

‘ခင်ဗျားဟာ နဂါးစိမ်းဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်၊ ခင်း ဒီမှူး လာသောင်းကျန်းမယ့်အစား
ချက်ချင်း တောင်ပေါ်ထဲ ပြန်ဆင်းသွားခမ်းပါ’

ထန်ဖုံးက...

‘ကျုပ်က ရှင်းရအောင်လာတာ၊ ဆင်းသွားဖို့ လာတာ
မဟုတ်ဘူး’

ရှမ်းရသောင် ဟုသိလား၊ ခင်းနဲ့ကျပ် ဘာပြဿနာရှိ
ပူးသလဲ၊ ငါ့မှတ်တမ်းဘာမှမှားဘူးဆိုရင်ခင်၊ ခင်းနဲ့ကျပ်
တစ်ကြိမ်မှတွေ့ခဲ့ဖူးပါဘူး၊

ထန်ဖုံးက....

‘နုနုသယ်၊ ခင်ဗျားနဲ့ကျပ် တစ်ခါမှတွေ့ခဲ့ဖူးဘူး၊ ရန်
ငြိုးလဲ မရှိဘူး၊’

‘ဒါဆို ခင်းက ဘာကြောင့် ထူးပြီးဆေးခန်းကျန်းမာသလဲ’

‘ခင်ဗျားသယ်သူလဲဆိုတာ သိချင်လို့’

နဂါးစိမ်းက မဲ လိုက်၏။

‘သောကမှာ’ နဂါးစိမ်းကို တူသံသက အတူပြောခဲ့ရသလဲ’

ထန်ဖုံးကလည်း မဲ လိုက်ပြီး...

‘ခရီးပလွေ’

နဂါးစိမ်း ဒေါသထွက်သွား၏။

‘ခင်းဟာ ပြောသေဆိုးလေပါပြီလား၊ ခင်း ဒီတောင်
ပေါ်က အမြန်ဆင်းသွားစမ်း၊ ဇေယျာဝတ် ကျပ်ဆိုးမဆိုနဲ့’
ထန်ဖုံးက ရယ်မောလိုက်၏။

‘လိမ့်ညာဖို့ဆိုတာခက်တယ်ဗျာ၊ အမွန်တထူးဆိုတာ ကြီး
ရှည် ဖုံးကွယ်ထားလို့ရေပါဘူးဗျာ’

နဂါးစိမ်းမှာ စောစောစီးစီး လာရောက်စွပ်စွဲနေခြင်း
အတွက် ဒေါသများထိန်းမရမယောင်ထွက်သကဲ့သို့။

‘ကဲကွာ ဒီဆောက်မှ ပြောမရတဲ့ကောင်’

သူသည် ချက်ချင်းပင် မရှု့ဆူရန်ထွက်ကာ ထန်ဖုံးအား
လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်၏။

ထန်ဖုံးက ကြိုတင်မျှော်စင်ထားသည့် သလားပင် နဂါး
စိမ်း၏ လက်ဝါးကို အလွယ်တကူပင် ရှောင်တိမ်းသွား၏။

‘ခြမ်း’

ထန်ဖုံးက....

‘ဒီကနေ နဂါးအရေခွံအထိမှာ ဘာရှိသေးသလဲဆိုတာကို
အသေအချာရှာကြည့်ရသေးတာပေါ့၊’

သူက စကားဆုံးသည့်နှင့် ခင်းကိုးဝှံ့ ယမ်းကာ ဟိုက်ခိုက်
လိုက်၏။

မိုးကြိုးခင်းကွက်များကား အလွန်ပင် ပြင်းထန်သော ခင်း
ကွက်များ ဖြစ်၏။

၇၄ ❀ နန္ဒကျော်သူ

နဂါးစိမ်းမှာ ချက်ချင်းပင်နောက်ဆုတ်သွားရလေသည်။

နဂါးစိမ်းသည် ထန်ဖုံးအား စေ့စေ့ကြည့်လိုက်၏။

ထန်ဖုံးသည် ဓားကိုငှေ့ယမ်းကာ ထပ်မံတိုက်ခိုက်လာပြန်၏။

နဂါးစိမ်းမှာလည်း ထိတိဖြင့် ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်ရလေသည်။

တစ်ဧကဆာတိုင်းမှာပင် သိုင်းကွက်နှစ်ဆယ်နီးပါးခန့် ယှဉ်ပြိုင်မိသွားကြ၏။

ထန်ဖုံးသည် နဂါးစိမ်းအား အထင်မသေးဝံ့ပါ။

ထို့အတူ နဂါးစိမ်းမှာလည်း ထန်ဖုံးအား အထင်မသေးဝံ့တော့ပါချေ။

ထန်ဖုံးသည် နဂါးစိမ်းအား တိုက်ခိုက်ရာတွင် အလျော့မပေးတမ်း တိုက်ခိုက်ခဲ့၏။

သုက လေ့လာတမ်းတိုက်ခိုက်မှုသာ နဂါးစိမ်းဟန်ဆောင်ထားသည့် မူလသိုင်းပညာ ပေါ်ထွက်လာစဉ်ဟု ယူဆထားခဲ့၏။

ကြမ်းတမ်းခက်ထန် သိုင်းအားမာန်(ပ) ❀ ၇၅

ထို့ကြောင့်လည်း ဓားကွက်များ တစ်ကွက်ပြီးတစ်ကွက် ထုတ်ပေးတိုက်ခိုက်နေ၏။

‘ဦး’

‘ဟား’

သိုင်းကွက်ငါးဆယ်ခန့် ရောက်ရှိသွားပြီဖြစ်သည်။

နဂါးစိမ်းသည် ထန်ဖုံး၏ဓားကွက်များကြောင့် အကြပ်မိုက်လာ၏။

သူသည် ထန်ဖုံး၏ဓားကွက်များကို လက်ငါးနှစ်ဖက်ဖြင့် ခုခံ၍ ဓလွယ်ကူတော့ကြောင်း နားလည်မိလိုက်၏။

‘ရပ်လိုက်ပါ’

နဂါးစိမ်းက အော်ဟစ်လိုက်၏။

ထန်ဖုံးက လုံးဝရပ်တန့်ခြင်းမရှိပါ။

သုက ထိုကစစ်အချိန်ကို ဝိရှိပင် မြင့်တင်လိုက်၏။

‘နဂါးစိမ်းမှာ ထန်ဖုံး၏ မိုးကြိုးဓားကွက်အောက်ဝယ် အလူးအလှဲပင် ရှေးဦးတိမ်းလိုက်ရလေသည်။’

၇၆ နန္ဒကျော်သူ

မြို့

နဂါးစိမ်း၏အကျိပ်ပင် ထန်ဖုံး၏ခားချက်ထိကာ ပြဲထွက်သွား၏။

နဂါးစိမ်းသည် သက်ဝါးဆယ်ရွှစ်ကွက်တိတိ ထုတ်ပြီးမှ နောက်ဆုတ်ကာ ထန်ဖုံး၏ခားကွဲကို ရှောင်ထွက်သွားနိုင်ခဲ့၏။

လူငယ်တစ်ယောက်အား ရှုံးရတော့မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်သွားရတော့ကြောင့် ရှက်ဆည်းရှက် ဖေါ်ထွက်သွားသွား၏။

သူသည် ချက်ချင်းပင် ခားကိုဆွဲယူလိုက်၏။

‘မင်းကို ညှာသားနတာ ကြောက်နာတယ်သန့်’

ဟု ကြိမ်းစောင်းရင်း တိုက်ခစ်ပြန်သည်ဆိုလိုက်၏။

နဂါးစိမ်း၏သက်ထိ ခားဆောက်သွားသည်နှင့် တိုက်ပွဲက ပို၍မြန်ဆန်သွက်ထက်လာသေးသည်။

ထန်ဖုံးသည် သိုင်းကွက်အသာစီးမရတော့ပါ။

နဂါးစိမ်းနှင့် သူတစ်ပြန်ကိုယ်တစ်ပြန်ဖြစ်သွား၏။

မြင်းတင်းခက်ထန် ခြွင်းသားမဝန်(ပ) ၇၇

နောက်ထပ်သိုင်းကွက်သုံးဆယ်ကျော်သာသောအခါတွင်မူ ခံစစ်သို့ပင် ကျရောက်သွားရလေသည်။

ထန်ဖုံး အံ့ကိုတင်းတင်းကြိတ်လိုက်၏။

သူသည် ချက်ချင်းပင် ခားကွက်ပြောင်းလဲလိုက်လေသည်။

မိုးကြိုးခင်းပဉ္စမဆင့်သို့ ပြောင်းလဲ အသံပြုလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုပဉ္စမဆင့်တွင် ခားကွက်တိုင်းသည် ကြောက်မမင်း လိုလံ ပြင်းထန်နေတော့သည်။

‘ခြွင်း’

‘ဟာ’

နဂါးစိမ်းသည် ထန်ဖုံး၏ပြင်းထန်သောတိုက်ကွက်ကြောင့် နောက်ပင်ဆုတ်ပေးလိုက်ရပြန်၏။

သွန်ပြင်းသွား၏။

လူငယ်တစ်ယောက်အား ရှုံးနိမ့်မည့်အကြောင်း ပေါက်ကြားခဲ့လျှင် သူ၏အမည်သည် ရေစုန်မျှောရပြီဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ထူးကဲလည်း ခားကွက်ဆန်ကို ခြွင်းလိုက်၏။

ယနေ့တိုက်ပွဲတွင် မိမိမသေဘဲ ကျန်ရစ်သော ခင်သူကို
အသေထိတ်ရအောင်မည် မသုတ်ပါလား။

... ၀ ...

နဂါးဖြူနီ နဂါးညိုတို့ တောင်ကုန်းပေါ်သို့ အပြေး
အလွှားပင် ရောက်ရှိသွားကြ၏။

နဂါးစိမ်းနန်းတော်ရွှေတွင် လူနှစ်ယောက် ပြင်းထန်စွာ
တိုက်ခိုက်နေကြသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

နဂါးညိုက ထိတိကန်သွား၏။

‘ဟာ... ဒုက္ခပါပဲ’

သူသည် တိုက်ပွဲကိုကြည့်လိုက်ရုံဖြင့် သူ့ဘေးကိုယ်ဘေးတိုက်
ခိုက်နေကြခြင်းကို နားလည်လိုက်၏။

တိုက်ပွဲကို အမြန်မဟန်ဘူးလျှင် တစ်ဦးမဟုတ် တစ်ဦး
သေဆုံးသွားနိုင်၏။

အထူးအပြစ် မိုးကြိုးခင်းထန်ဖူးဟူသော လူငယ် သေဆုံး
သွားနိုင်သည်ဟု တွေးလိုက်မိ၏။

ထို့ကြောင့် တိုက်ပွဲကို ဟန်သားမှဖြစ်မည်ဟု စိတ်ကူးကာ
တိုက်ပွဲရှိရာသို့ ဆက်ပြေးသွားလိုက်၏။

ထိုစဉ်မှာဝင်....

‘ယား’

‘အား’

‘ဝုန်း’

အသံများနှင့်အတူ လူချိပ်တစ်ချိပ် နောက်သို့ လူတို့စဉ်ဆက်
သွားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

‘ဟာ’

တိုက်ပွဲကား ပြီးဆုံးသွား၏။

နဂါးစိမ်းက ခေးကိုပြန်သိမ်းလိုက်၏။

မိုးကြိုးခင်းထန်ဖူးကား ပြန်သွားနိုင်ခြင်း မရှိတော့ပါ
ချေ။

နဂါးညိုက စိတ်မကောင်းဖြစ်သွား၏။

‘နဂါးဖြူ ခင်ဗျားကို ကျုပ်ပြောသားပဲ၊ ခင်ဗျားသာ
ကြိုတင်ဟန်တားနိုင်ရင် သူ့ဘေးမှာမဟုတ်ဘူး’

၈၀ နဂါး နဂါး

နဂါးဖြူက ပခုံးတုန်လိုက်ပြီး...

‘ကျုပ်လဲမတတ်နိုင်လို့ပေါ့ဗျ’

နဂါးစိမ်းက နဂါးဖြူအား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး...

‘ခင်းက ငါ့ကို ဆေးစေချင်တဲ့ကြာနဲ့ ဒီဆူငယ်ကို လွှတ်
လိုက်တာပဲတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော်’

နဂါးဖြူမျက်နှာ နီခဲ့သွား၏။

‘ခင်းဘဝကတော့ ပြေးတာလဲ’

နဂါးစိမ်းက...

‘ဒီလူငယ်ဟာ မင်းခွဲညှော်ဆည်ပဲမဟုတ်လား’

နဂါးဖြူက...

‘ဟုတ်တယ်၊ သူဟာ ခင်ဗျားနဲ့ ခြေချင်းစရာပြဿနာရှိတယ်
လို့ မပြောတယ်၊ ကျုပ်တစ်ယောက်လုံးမှတော့ ဘယ်အတိအကျလဲဗျ’

နဂါးစိမ်းက မျက်နှာတည်လိုက်ပြီး...

‘ခင်ဗျား သူ့အလောင်းနဲ့ ထူ့ရှိအသုံးစာဆေးခင်အားလုံး
ယူသွားပါ’

နဂါးစိမ်းက နဂါးဖြူအား (၁) နှစ် ၈၈

နဂါးဖြူက ဆေးမပြောတော့ပါ။

ထန်စူးဆီဆေးခင်းကိုထမ်းကာ နဂါးစိမ်းတောင်ကုန်း
ပေါ်မှပြေးဆင်းသွားလေတော့သည်။

...၀...

ထန်ကျုံးသည် အားရပါးရ ဝိုင်းကြွလှိုက်၏။

မူဆီအိမ်ကိုသည် ယခုအခါ ဘဝတစ်ဝိုင်းသို့ ကူးပြောင်း
ခဲ့ပြီဟုတ်ပဲလား။

ထန်ကျုံးသည် အသစ်စက်စက်မြေပုံရှေ့ဝယ် ခူးထောက်
ကြွပြန်၏။

အဏ္ဏာစိုးနှင့် ရှမ်းစုတို့က ပေးကမ်း ထူ၍ တွဲလာခဲ့ကြရ
သည်။

ထန်ကျုံးက...

‘ရှမ်းစု အိမ်ကိုဟာ ဘယ်သူ့လက်ချက်နဲ့ ဆေးရတာလဲ’

ရှမ်းစုက...

‘နဂါးစိမ်း’

၁၂၂ ❀ နဂါးစိမ်း

ထန်ကျုံး အံ့ကြိတ်လိုက်၏။

‘တွေ့ကြသေးတာပေါ့၊ နဂါးစိမ်းကို ကျုပ်သက်စား
ပြီမယ်’

ဘဏ္ဍာစိုးက...

‘လူလေး နားပါဦး၊ ဒီကိစ္စနောက်ခွဲစဉ်းစားကြတာပဲ။’

‘နောက်မှ ဟုတ်လား၊ မဖြစ်ဘူး ကျုပ်မှာ အစ်ကိုတစ်
ဦးတည်း၊ သူ့အတွက် ကျုပ်မှာ တစ်ဝင်ရှိတယ်၊ နဂါးစိမ်း
ကျုပ် လက်ထဲ ပြန်ရမှဖြစ်မယ်’

ဘဏ္ဍာစိုးက...

‘ဒီကိစ္စတွေ နောက်တော့ ကျုပ်စိစဉ်းပေးပါမယ်’

ထန်ကျုံးက မဲလိုက်၏။

‘ဘာလဲ ခင်ဗျားတို့က ကျုပ်ရဲ့သိုင်းပညာနဲ့ မဖြစ်နိုင်
လို့ ထင်နေကြတာပဲဟုတ်လား’

ရှမ်းစုက...

‘မဟုတ်ပါဘူးဗျာ’

ရှမ်းတစ်ခက်ထန် သိုင်းစားပာန်(၁) ❀ ၁၃

ထန်ကျုံးက လက်ကပြလိုက်၏။

‘အားလုံးသွားကြ ကျုပ်တစ်ယောက်တည်း နေပါရစေ၊
အားလုံးသွားကြဗျာ’

ဟု အော်ဟစ်လိုက်၏။

ရှမ်းစုနဲ့ ဘဏ္ဍာစိုးတို့ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်
ကြည့်လိုက်ကြ၏။

ထို့နောက် အခန်းတွင်းမှ ထွက်သွားကြ၏။

ထန်ကျုံးသည် လောလောဆယ် ပေါက်ကွဲနေခြင်း ဖြစ်
ပြီး မကြာမီ ပြန်လည်ငြိမ်သက်သွားမည်ဟုလည်း၊ ထင်မှတ်
ထားကြလေတော့သည်။

— ၀ —

နောက်တစ်နေ့....

ရှမ်းစုသည် နေမြင့်သည်အထိ ထန်ကျုံး အိပ်ရာမှထလာ
စောစောကြောင့် အခန်းတွင်းသွားကြည့်လိုက်၏။

၈၄ နန္ဒာကျော်သူ

ထိုအခါ ထန်ကျွန်းအား မတွေ့ရဘဲ ဘုရားပါရဲ့။

‘ဘဏ္ဍာကျင်း... ဘဏ္ဍာကျင်း... ဒုက္ခပျံ့ပျံ့’

သုက အော်ဟစ်ကာ ပြန်ထွက်လာခဲ့ရဲ့။

ဘဏ္ဍာစိုးကျင်းက...

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘သခင်လေးမရှိဘဲ ဘုရား’

‘ဟင်... ဒါဆို... သူ... သူ’

‘ဟုတ်တယ်၊ သဟာ နဂါးစိမ်းကို လက်စားချေဖို့ ထွက်
သွားတာပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်’

ဘဏ္ဍာစိုးကျင်း မျက်နှာပျက်သွားရဲ့။

‘သခင်လေးရှိသိုင်းပညာက မပြစ်စေလောက်လေး၊ တူ
သူ့ဒုက္ခမထက် သွေးမူပေါ့၊ ရှမ်းစုမင်းမြန်မြန်နောက်စမ်း’

‘ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့’

ရှမ်းစုသည်း ချက်ချင်းပင် မြင်းအသင့်ပြင်ကာ ခရီးထွက်
ရန် ပြင်ဆင်လိုက်ရလေတော့သည်။

မြင်းသင်းခက်ဆုံး ဆိုင်းအားမာန်(၁) ၈၅

ရှမ်းစုသည် ခိုဖုံးမြို့သို့ မြင်းကို တရကြမ်း နှင်းအစွဲခါး

သူ့မင်း ခိုဖုံးမြို့သို့ ရောက်သည်နှင့် နဂါးမြို့ဝေဟာသို့ ဝင်၍
စုံစမ်းကြည့်ရန် စိတ်ကူးပြီး နဂါးမြို့ဝေဟာသို့ ဦးတည်သွား
လိုက်ရဲ့။

သို့သော် ရှမ်းစုအား နဂါးမြို့ဝေဟာကွပ် ကြိုဆိုမည့်သူ
မရှိပါ။

မည်သည့်ခဏမှလူ လက်ခံပြောမည့်သူသည်း မရှိပါ။

နဂါးမြို့နဂိုလည်း မတွေခွင့်မရခဲ့ပါ။

ထိုကြောင့် ရှမ်းစုသည် နဂါးစိမ်းတောင်ကုန်းဘက်သို့
ဦးတည်ထွက်လာခဲ့လေသည်။

နဂါးစိမ်းတောင်ကုန်းအနီး ရောက်ကာနီးတွင် ရွှေတက်
မှ ခေါင်းဝိုက်စိုက်ချက်သာ လျှောက်သောနေရာသာ ထူထပ်
ယောက်တို့ တွေ့လိုက်ရ၏။

ရှမ်းစုက မြင်းကို တုံ့နေရပ်သန်လိုက်ပြီး...

‘သခင်လေး’

ဟု ဝမ်းသာအားရခေါ်လိုက်ရဲ့။

၈၆ ❀ နန္ဒကျော်သူ

ခေါင်းငိုက်စိုက်ချကာ လျှောက်လဲသမျှမှာ ထန်ကျုံးပစ်
ဖြစ်၏။

‘ဘေးသေးတာပေါ့ မိလို့၊ သခင်လေး နဂါးစိမ်းကောင်
ကျန်းကို သွားမလို့လား’

‘ကျုပ်ပြန်လာတာ’

‘ဗျာ’

‘ဟုတ်တယ်’

ထူးအသံက နာကြည်းနေ၏။

‘ရှမ်းစု ကျုပ်တို့အမြန်ပြန်ကြစို့’

ရှမ်းစု ဘဏ္ဍမပြောတော့ပါ။

ထန်ကျုံးအား ဖြင်းပေ၍ဆွဲတစ်က ဝလာလမ်းအတိုင်း၊
မြင်းကို အမြန်ဆုံး ပြန်လည်မောင်းနှင်လေ့လာစော့သည်။

... ၀ ...

မြင်းအင်းခက်ထန် ဆိုင်းသားမာန်(၁) ❀ ၈၇

မိုးကြိုးခင်းဂေဟာ...

မိုးကြိုးခင်းဂေဟာသည် အထူးပင်ငြိမ်သက်နေ၏။

ထန်ကျုံးတည် မိုးကြိုးခင်းဂေဟာသို့ ပြန်ရောက်ပြီး ခုနစ်
နိမ့်မျှ အခန်းအောင်းနေခဲ့၏။

ရှမ်းစုသည် ထန်ကျုံးအတွက် အစားအသောက်များပို့
ရသော်လည်း စကားတစ်ခွန်းမျှ ပြောခွင့်မရပါ။

ယနေ့လည်း ရှမ်းစုနဲ့ တဏှာစိုးကျင်းတို့သည် ထန်ကျုံး
ကြောင်း ထိုင်ကာပြောနေကြ၏။

ထိုစဉ် အခန်းတိုင်းမှ ထန်ကျုံးထွက်လာသည်ကို တွေ့
ရလေသည်။

ရှမ်းစုက ချက်ချင်းထကြိုလိုက်၏။

ထန်ကျုံးက...

‘ထိုင်ပါ...ထိုင်ပါ။ ကျုပ်မေးစရာရှိလို့’

ရှမ်းစုက—

‘သခင်လေး ဘာမေးမလို့လဲ’

ထန်ကျုံးက...

‘အစ်ကိုထန်စိုးဟာ နဂါးစိမ်းကို ဘာကြောင့် သွားရင်ဆိုင်တာလဲ’

ရှမ်းစုက...

‘နဂါးစိမ်းဟာ သရဲပလ္လေဆိုတဲ့ အနက်ရောင် ဝှံ့သမားတစ်ယောက်က ဟန်ဆောင်ထားတယ်ဆို သူ့ကယုံကြည်မှုဆန့်ကျင်ပါ’

‘ဟုတ်သလေ’

‘မိသေချာပါဘူး၊ နဂါးညိုကြွေကတော့ မဖြင့်နိုင်ဘူးလို့ ပြောပါတယ်’

‘အဲဒါဆို...အစ်ကိုက ဘာကြောင့် ဒီလိုယုံကြည်သွားရတာလဲ’

‘သူ့စုံစမ်းခိုင်းတဲ့လူတွေက သတင်းပေးလို့ပါ’

‘ထုက ကယ်သူ့ ကိုစုံစမ်းခိုင်းတာလဲ’

ရှမ်းစု မျက်နှာပျက်သွားပြီး...

‘ဟင်...နဂါးဖြူရဲ့လူနဲ့ ဟုတ်ပြီ သခင်လေးကို အတန်စားပေးပြီးတော့ နဂါးစိမ်းနဲ့ ယှဉ်ခိုင်းတာပါလား’

ထန်ကျုံးက မဲ့လိုက်၏။

‘သိမ်ဟုတ်သလေပါ၊ ကျုပ်က ဒီလိုပဲထွေးမိတယ်၊ ဒါကြောင့် အခု ရန်သူတစ်ဦးတပ်တိုးလာပြီ၊ နဂါးဖြူနဲ့နဂါးစိမ်းပဲ’

ရှမ်းစုက...

‘ဒါအစ်ကို သခင်လေး နဂါးစိမ်းဆီကိုဆွဲမယ်’

ထန်ကျုံးက ထက်ကပ်ပြလိုက်၏။

‘ကျုပ်ဟာ သူ့ရဲ့သိုင်းအစ်ကွက်တစ်ခုမှ ခံနိုင်ရည်မရှိပါဘူး၊ သူဟာ ကျုပ်ကို တောင်းခံလာပြန်တာလို့ ခံရတာမို့ နဂါးစိမ်းတွေ နောင်တရအောင်ပေးပါလို့ပါ၊ ဒီမှာ ရှမ်းစု’

‘ပြောပါ သခင်လေး’

‘မိုးကြိုးခေး တယ်နွယ်ဆင်ရှိသလဲ’

ရှမ်းစုက တစ်ချက်တစ်ချက်ဆုတ်ပြန်ပြီး...

‘ဆဋ္ဌာဆင့်အထိရှိပါတယ်’

ထန်ကျုံးက...

၉၁ နန်းကျားသူ

‘အစ်ကိုဟာ ဘယ်အဆင့်အထိ ဆောင်မြင်ခဲ့သလဲ’

‘ပညာအဆင့်အထိ’

ထန်ကျုံး ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်လိုက်၏။

‘အင်း...နဂါးတွေကတုတ် မိုးကြိုးစားသိုင်းပညာနဲ့ ခလံ
ဆောက်တင် ထင်ရှားနေပြီ’

ရှမ်းစု ပါးစပ်ပိတ်သွား၏။

ထန်ကျုံးက....

‘တတကျင်း’

‘ပြောပါ လူ့ခေး’

‘ကျွန်တော်တို့မှ ဝှေးကြီးအခြေအနေ’

‘ပြည့်ပြည့်စုံစုံရှိပါတယ်၊ သခင်လေး ဘာလိုချင်သလဲ’

ထန်ကျုံးက တစ်ချက်စဉ်းစားလိုက်ပြီး....

‘သိုင်းဆရာတစ်ယောက် နဂါးတွေကိုနှိမ်နှိုင်းမယ် သိုင်း
ဆရာတစ်ယောက် လိုချင်တယ်၊ သူ့ဆီပညာဝယ်ချင်တယ်’

ကြမ်းစောင်းခက်ဆန် ညိုင်းအားယာန်(ပ) ❄ ၉၁

ထုတည် စကားဆုံးသည်နှင့် အခင်းတုန်းမှ ပြန်ထွက်
သလေတော့သည်။

တတကျင်းက ဆက်ပြဦးချလိုက်ပြီး....

‘ရှမ်းစု ကြားရှိလား’

ရှမ်းစုက...

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘ကျုပ်တို့ ဘာလုပ်ကြမလဲ’

‘ဆခင်လေးပြောတဲ့အတိုင်း သိုင်းဆရာရအောင် ကြိုးစား
ပို့ဆွဲဆေးတာပေါ့ဗျာ’

....ဝ....

နောက်ရက်များ ကြောပီအတွင်း မြို့ကလေး၏ လူများ
စာနေရာများတွင် ကြော်ငြာတစ်ခုကို တွေ့ရမည်ဖြစ်၏။

ကြော်ငြာမှာ ရိုးရှင်း၏။

‘သိုင်းပညာအဆင့်မြင့်သော သိုင်းဆရာတစ်ဦးအလို
ရှိသည်’

မိုးကြိုးစားဂေဟာ

၉၂။ အနုပညာ

ဟူ၍ ဖြစ်၏။

ဤကြော်ငြာကား ရုပ်စု၏ ဖော်ပြချက်ပင်ဖြစ်၏။

လူသည် သိုင်းဆရာရန် အလွယ်ဆုံးနည်းလမ်းကိုစဉ်း
ပြီး ကြော်ငြာထိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။

ထိုနည်းလမ်းကား အလွန်ပင်ထိရောက်သည်ဟု ဆို
ရ၏။

သို့ ရက်အတွင်း သိုင်းဆရာပေါင်း သုံးလေးဆယ်စေ
ကြိုးစားလေဟန်သို့ ရောက်ရှိလာကြလေသည်။

...

ထိုကျိုး အဆောင်ပင် စိတ်ပျက်နေ၏။

ထိုသည် ရောက်ရှိသော သိုင်းဆရာ ဟု ဆိုသူများ
ကြည့်ကစား စိတ်ပျက်မိ၏။

အကြောင်းမှာ ထိုသူများ၏သိုင်းပညာသည် သိပ်
မြင့်လှသောကြောင့် ဖြစ်၏။

ကြမ်းတမ်းစက်ထန် သိုင်းဆရာမာန်(ပ) ၉၃

ထိုသိုင်းပညာအတော်မြင့်မားသူကို အလိုရှိခြင်းဖြစ်၏။

ထိုက်လခံသူများက သိပ်ထူးခြားပါ။

ထို့ကြောင့် သူက စိတ်ပျက်ကာ ဂေဟာအနောက်ဘက်မှ
စိတ်ကလေး လစ်သွက်လာခဲ့လေသည်။

ထိုသည် စိတ်ပျက်ပျက်နှုန်းထွက်သဖြင့် စမ်းချောင်းကလေး
နီးတွင် ခြေပစ်လက်မစ် ထိုင်ချလိုက်၏။

‘ဟူး’

လေပူကန်ချက်ပါ မှတ်ထုတ်လိုက်၏။

ထိုစဉ် လူ၏မျက်လုံးများက မထင်မှတ်ဘဲ တစ်နေရာသို့
ထွက်ရှိသွားလေသည်။

‘ဟပ်’

ထိုသူ၏လုံးများ ပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်သွား၏။

လူတစ်ယောက်သည် ရေပြင်ပေါ်ဝယ်ရပ်နေသည် မဟုတ်
ပါ။

မဟုတ်ပါ။ ရေပြင်တွင်ရပ်လျက် ရွှေလျားနေခြင်းသာ
ဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

ထိုလူသည် အပြောဆောင်အင်္ကျီ ဝတ်ဆင်ထား၏။

လက်နှစ်ဖက်နောက်ပစ်လျက် ပျဉ်ပြားတစ်ချပ်ပေါ်တင်
ရပ်ကာ စမ်းချောင်းကို ကန်ဆန်ဖြတ်ကူးသောနေခြင်းပင်ဖြစ်
သည်။

တဖြည်းဖြည်း နီးလာသော ထိုလူ၏ပုံပန်းသဏ္ဌာန်က ပိုမို
ပြင်ဆင်၏။

ထိုလူသည် အသက်လေးဆယ်ကျော်ခန့်ရှိ၏။

ဆံပင်များက နက်မွှောင်ပြီး နောက်တွင် စုဆုံထား၏။

စည်ပင်းတွင် ဂေါ်လိလုံးအရွယ်ခန့်ရှိ ပုတီးတစ်ကုံးက
လည်း ဆွဲထားသေးသည်။

နှုတ်ခမ်းမွေးနှစ်ဖက်မှ ကားနေပြီး ထူ၏ လေးထောင့်
စပ်စပ်မျက်နှာနှင့် အကြည့်ရဆိုးသည်အား လေ့လာနိုင်၏။

ထန်ကျုံးကြည့်နေစဉ်ပင် ထိုဝတ်စုံပြောနေလိုက်သည် ကုန်
ပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာသေးသည်။

ထန်ကျုံးချက်ချင်းပင် ဆုံးဖြတ်ချက်ချနိုင်၏။

ထိုလူသည် သိုင်းပညာရှင်တစ်ယောက်ဖြစ်ရမည်ဟု သူ့ထူး
မိ၏။

ထိုလူတို့မှ သိုင်းပညာဆင်ယူရန်ပင် ဖြစ်၏။

ထန်ကျုံးက ချက်ချင်းပင် ထိုလူရှေ့တွင် ဒူးထောက်လိုက်
၏။

ထိုလူက ချက်မွှောင်ကုတီသွား၏။

‘ဟေ့ သူငယ် ဘာလုပ်တာလဲ’

ထန်ကျုံးက....

‘ဦးအနေနဲ့ ကျွန်တော် ဂေဟာမ္မာ ခေတ္တသည်းခိုနားဖို့
တောင်းပန်ချင်ပါတယ်’

ဟု ယဉ်ကျေးပျူငှာစွာပင် ပြောလိုက်၏။

ထိုလူက ဘာတမ်းတားရယ်ခေါ်လိုက်ပြီး...

‘မင်းရဲ့ဂေဟာလိုက်ရအောင် မင်းကကျပ်ကိုသိသိလား’

‘မသိပါဘူး’

‘ဒါဆိုရင်—’

‘ဦးအနေနဲ့ လက်ခံတရားဟာ အမှားအယွင်းမရှိပါဘူး’

‘ဟား...ဟား...ဟား...ကောင်းတယ်၊ မင်းရဲ့ဂေဟာက
ဘယ်မှာလဲ’

၃၆ နန္ဒာဘိက္ခုနီ

‘မိနုနးမှာပါ၊ မိုးကြိုးဝေးဂေဟာပါ’

ထိုလူ၏မျက်ခုံးအစုံမှာ အပေါ်သို့ ခုန်တက်သွား၏။

‘လက်ခေတ်တော့ သိုင်းဆရာ လိုချင်နေတဲ့ ဂေဟာကိုး၊
ဟား... ဟား... ဟား... ကောင်းကွာ၊ ကဲ... မင်းရှေ့ကသွား’

ထန်ကျုံး ငမ်းသားလွှား၏။

သူသည် ထိုလူကား ခေါ်ဆောင်လာခဲ့လေတော့သည်။

— ၀ —

ထန်ကျုံး အကဲခတ်ခေါ်ပါ။

လူခေါ်ဆောင်လာခဲ့သူသည် အဆင့်မြင့်သိုင်းအမား တစ်
ယောက် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုသူ၏အမည်မှာ သိုင်းလှောင်ကတွင် အတော်ပင် ကျော်
ကြား၏။

ထူထိအမည်မှာ ငွေသွတော်ပင်ဖြစ်သည်။

ကြမ်းတမ်းစေ့ဆန် ချိုင်းအားမာန်(၁) ၃၇

ထန်ကျုံးသည် ငွေသွတော်၏ပြင်ပအဏ္ဏန်ကိုသာ ခဲ့ခြား
ကဲခတ်နိုင်ခဲ့သော်လည်း အတွင်းအဏ္ဏန်ကိုမူ အကဲခတ်နိုင်
ခြင်း မရှိပါ။

ထန်ကျုံးသည် မိုးကြိုးဝေးဂေဟာသို့ ဆောင်ရွက်ရာတွင်
ပင် ငွေသွတော်အား အနာထိုင်ခင်းပေးကာ ဘေးကောင်း
အင်အားမျှ ဖြင့် ဧည့်ခံလိုက်စေသည်။

ငွေသွတော်သည် မိုးကြိုးဝေးဂေဟာ၏ ပြင်ဆင်မှုအနေ
အားအရ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုနိုး ချက်ချင်းပင် ရိပ်စားမိ
၏။

စို့ကြောင့် ထိုကထန်ကျုံးက အား ပို၍အထင်ကြီးလာ
အောင် ပေါက်ရမည်ဟု စိုး ကူးလိုက်၏။

ထူသည် ထန်ကျုံးတည်ခင်းဆောင်အရက်အား ငွေသွတော်
၏။

အနှက်အိုးကိုဖွင့်၍ လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်လိုက်၏။

အရက်အိုးထဲမှအရက်များက အပေါ်သို့ ပန်းထွက်လာ
ပြန်ရာမှ ပန်းစင်နှုတ်ခံသော်လျက်လေသည်။

စင်စစ် လက်ဝါးနှစ်ဖက်မှ အတွင်းအား အသုံးပြုကာ
အရက်အိုးထဲမှအရက်များ တွန်းထုတ်လိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။

၃၈ အိမ်နီးချင်း

ထန်ကျုံးက... သဘောကျသွား၏။

သူသည် ဘာကျမ်းနှင့် ရှစ်စုံတို့အား ခေါ်ယူကာ
သူတော်နှင့် မိမိဆက်သွယ်လိုက်၏။

ထို့နောက် သူက ဒူးထောက်ကာ ခေတ္တာရပ်ခံလိုက်
သည်။

‘ဒီမိုကြိုးပေးဟာမှာ ခေတ္တာရပ်ခံပြီး ကျွန်တော်
သိုင်းပညာတော်ကြားပေးဖို့ တောင်းပန်ပါတယ်’

ငွေသုတော်က ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညှိတ်လိုက်ပြီး...

‘ကျုပ် လမ်းမှားကတည်းက ကြားခဲ့ပါတယ်။ မိုးကြိုး
ပေါက်က သိုင်းဆရာကောင်းကောင်း အလိုရှိတဲ့အတိုင်း
အခု သိုင်းဆရာကောင်း မရဘေးဘူးလား’

ထန်ကျုံးက...

‘သိုင်းဆရာသုံးလေးဆယ်ကေ ရောက်လာပါတယ်။
ယောက်ဖု မိမိတို့တိုင်းကျေလို့ပါ’

ငွေသုတော် မျက်နှာမူကုတ်သွား၏။

‘ဒါဆို မင်းက ဘယ်လိုဆရာမျိုးမှ လိုချင်တာလဲ’

ထန်ကျုံးက...

‘ကျွန်တော် ကို အဆင့်မြင့်သိုင်းပညာ သင်ကြားပေးနိုင်
ဖို့ ဆရာမျိုးပါ’

ငွေသုတော်က ရယ်စရာလိုက်၏။

‘ဟား...ဟား...ဟား...လက်စသတ်တော့ ခင်းစာလေးတွေ
ကြီးတာကိုး’

ထန်ကျုံးက...

‘လေးတကြီးတာမဟုတ်ပါဘူး။ အဆင့်မြင့်သိုင်းပညာကို
ယေယုလိုတာပါ’

ငွေသုတော်က...

‘ကောင်းပြီ ကျုပ် ဒီမှာသုံးလခန့်ပြီး သိုင်းပညာတစ်မျိုး
သင်ကြားပေးမယ်။ ဒီအတွက် မင်း ဘယ်လောက်ပေးလဲ’

ထန်ကျုံး စဉ်းစားလိုက်၏။

ငွေသုတော်က...

‘ဒီသုံးလအတွင်း ဓားပညာတစ်ခုပဲ သင်ကြားပေးမှာ
ဖြစ်တယ်။ ဒီဓားပညာတစ်ခုနဲ့ ဓတန်ရုံတန်ရုံသိုင်းဆရာ
ကို အနိုင်ရပြီ’

တန်ကျိုးက ခေါင်းခါးယမ်းလိုက်၏။

‘ခင်ရိုလင်းအေးခိုင်ရုံပညာပေးတဲ့ ခေါ်ပါဘူး’

‘ဟေ’

‘ဟယ်ဟယ်၊ ကျွန်တော်မှာ အဆင့်မြင့်တဲ့ ရန်သူ တစ်ယောက်ရှိနေလို့ပါ’

‘ငွေပေးတာ နှုတ်ခမ်းတွေကိုဆွဲတာ ခြံစားနေပါ’

‘အတန်ငယ်ကြာသေးအောင်’

‘ကောင်းပြီ၊ အဲဒါကို ကျုပ်ရဲ့ ဝေးပညာအမွေပေးမယ်၊ မင်းက နေအေးနေတဲ့ လေ့ကျင့်ရမယ်၊ မြောက်လကြာမယ်၊ မိမိအတွင်းမှာ ကျုပ်ရဲ့ နှေးဆုံးထိပ်ရေး အေးရေးစောက်ရေး ကအေးကစားဝန်ယူမယ်၊ ဉာဏ်ပူဝေကစား ပြစ် ရွှေသုံးပိယာပေးရမယ်’

‘ဗျာ...’

တန်ကျိုး ဆုံးအားသင့်လွှား၏။

ရှမ်းစုလည်း ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြစ်သွားရလေသည်။

အဏ္ဏဝါစိုးကျင်းက...

‘မယျားလွန်းဘူးဘူးဆရာရယ်’

ဝေ့သုတေသက နှုတ်ခေါင်းရှုံ့လိုက်၏။

‘မင်းတို့က ထိပ်တန်းသိုင်းပညာမရှိ လိုချင်ဘူးတယ်၊ အကြီးတွေကတော့ သက်ယူနဲ့တယ်’

ထန်ကျိုးက ချက်ချင်းအေးအေးတူလိုက်၏။

‘ကျုပ်အောင်ပေးပါမယ်’

‘လူအေး’

အဏ္ဏဝါစိုးကျင်းက ဝန်ဟန်လိုက်၏။

ထန်ကျိုးက...

‘ရွှေသုံးပိယာနဲ့ ကျွန်တော်တို့ အဝေးချစ်သူပါဘူး၊ ဒါကြောင့် ပေးလိုက်ပါအောင်’

ရှမ်းစုက...

‘ရွှေသုံးပိယာနဲ့ ထိုက်တန်တဲ့ပညာမရှိဖြစ်ဖို့တော့...’

သူ့ဝကား ဆုံးလိုက်ပါး

၁၀၇ နန္ဒလောကီ

ငွေသုတေသနရပ် ရှမ်းစုံရေ့သို့ ရှမ်းခြည်းရောက်ရှိလာပြီး
ရှမ်းစုပါးကို ဘယ်ပြန်ညာပြန် ခိုက်ချလိုက်လေသည်။

‘ခြင်း...ခြင်း’

‘ခြင်း’

‘အား’

ငွေသုတေသနက...

‘ဝေးစကားကို ဆင်ခြင်ပြောပါ’

ရှမ်းစု ဖေါ်ထထွက်သွား၏။

ထူသည် သိုင်းပညာတေတိသုမဟုတ်ပါ။

ထန်စိုးနောက်မှ အစဉ်လိုက်နေရသူ ဖြစ်သည့်အလျောက်
သိုင်းပညာ ကောင်းစွာတတ်မြောက်သွား၏။

ထူ၏သိုင်းပညာအဆင့်မှာ ထန်ကျိုးထက်ပင် များစွာသာ
၏။

ရှမ်းစု၏ သိုင်းပညာသည် အဆင့်မြို့ဟု မခေါ်ဆိုနိုင်
သော်လည်း တိုက်ပွဲဝင်နိုင်သောကံသည်ဟု ထန်စိုးက မှတ်
ချက် ပြခဲ့ဖူး၏။

ခြင်း၊ အင်းခက်ထန် သိုင်းအားမာန်(ပ) ၁၀၈

ရှမ်းစု ချက်ချင်းပင် ကက်သီးဆက်ဝါးစုံကွဲကိုအသုံးပြုကာ
စုတော်အား ပြန်တည်ထိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ငွေသုတေသန မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။

‘မင်္ဂလာ မဆိုးပါလား’

ထူသည် ရှမ်းစု၏တိုက်ခိုက်မှုများကို လက်ဝါးဖြင့် အသား
ယာယာ ခုခံချေဖျက်လိုက်လေသည်။

ရှမ်းစုက ရပ်တန့်သွားခြင်းမရှိပါ။

သိုင်းကွက် တင်ကွက်ပြီးတင်ကွက် ထုတ်ဖော်တိုက်ခိုက်လိုက်

‘ယား’

‘ကျား’

ငွေသုတေသနကား စိတ်မရွည်တော့ပါ။

ထူသည် ရှမ်းစု၏တိုက်ခိုက်မှုများကို အရေးတယူ ခံ
သို့ အတင်းတိုင်းဝင်သွားလေသည်။

ထင်စကအတွင်းမှာပင်...

ခွတ်

‘အမယ်လေး’

ဟူသောအသံနှင့်အတူ ရှမ်းစုံမှာ ချောက်လျက်လဲ ကျသလေတော့သည်။

ထန်ကျိုး ငါတော့ကျသွား၏။

ငွေသွားကပ်အိပ်သည့် ပြတိုက်သို့ ရောက်သည့်အခါ ထန်ကျိုး မဟုတ်ပါ။

ငွေသွားကပ်...

ငွေသွားကပ်သည် သိုင်းလေးကား ကျော်ကြားသူ ဖြစ်၏။

ကြမ်းဆွပ်ခတ်ထန် ချိုင်းအားမာန် (၁) ၁၀၅

သူ့အား အဖြူရောင်သိုင်းသမားဟု မသဘောတူနိုင် သလို အနက်ရောင်သိုင်းသမားဟု ပြောရန်လည်း မဖြစ်နိုင် သူ ဖြစ်၏။

‘ငွေသွားကပ်သည် ခေမာတမလွန်ကြို၏။’

သူသည် ငွေကိုသာ ရွှေတန်းတပ်စကားပြောဆို၏။

ထန်ကျိုး သူသည် ထန်ကျိုးအား တူအိပ်သည့်အခါ ရွှေသိုင်းပိထားနှင့် သိသွယ်စပ်ကြားရန် သဘောတူခဲ့၏။

သူ့အိပ်သည့်ကား တကယ်ပဲ ကောင်းမွန်အဆုံးဖြစ်ပြီး စက်ခံသွားသည်။

ထို့ကြောင့် သူက ခြောက်လတာ အချိန်ခံခဲ့ရ၏။

ခြောက်လအတွင်း ထန်ကျိုး ဘာမျှကပ်မည်ဟုဆိုဟု မျှော်လင့်သွား၏။

သူ့အဖို့ ခြောက်လအထိ ဆင်ကြားပေးပြီး တတ်သည် မတတ်သည် သူနှင့်မဆိုင်ဟုဆိုကာ ထွက်သွားရန် စိတ်ကူးထားပေသည်။

သို့သော် မိုးကြို ခေမာတမလွန် နေသိုင်းရသည့်မှာ သန်သသ ချိုးသား၏။

၁၀၆ နတ်ကျော်သူ

ငွေသုတော် မုက်လုံးပြုးသလေသည်။

အပြောင်းမှာ ထန်ကျုံးသည် အလွန်ညက်ကောင်းလှ၏။

သုတ် သိပ်ပြီးရှင်းပြေတဲ့ လေ့ကျင့်ခိုင်းသည် ထိုင်းကွက်
များအားလုံးကို ကောင်းစွာလေ့ကျင့်နိုင်ခဲ့၏။

ဤအထိုင်းသားဆိုလျှင် ခြွေးကိလမပြည့်မီပင် သူ၏ ဓား
ပညာအားလုံးကို ထန်ကျုံး၊ ရှိသူားမှာ သေချာနေပေသည်။

ငွေသုတော် အကြံအစိုက်သွား၏။

သူ၏ဓားပညာကိုမည်း အပြည့်အဝ တင်ပေးချစ်ပါ။

ရွှေသုံးပိဿာကိုလည်း လိုချင်၏။

မည်သို့လုပ်ရပါမည်နည်း။

နောက်ဆုံးတွင် သူက သူ၏ဓားကွက်များအား အနည်း
ငယ် ပြောင်းလဲပြီး သင်ကြားပေးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

အဓိကအပြောင်းအလဲနေရာများတွင် သူက ထပ်မံ၍ စိတ်
ကူးတည့်ရာ ပြောင်းလဲပေးလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ဓားကွက်သည် လေ့ကျင့်နေချိန်တွင်မူ စွမ်း
အားက လျော့ကျသွားမည်မဟုတ်ပါ။

၁၀၇ ခြွေးကိလမပြည့်မီပင် အားပေး(၁) ၃၀၇

ကက်တွေ့ ထိုက်ပွဲဝင်သည့်အခါတွင်သာ ဟာကွက်များ
ဖြစ်ပေါ်မည်မှာ သေချာနေတော့သည်။

— ၀ —

ခြောက်လ

ခြောက်လဟူသောအချိန်မှာ လျင်မြန်စွာ ကုန်ဆုံးသွား
လေသည်။

ထန်ကျုံးအည့် ငွေသုတော်၏ ဓားပညာ တင်ယူရသော
အချိန်ကာလ ပြီးဆုံးခဲ့ပြီဖြစ်၏။

ထန်ကျုံးသည် ယခင်နှင့် လုံးဝမတူတော့ပါ။

သူသည် ဓားပညာကို အသေအလဲ ကြိုးစားလေ့ကျင့်ခဲ့
၏။

ငွေသုတော်သင်ပေးသမျှ ဓားကွက်များအားလုံး ဓရမရှိ
ရအောင် အပင်ပန်းခံကာ လေ့ကျင့်ခဲ့၏။

ငွေသုတော်သည် သူ၏ဓားပညာကို သိပ်ပေးချင်သူမဟုတ်
မှန်း သိရှိနားလည်ခဲ့သဖြင့် သူက ဓရရအောင် ကြိုးစား
ဆင်ယူခဲ့၏။

၁၀၀၀ နှစ်ကျော်လောက်

ထိုသို့သော အခါများတွင် အသက်သက်ကြီး နှစ်ဆယ်ကျော်

အသက်လေးဆယ် သုံးဆယ်သုံးဆယ်နှစ် ယှဉ်ပြိုင်

ပြိုင်တက်သိုင်းသမားများကို အလွယ်တကူပင် အနိုင်ယူ

သို့သော် ထိုကျေးက ဝမ်းသာရက်စရာမရှိပါ။

ထိုသို့သောအခါများတွင် နှစ်နှစ်ချင်းပတ်ပါ။

နဂါးတပ်ကောင်ဖြစ်၏။

ထိုသို့သောအခါများတွင် အလွန်ကောင်းသဖြင့်ပါ။

ယခု ယောက်ျားပညာသည် နဂါးတပ်သား ယှဉ်ပြိုင်ရာ

ထိုကျေးက အသက်သက်ကြီး နှစ်ဆယ်ကျော်

ထိုစဉ် မိုးကြိုးခင်းကတည်းမှ ဝေဇာသော်က အထုပ်

ထိုကျေးက လေ့ကျင့်မှုကိုခပ်ကတ ဝေဇာသော်က ဦး

‘ဆရာ သွားတော့မလို့ကား’

ဝေဇာသော်က...

‘မင်း ကျုပ်ကို ဆရာသို့မဟုတ် မင်းလိုချင်တာကို ကျုပ်

ထိုကျေးက...

‘ကားပါသောက’

ဝေဇာသော်က...

‘ဒီကနေ့ ခြောက်လပြည့်သားပြီ ကျုပ်သွားတိုက်ဦးမယ်

‘ဟင်္က...ပြောပါ’

‘မင်းရဲညက်ဟာ အလွန် ကောင်းတယ်။ ခါးကြာငိုလဲ

— 0 ...

သို့သော် လောကဏာသနည်း အမျိုးမျိုးအနက် အနိစ္စ
လောကဏာသနည်းကို အစွဲအနီးဆုံးဖြစ်၏။

ပါဏာသောဇ္ဇေကုန်ခဲ့ပြီး အကြွပ်ပင်သုံးဆောင်ခန့် တစ်
နေ့ခွဲပြန်ပါသည်။

၃၁၂။ နန္ဒစက္ကန

ဆောင်းကစားခိုက်က...

‘သခင်ကြီး ဒီညကလောက်တုန်း ကစားတော့တာကောင်း
တော့မယ်နဲ့တူတယ်’

ဟု ပြုံးစေ့နှိုးမြှောက်လိုက်၏။

နဂါးဖြူမျှော်နှာ နိမ့်စွာစာ၏။

‘အသေ... မင်းက ကျုပ်ကစားဆွေခေါ်ခေါ်လို့ထင်လို့ ဒီ
စကားမျိုး ပြောတာလား’

လောင်းကစားခိုက်က...

‘မဟုတ်ပါဘူးခင်ဗျာ၊ သခင်ကြီးလိုချင်တဲ့ငွေ ထုတ်ဖျက်
ကစားနိုင်ပါတယ်၊ ကျုပ်တော်က ရှုံးနေလို့’

‘စကားမျိုးနဲ့ နောက်ထပ်သုံးသောင်ပေမိမိ’

ဆောင်းကစားခိုက်က ငွေသုံးသောင်ရေတွက်ကာ ထုတ်
ပေးပြီး ငွေလက်ခံအမတ်ကို နဂါးဖြူအားရေးထိုးပေး၏။

နဂါးဖြူလက်ထဲ ငွေဆွဲကပ်သည်နှင့် ဆက်၍ကစားပြန်၏။

သို့သော် ညဉ့်ဝက်ပင်မခံခဲ့ပါ။

ကြိုးစားစက်ဆန် ခြင်းအားမာန်(ပ) ၃၁၃

ထွက်ငွေအားလုံး ဆုံးရှုံးသွားလေတည်။

နဂါးဖြူသည် ချွေးမျှားသုတ်လိုက်ပြီး လေးလံသောခြေ
မျှားဖြင့် ပန်းချယ်ရံစားလောင်ကိုဆိုင်အတွင်းမှ ပြန်ထွက်
ခဲ့လေတော့သည်။

...၀...

BURMESE
CLASSIC

အကွေးသေးသည် တိမ်ကြော့မှပြုလုပ်နေ၏။

လူရိပ်စာရိပ်သည် စာမိတ်တော်အုပ်ကလေးအတွင်း ပြေး
နေ၏။

ကြာမီ ထိုလူရိပ်သည် ဗောဓိအုပ်အတွင်း အိမ်ကလေး
သို့ကို တွေ့မြင်သွားလေသည်။

လူရိပ်သည် ချက်ချင်းပင် အိမ်ကလေးရှိရာသို့ ပြေးသွား

၉၀၄ ❀ နန္ဒကျော်သူ

သို့သော် အချိန်ကြာသည်အထိ အရှေ့ဘက်တံခါးကို
ကံစားကို မထွေနေရဆဲပင်ဖြစ်သည်။

လူရိပ်မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။

လူသည် အိမ်ကလေးဆီသို့ ကိုယ်ဖော့ပညာကို
ပြေးသွားလိုက်ပြန်၏။

သို့သော် ကွမ်းတစ်ယော့ညက်နေသော ကြာသွား၏။

အိမ်ကလေးဆီသို့မရောက်ပါ။

လူရိပ်မှာ နေပန်းလောပြီ၊ ထိုင်ချလိုက်၏။

‘ဟေ့ဟေ့...နက္ခတ်၊ ငါကလဲ ထယ်မေ့တာကိုး၊
ဝက်ဘားရှိကယ်ဆိုတာ သိထားရဲ့နဲ့ကွာ’

လူသည် ညည်းညူရင်း ပြန်ထလိုက်၏။

ထို့နောက် အိမ်ရှင်အားပြန်ခေါ်ရန် စိတ်ကူးလိုက်

ထိုစဉ် ရယ်သံသံလဲကြားလိုက်ရစေသည်။

ထိုလူမှာ နေသိသွက်သွား၏။

www.burmeseclassic.com ဆိုင်းဘလောက်(၀) ❀ ၉၀၅

‘ခင်ဗျားက ကျုပ်လာတာသိရဲ့နဲ့ ဘာကြောင့်မကြိုဆိုတဲ့
နက္ခတ်ပေးရတာ ကေခင်းဆလား’

ဟု မေးကျမနပ်နှင့် အော်ပြောလိုက်၏။

အိမ်ကလေးအတွင်းမှ...

‘ခင်ဗျားကို ဘယ်သူကလဲလားလို့လဲ၊ ခင်ဗျားတာသာ
တာ ကျုပ်နဲ့ဘာဆိုင်ဆဲလဲ’

ထိုလူက...

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အခု ကျုပ်ဆုတ်လာတာသိပြီပဲ’

‘ခင်ဗျားဘာသာလဲဘာပဲ ဆောက်အောင်လာခဲ့ပေါ့ဗျာ’

ထိုလူမျက်နှာ နီရဲသွား၏။

ဒေါသတည်းပို့သွက်သွား၏။

ခြေတစ်ချက်ဆောင့်လိုက်ပြီး...

‘ဟေ့...နဂါးနီ၊ မင်းရဲ့ဝက်ဘားကို ကျုပ်ကဖြတ်နိုင်သွား
ဆဲလို့လား၊ ကေခင်းပြီ အားလုံးရိုက်ချိုးပြီးမှ လာခဲ့မယ်’

သူက ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ဝတ္တမြစ်မျှကိုရိုက်ချိုးပျက်ဆီး
ရန် ဟန်ပြိုင်လိုက်၏။

ထိုအခါ အထဲမှဟန်ကားသံက အသံအတကြီးတုတ်ပေါ်
လာပေသည်။

‘ဟေ့...ဟေ့...အရမ်းမလုပ်နဲ့ မလုပ်နဲ့’

အသံအတကြီး လူတစ်ယောက်ပါ ခုန်ထွက်လာသည်ကိုတွေ့
မြင်လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူကား နဂါးနီဝင်ဖြစ်၏။

နဂါးနီသည် ငှက်စားပညာရပ်က ကျွမ်းကျင်ပြီး ငှက်စား
ဖြင့် သူ၏အိမ်ကို ကာကွယ်ထားပေသည်။

ယခုရောက်လာသူက အားလုံးမျက်ဆီးမခံလျှင် သူ့မှာ
အသံပြောပြောတည့်ဆောက်နေရဦးမည်သာဖြစ်၏။

နဂါးနီက...

‘ခင်ဗျားက အချိန်အခါမဟုတ်လဲလားလေးတယ်၊ နောက်
တော် အနောက်အယုဂ်ပေးတာပဲ’

ထိုလူက...

ကြွေးအော်လေသည်။ (အသံအတကြီး ၁၂)

‘ငါ့လာတုန်းက အချိန်ကောင်းပဲ၊ မပါ၊ ငှက်စားနဲ့ နောက်
အသံအတကြီး ဟယ်ဘတ်နိုင်မယ်၊ စကားမများနဲ့ ငါ့ကိုအိမ်
ခေါ်’

နဂါးနီက...

‘ရှေ့သုံးလှမ်း၊ ညာဘက်နှစ်ခါကျွေ့၊ ဟယ်အိမ်ခေါ်ကျွေ့၊
ရှေ့သုံးလှမ်း’

ထိုလူက နဂါးနီညွှန်သည့်အတိုင်း လျှောက်လာရာ ငှက်စား
ပစ်လွှဲလှေ့ပြောက်လာလေတော့သည်။

ထိုအခါမှ ထိုလူ၏မျက်နှာ ခပ်ဖြူဖြူဖြစ်သွားပြီ။

‘ခင်းရဲဝက်စားတွေက ဆိုးပေလှမဆိုးသွားကွ’

နဂါးနီက...

‘ထပ်ပါပြီဟေ့၊ ခင်ဗျားက နာမည်နဲ့ထိုက်အောင် ကျုပ်
ပစ်ဖို့ စစ်စစ် ရောက်လာတာလား’

ရောက်လာသူမှာ စစ်စစ်နဂါးပင်ဖြစ်သည်။

စစ်စစ်နဂါးက...

၁၈၈ ❖ ကျော်သူ

‘ဟေ့တုလား၊ ကျုပ် မမျှော်လင့်ဘဲသိခဲ့တာလေးတွေ
ခင်ဗျားနဲ့ ပူးပေါင်းအားပြုထုတ်ကြည့်မလို့’

နဂါးနီက မျက်ရွှေခွက်ကုတ်သွား၏။

ပြီးမှ—

‘ကဲ...အိမ်ထဲရောက်မှစကားပြောကြတာပေါ့’

သူက စပ်စုနဂါးကို အိမ်ထဲခေါ်သွားပြီး နေရာထိုင်ခံ
ပေးလိုက်၏။

ထို့နောက် အရက်တစ်ခွက်နဲ့ အပြည်းတို့ပါ တည့်တည့်
လိုက်ပြီး—

‘ကဲ...ပြော စပ်စုနဂါး မင်းဘာတွေစပ်စုလာခဲ့သလဲ’

ဟု မေးလိုက်၏။

စပ်စုနဂါးက—

‘ဗီဇနဂါးနီ၊ ကျုပ်ကားကို ပြန်ရယ်မပြုနဲ့’

နဂါးနီက—

‘မပြောပါဘူး၊ မင်း အခုလို အချိန်ရွှေခွက်ရောက်လာတာ
ဆိုတော့ အရေးကြီးလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျုပ် နားလည်
ထားရယ်’

ကြမ်းအင်းခက်ထန် သိုင်းအားမာန်(၁) ❖ ၁၇၉

ထိစာမိမှ စပ်စုနဂါး၏မျက်နှာပေါ်တွင် ကျေရပ်သော
ရိပ်အယောင်များ ပေါ်ထွက်လာလေသည်။

စပ်စုနဂါးက—

‘လန်ခဲ့တဲ့ခြေခင်လကျော်က နဂါးစိမ်းရဲ့ ဖိတ်ကြားမှုကို
ချုပ်တို့လက်ခံရခဲ့တယ်၊ အဲဒီဓားတင် နဂါးစိမ်းဟာ ကျုပ်တို့
အဖို့ အကြွယ်ဝဆုံးဆိုတာ သိခဲ့ရတယ်မဟုတ်သေး’

‘ဟုတ်တယ်လေ၊ မင်းတို့ခံတင်မှု နဂါးစိမ်းဟာ ဘာ
ကြောင့် အခုလို ချမ်းသာကြွယ်ဝနေသလဲဆိုတာ မသိကံ
စွဲထားမဟုတ်သေး’

စပ်စုနဂါးက ခေါင်းညှိတိုလိုက်၏။

‘အမှန်ပဲ၊ နဂါးငါးကေခင်ထဲမှာ အပြုအမူနဂါးဟာ
အချမ်းသာဆုံးလို့ အားလုံးအသိ၊ အခု လက်တွေ့ခွာတော့
အစိမ်းရောင်နဂါးဟာ ပိုပြီး ချမ်းသာကြွယ်ဝနေတယ်၊ ထူ
ဟာ ဘယ်လိုကြောင့် ချမ်းသာ ကြွယ်ဝနေတယ်ဆိုတာ သိ
အယ ဖြစ်စရာ ကောင်းတာအမှန်ပဲဗျ’

နဂါးနီက—

‘မင်းပြောတာဟုတ်ပါတယ်၊ ကဲ...သူ ဘာကြောင့် ချမ်း
သာလာသလဲဆိုတာ ခင်း အခုစုံစမ်းလို့ရပြီဗား’

လျှပ်က နှုတ်စီမံခန့်ခွဲသောအားကို ဆောင်ရွက်သည့်
ကားကို သွားစုံခမ်းကယ်ချ

• နဂါးနို့က မျက်ခွေခင်ကိုယ်ဘူးပြီး.....

'ကစားကစား' -

စပ်စုနာ ဖြစ်တာ...

‘မိသုဏ္ဍာပညာပျော်ဟော နေပြည်တော်ကမ္ဘာသိက္ခာ၊ စီးပွား၊
ပြည်နယ်က အကျော်ကြားဆုံးပျံ၊ လူ့အသွယ်ပဲ လျှံ က
ကောင်း နှစ်ဆယ့် နှစ်ကျယ်’

'ဒို့နယ်...တယ်ချော့ပါလား'

ပြီးသော ဒီဆေးကုစီမံချက်ကို လွှဲခဲ့တဲ့ သင်္ချာနည်းပညာရှင်
ဆေးကုလုပ်ငန်းခွဲကလေး၊ ဒါကြောင့် နန်းဆောင်ဆောင်ပြီး
မကြာခင် ကျပ်တိုက်ခန်းလုံးကို ခေါ်ယူဆွဲဆွဲဆွဲဆွဲ ယူ
ရမယ်။

500

“မင်းရဲ့လယ်က နဂါးပိန်းဟာ ဆင်ကြံ့ရှိတယ်၊ နန်းကော်
ဆောင်ပြီးဟာနဲ့ ဗျူးနာကြံ့အစဉ် အဆန္ဒတစ်ဆင့် တစ်
လွှမ်းလို့ကတယ်လို့ ပြောချင်တာလား”

‘ဟုတ်တယ်၊ သူဟာ ကျုပ်တို့နဂါးတွေအားလုံးကို အံ့အား
ဆင်းအောင် ပြုလို့ကံပြီးမှ ပူးပေါင်းဖို့ စကားသွင်းလိုက်
တာပဲ’

‘ဒေါပဇေယျံ လာဂိမခံတံ ဣဒါဉ္ဇာနိ နံ ဝိသုဒ္ဓိတံ နိဗ္ဗာနံ ဣဒါဉ္ဇာနိ နံ ဝိသုဒ္ဓိတံ နိဗ္ဗာနံ’

စပ်စုဒဂါက ရယ်မောလိုက်၏။

“မီးရောင်ဉာဏ်တုံးနှင့် နဂါးဘယ်ခေတ်ဆိုမိမ့်ကလဲ။ ရွှေက
ထမင် ရွှေအင်္ကျီခင်စုံပွင့်ခွင့်ပေးချိန်အထိ။ ပြီးသောအခါ
ဆုတောင်းပေးပြီးပြန်ကိစ္စ ပြန်စသလိမ့်မယ်။ မယ့်မယ်ခေါ်ချာအံ့
ကျွန်ုပ်ခံစားမိလား။”

சுவிட்சர்லாந்து...

‘သူ့နေ့ကြိုက်ကို သာမန်စွာခံယူရအပ်သည်။’

စပ်စုနှင်းက၊ အခါဝိညာဉ်တို့ကိုးပါး

‘ဟုတီးတယ်၊ ကွဲက အမှားလမ်းရဲ့ ကျူးလွန်ရင်တော့ သိ
လိမ့်မလား’

နဂါးနို့က သက်ပြင်းချလိုက်၏။

‘စပ်စုနဂါး၊ မင်းကြည့်ရအောင်၊ တစ်ခုခုစိုးရိမ်နေသလိုပဲ’

၁၂၂ ❀ နန္ဒာလှိုင်သူ

စပ်စုနဂါးက...

‘ကျုပ် သတင်းထပ်ရထပ်ရသေးတယ်’

‘ဘာများလဲ’

‘နဂါးဖြူဟာ ကြွေးတင်နေတယ်’

‘ဘာ’

‘ဟုတ်တယ်၊ နဂါးဖြူဟာ သောင်းကစာကြွေး တော်
တော်များများ တင်နေတယ်’

နဂါးနီ ခေါင်းခါးယမ်းလိုက်၏။

‘မယုံနိုင်စရာထဲ’

စပ်စုနဂါးက...

‘နဂါးဝါဟာ အစဉ် တောထဲမှာ ဆေးဝါးနဲ့ ပျော်နေ
ဓာတ်ထဲလူမျှ၊ ခုတော့ ဝူဟာ နဂါးစိမ်းနန်းတော်မှာ တွေ့
နေရပြီ’

နဂါးနီ မျက်နှာပျက်သွား၏။

‘မင်းကောင်းက နဂါးစိမ်းနန်းတော်ဟာ ကျုပ်တို့ နဂါး
တွေ အားလုံးကို အုပ်စိုးသွားမယ့်သဘောလား’

ကြမ်းတမ်းစက်စက် သိုင်းသားမာန်(၁) ❀ ၁၂၃

‘ဒီလိုမဖြစ်ပါစေနဲ့လို့ ကျုပ်ဆုတောင်းနေပါတယ်’

နဂါးနီ သက်ပြင်းချလိုက်၏။

‘ကျုပ်က ဘယ်တုန်းကမူသဘောမတူဘူး၊ ဘယ်တော့မှလဲ
သဘောတူမှာမဟုတ်ပါဘူး’

စပ်စုနဂါးက...

‘အံ့ချိန်ကျသောရင်တော့’

နဂါးနီက အံ့ကြိုက်လိုက်၏။

‘ကျုပ်က ခေါင်းခိုခံမယ့်လူမဟုတ်ဘဲ ခင်ဗျား သိပါ
တယ်’

စပ်စုနဂါးက အရက်တစ်ခွက်ခွဲသောက်လိုက်ပြီး...

‘ကဲ—ကျုပ်သိသမျှ ခင်ဗျားကိုပြောပြီးပြီ၊ ခင်ဗျားဘယ်လို
ယူဆသလဲ’

ဟု မေးလိုက်၏။

နဂါးနီက ချက်ချင်းပင်အဖြေပေးလိုက်၏။

‘အဖြေကရှင်းနေတာပဲ၊ နဂါးစိမ်းဟာ နဂါးဝါကောင်
မှာ ဘုရင်လုပ်ချင်နေတဲ့သဘောပဲပေါ့’

၁၂၄ ၇၇၇ နန္ဒကျော်သူ

စပ်စုံနဂါးက...

‘ခေါင်ယံဗျ၊ နဂါးစိမ်းအကြောင်းစုံစမ်းဖို့ အသော်ခေါ်
တယ်၊ ကျွန်တို့ နဂါးကတည်းက စမ်းဖမ်းထားကြသော သူ့က
လုပ်နေမှန်း ဘယ်သူမှမသိကြသေးဘူး’

နဂါးနို့ကည်း ဘာပြောမှန်းမသိဖြစ်နေ၏။

ကေကြာမူ...

‘အေး... ကျုပ်တို့ ခရီးရိပ်ကြီး နဂါးကော မဖြစ်နိုင်ဘူး
လား’

စပ်စုံနဂါးက...

‘ဒါလဲဖြစ်နိုင်ပါတယ်’

နဂါးနို့က...

‘ဒီသစ်ကြီးတွေ ကျုပ်တို့ရဲ့ခမ်းကြည့်ပါဦးမယ်’

— ၀ —

ခိုင်ဖုံးမြို့—

ခိုင်ဖုံးမြို့တွင်းသို့ လူငယ်တစ်ယောက်သည် မြင်းကိုဆွဲကာ
စပ်စုံနဂါးကလေးတစ်ကောင်ကို ခေါ်ဆောင်လာသည်။

လူငယ်ကား တန်ကျိုးပင်ဖြစ်သည်။

သူသည် ခြောက်လကြာပြီးနောက် ခိုင်ဖုံးမြို့သို့ ဒုတိယ
အကြိမ် ရောက်ရှိလာခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

ပထမအကြိမ်တုန်းက သူသည် အလွန်နုနယ်သော လူငယ်
တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

ယခုသစ်ကြီးတိုင်မှ သူ၏ဟန်မူရာက အတော်ပင်ရင့်ကျက်
အဟဉ် ပေါ်နေ၏။

တန်ကျိုးသည် မြင်းကိုဆွဲလျက် လမ်းနံဘေးခေါက်ဆွဲဆိုင်
အတွင်း ဝင်ထိုင်လိုက်၏။

ခေါက်ဆွဲဓားစားရင်း သူ၏မျက်လုံးများက တစ်နေရာကို
စိုက်ကြည့်နေလေသည်။

အဆောက်အအုံတစ်ခုကို စိုက်ကြည့်နေခြင်းဖြစ်၏။

ထိုအဆောက်အအုံကား အခြားမဟုတ်ပါ။

နဂါးဖြူ နီရဲကိုယ်ဝံ့ ဖြစ်၏။

ထင်ကျားက နှုတ်ခမ်းမဲ့ ကာ ပြုံးလိုက်ပြီး...

‘ခင်ဗျားကိုယ် ကျုပ်မကြာခင် ဆုံးရေမယ်’

ဟဲ့ တီးတိုးရေရွက်တိုက်လေသည်။

ထို့နောက် သူသည် ခေါက်ဆွဲဆိုင်ကလေးမှထွက်ကာ
ခင်းသမ်းမအတိုင်း ဆက်လျှောက်သွားသောတော့သည်။

...O...

ည-

ညသည် တိတ်ဆိတ်နေ၏။

နဂါးဖြူရဲတိုက်ရှေ့တွင် အစောင့်နှစ်ဦးက စောင့်ကြပ်
နေဆဲဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်တွင် အနက်ရောင်ကရိပ်တစ်ရိပ်သည် နဂါးဖြူ
ရဲတိုက်အနီးသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

ထိုဝက်ရံနက်သည် အစောင့်နှစ်ဦးထံသို့ တညီမတီစွာပင်
လျှောက်သွားလိုက်၏။

အစောင့်နှစ်ဦးသည် ညဉ့်နက်တစ်ခေါင်အချိန် ဝတ်စုံ
နက် တွင်ဦးအား မမြှော်လင့်ဘဲ တွေ့လိုက်ရသောအခါ ထိထိ
လန့်သွားကြ၏။

‘ဟေ့...တယ်သူလဲ’

‘ရပ်လိုက်စမ်း’

အော်ငေါက်ဟန်အားလိုက်၏။

သို့သော် ဝတ်စုံနက်က ရပ်တန့်ခြင်းမရှိဘဲ ဆက်လျှောက်
လာသောအခါ အစောင့်နှစ်ဦးမှာ တစ်ဦးနီတစ်ဦး မျက်ရိပ်
ပြလိုက်ပြီး လက်နက်ကိုယ်စီဆွဲထုတ်ကာ ဝတ်စုံနက်အား ဆိုက်
ခိုက်လိုက်လေသည်။

‘ခြမ်း’

‘ယား’

၁၂၀ နန္ဒစန္ဒရီသူ

ကြမ်းစာခြောက်ဆန် ညိုင်းစားမာန်(၈) ၁၂၉

ဝတ်စုံနက်အား လျှော်မြင်လှ၏။

အစောင့်နှစ်ဦး လက်နက်ဆွဲထုတ်သည်နှင့် ချွေသို့ခုန်လာက်ကာ ဘယ်ညွှန်းလက်ဝဲ နှစ်ချက် ရိုက်ထုတ်လိုက်၏။

‘ဝန်း’

‘ခွပ်’

‘အား’

‘အေးလေး’

အစောင့်နှစ်ယောက်ကား မြေဝင်္ဂါ ပတ်လတ်ထန်လျှော့သွား၏။

ပြန်သမယာန်ဝိတော့ပါး

ဝတ်စုံနက်သ လှေကားကုန်ဖြင့် ရယ်မောလိုက်၏။

ထို့နောက် သူသည် နန်းဖြူရဲတိုက်အတွင်း ဝင်သွားခဲ့လေသည်။

ထိုစဉ် အစောင့်နှစ်ဦး၏အော်ဟစ်သံများကြောင့် ကျန်အစောင့်များက ပြေးထွက်လာသည်နှင့် တိုင်မိသွားသည်။

‘ရန်သူ’

‘ဟိုမှာရန်သူ ခလုတိစေနဲ့’

‘ဆိုက်ကြ’

အော်ဟစ်သံများ ဆူညံသွားလေသည်။

အစောင့်နှစ်ဦးခန့်က ဝတ်စုံနက်ထံ ပြေးဝင်ကာ လိုက်ရိုက်ကြလေသည်။

ဝတ်စုံနက်ကလည်း တုံ့ပြန်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

‘ကျား’

‘ယား’

‘ဖုန်း’

‘ခွပ်’

‘အား’

အော်သံဟစ်သံ တိုက်ခိုက်သံများ ဆူညံသွားလေသည်။

ဝတ်စုံနက်သည် အစောင့်များအား သွက်လက်စွာပင်ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

၁၃၀ ၁၃၀ ၁၃၀

ဘုရား လက်သီးလက်ဝါးချက်များကြော့ချီ အစောင့်
နောက်သို့ လွှင့်စဉ်သွားကြသည်။

သို့သော် အစောင့်များထပ်ဆောက်လက်ကြမ်း

ဤကပ်ကြိမ်တွင် လက်နက်ကိုယ်စီနှင့် လူနှစ်ဆယ်ခန့်ရှိ
ပြီဖြစ်၏။

ဝတ်စုံနက် မခိုက်ရဲတော့ပါ။

သူသည် လိုယ်ဒေသပညာကိုအသုံးပြုရင်း နဂါးဖြူရောင်
အတွင်းမှ တွက်ပြေးလာခဲ့လေတော့သည်။

အစောင့်များကား ဆူညံစွာအော်ဟစ်ရင်း အစောင့်
တစ်ယောက် ကျန်ရစ်ခဲ့၏။

ဝတ်စုံနက်သည် လူနုကင်းရှင်းထူထပ်မှု ရယ်စရာ
မျက်နှာမှဝတ်စုံကို ဖယ်ရှားလိုက်၏။

နုနယ်ယောမျက်နှာက လှေပေါ်အောက်ဝယ် ပေါ်
လာ၏။

ထန်ကျုံးစပ်ဖြစ်ပါသည်။

ထန်ကျုံးသည် နဂါးစိမ်းနှင့် ဒုတိယအကြိမ် သွားစေ
မယှဉ်မီ လူသိသိမ်းပညာကို စစ်သစ်သစ်သားကြော့ချီ နဂါး
ရီတိုက်သို့ ဝင်ဆောက်သွားကျန်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ခြင်းတစ်ခုစီကို လိုင်းအားမရှိ(ပ) ၁၃၀

ယခု ဘုရားသိမ်းပညာသည် အထော်ပင် တိုးထက်သား
ကြောင်း ကောင်းစွာသိရှိလိုက်ပြီဖြစ်၏။

သူသည် နဂါးစိမ်းအား ယခုတစ်ကြိမ်တွင် အိုင်ရရမည်
ဖူးသည်။ ယုံကြည်မျှော်လင့်သောပေသည်။

ထန်ကျုံးသည် ပဝါကို လေထဲတွင်ပို့ ဖမ်းရင်း တည်း
ခိုင်းတက်သို့ ပြန်လျှောက်လာခဲ့၏။

မနက်ဖြန် နဂါးစိမ်းတောင်ကုန်းသို့ သွားရန်သည် ဆုံး
ဖြတ်ချက် ချလိုက်လေတော့သည်။

...၀...

‘ရင်သိုက်’

ဟန်တူသောသံနှင့်အတူ အစိမ်းထွေဝတ်စုံနှင့် လူရွယ် တစ်
ယောက် ပေါ်ထွက်လာလေသည်။

ထန်ကျုံးက မဲလိုက်ပြီး အစိမ်းထွေလူရွယ်အား ခိုက်
ပြန်လိုက်၏။

၈၃၂ ❀ နန္ဒကျော်သူ

အစိမ်းရောင်လှူရယ်က...

‘ဘာကိုစွဲလဲ’

ထန်ကျုံးက...

‘မင်းတို့ဆခင်နဲ့တွေ့ဖို့ပဲ’

သူ၏လေထံကြောင့် အစိမ်းရောင်လှူရယ်၏မျက်နှာတစ်
မာသွား၏။

‘ကျုပ်တို့ဆခင်နဲ့ ဘာကိုတွေ့ချင်တာလဲ ပြောပါ’

ထန်ကျုံးက ရယ်မောလိုက်ပြီး...

‘မင်းတို့ဆခင်ကို သတိမလို့’

‘ဘာ’

အစိမ်းရောင်ဝတ်စုံနဲ့ လှူရယ်မှာ ဒေါသထွက်သွားစေ
သည်။

‘မင်းအဖေတော်စော်ကားပါလား’

သူသည် ချက်ချင်းပင် ထန်ကျုံးအား လက်သီးနှံဖို့ ထိုး
လိုက်လေသည်။

ကြမ်းတမ်းခက်ဆန် သိုင်းအေးမာန်(၁) ❀ ၃၃၃

ထန်ကျုံးက အသာအယာရှောင်တိမ်းလိုက်ပြီး...

‘မင်းတို့ဆခင်ကို သတိမလို့လူကွ၊ မင်းတို့လေးကတော့
ကွာ’

သူက သက်ပြန်တစ်ချက်ရှိကံထူးလိုက်စာ...

‘ဝန်း’

အစိမ်းရောင်ဝတ်စုံနှင့်လူငယ်မှာ ဖင်ဆိုင်လျက် လဲကျသွား
လေသည်။

ထန်ကျုံးက ထိုလူငယ်အား ကျော်ဖြတ်ကာ ဘောင်
ပေါ်သို့ တက်လာခဲ့လေသည်။

အစိမ်းရောင်ဝတ်စုံနှင့်လူငယ်သည် ချက်ချင်းပင် ချော့ကို
ထုတ်ကာ မှုတ်လိုက်လေသည်။

‘ခါ’

၁၃၄

၆၆

ဧည့်သည်များအား နဂါးစိမ်းမသင်ကျန်းတို့ ပေါ်
ထွက်လာ၏။

ထပ်မံ၍ သဘောကျသော ရယ်ခေါ်လိုက်၏။

ယခင်ကတည်းက သူ့ကောင်းစွာခံစားခဲ့ရ၏။

ယခုကတည်းကတည်းက သူ့မစွမ်းကို ထုတ်ပြနေပေသည်။

သူသည် ငွေသွယ်သောထဲမှ ခေးယူသောကိုးကွယ်မှု
အင်္ဂါကို ခြုံငုံထားသောပညာကိုပါ ဆည်းပူးလေ့လာခဲ့၏။

ယခုအချိန်တွင် သူ့ကတည်းက ကြောက်စိတ်မရှိပါ။

နဂါးစိမ်းကား လက်စားချေရန်သာ ဆန္ဒပြင်းပြနေပေ
သည်။

ထန်ကျုံးက ချွေ့ဆက်တက်လာခဲ့ရာ ကြေးမီပတ် နဂါး
စိမ်း ဂိုဏ်းသားနှစ်ယောက်က ဟန့်တားလှစေသည်။

ထန်ကျုံးက သာမန်မြှောက်မနေတော့ဘဲ နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း
သား နှစ်ယောက်အား ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

၁၃၅

ထန်ကျုံးက ထန်သောတိုက်ခိုက်မှုကြောင့် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း
သား နှစ်ဦးလုံး ကျဆုံးသွားပြီ။ နဂါးစိမ်းဆုတ်သွားရ၏။

ထန်ကျုံးက ချွေ့ဆက်တက်မည်အပြု နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသား
နှစ်ယောက် ထပ်မံ ရောက်ရှိ ဟန့်တားတိုက်ခိုက်လာလေ
သည်။

ထန်ကျုံးက နည်း တုံ့ပြန်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

ဤသို့ဖြင့် တိုက်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသော နဂါးစိမ်းကောင်း
စွာ တိုက်ခိုက်မှုများဖြင့် ဆုညီသွားလေတော့သည်။

...

‘ဟေး’

‘ကျွန်း’

‘ရိုင်း’

၁၃၆ ❀ နန္ဒမာရ်သွ

ထန်ကျူးသည် နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသားနှစ်ဆယ်ခန့်၏ ဝိုင်း
တိုက်ခိုက်မှုနှင့် ခံနေရလေသည်။

သို့သော် တောင်ပေါ်ဆက်တက်၍မရတော့ပါ။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသားများကိုသာ အပြင်းအထန် တိုက်ခိုက်
နေရ၏။

ထိုစဉ်မှစပင်...

‘ရပ်လိုက်ကြပါ’

စူးရှသော ဟန်အားသံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

ထန်ကျူးအား ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်နေသော နဂါးစိမ်းဂိုဏ်း
သားတို့ မျက်ချင်းပင် ရပ်တန့်သွားကြလေသည်။

အစိမ်းဆောင်ဝတ်စုံနှင့်လူတစ်ယောက်က တိုက်ပွဲဖြစ်ရာ၌
တစ်လှမ်းချင်းလျှောက်လာပြီး...

‘ဘာဖြစ်တာလဲ’

ဟု မေးလိုက်၏။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသားတစ်ဦးက...

ကြမ်းစာနှင့်ခက်ထန် ညှိုင်းသားမာန်(၁) ❀ ၁၃၇

‘သူဟာ နဂါးစိမ်းဘောင်ကုန်းပေါ်ကို အဓမ္မကျူးကျော်
ဝင်ရောက်လာလို့ ဟန့်တားနေတာပါဂိုဏ်းချုပ်’

ရောက်လာသောသူကား နဂါးစိမ်းပင်ဖြစ်၏။

နဂါးစိမ်းက ထန်ကျူးအား ကြည့်လိုက်ရာ ထန်ကျူးသည်
ထူထား မုန်းတီးဝက်ဆုပ်သောမျက်လုံးဖြင့် ကြည့်နေသည်ကို
စော့လိုက်ရလေသည်။

နဂါးစိမ်းက...

‘ဟေ့ သူငယ် မင်းစိတ်ပြင်းဆင်းသွားပါ။ မင်းရဲ့အပြစ်ကို
ကျုပ်ခွင့်လွှတ်လိုက်ပါဗျေ’

ထန်ကျူးက နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်ပြီး...

‘ကျုပ်က ခင်ဗျားနဲ့ သွေးကြေးရွှင်းဖို့ လာခဲ့တာဗျ’

‘ဘာ’

နဂါးစိမ်း မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။

‘ခင်းက ငါနဲ့ သွေးကြေးရွှင်းခယ် ဟုဘိလား’

‘ဟုဘိတယ်’

‘မင်းနဲ့ ခင်မောင်တို့ ခြေထောက်ကြီးပေးတဲ့ ခြေပြုံး ရှိတာ
ရှိလို့လား’

ထန်ကျုံး ဒေါ်သထွယ်သွား၏။

‘ဒါးစိမ်း အနီမှ ခင်ကျုံးက မသိချင်ဘဲ နှိပ်စက်မိနေတဲ့
ကျွန်ဆီကို မိုးကြိုးမယ်လို့ အတုကလေး ကြားဆပ်မလို့ချ’

နဂါးစိမ်းမှာ မိုးကြိုးမေးသံ၊ မိုးအနီမှ ချက်ချင်း အနီ
ရသွား၏။

လွန်ခဲ့ရတာ ပြေးလွှားကွေ့ကွင်း မိုးကြိုးမေးသံ၊ မိုးအနီ
လွှဲလက်ချက်နှင့် ဆေးဆိုးသွားခဲ့သည်။

ထိုအခါ ထင်ပုံ ညီဆိုသူက စူးနား လက်တုံ့ပြန်ချင်
ရှောင်ရှောင်ခဲ့၏။

သို့ရတော့ ထိုလူငယ်၏ သိုင်းလည်းကား မဖြစ်စေသေးဘဲ
ပင်။

ထွက်သိုင်းတစ်ကွက်ပင် ခံနိုင်ရည်မရှိပါ။

ထူးဆန်းနဲ့ ခုန်ပြတ်ဆောင် ထိုလူငယ်ဆား ရှောင်ပင်
ရန် စိတ်ကူးစား၏။

သို့သော် ခုနစ် သိုင်းလည်း ခြင်းကား မဟုတ်ဘဲ အတု
ကားခြင်းလှပေ သူငယ်လေးကား အတုကလေး အတုကလေးပါ။

သို့ပြန်လွှတ်ပေးခဲ့၏။

ထိုလူငယ်က ထူးဆန်း လက်တုံ့ပြန်မည့်သူ ကြိမ်းဂါး
ကားခဲ့၏။

ယခု ပြန်ဆုတ်လာခဲ့ပြီ။

လူငယ်မှာ သိုင်းလည်းကား အနည်းငယ်တိုးတက်လာတန်
၏။

သို့သော် ခြောက်လခန့် ကပ်ကြားတတ်မြောက်လာသော
သိုင်းလည်းကား အဆင့်မြင့်မည်မဟုတ်ပါ။

နဂါးစိမ်းက ကပ်ပြုံးချလိုက်ပြီ။

‘မင်း ငါ့နဲ့ ဖြိုင့်တက်မဟုတ်စေပေးပါဦး။ ကဲ... သူ့ကို ဂရု
စိုက်မနေနဲ့ လွှတ်ထားလိုက်ပါ’

ဟု ပြောရင်း ပြန်ထက်သွား၏။

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသားများလည်း အသီးသီးထွက်ခွာသွား
ကြ၏။

ထင်ကျိုးတစ်ယောက်သု ကြောင်အမ်းအမ်းနှင့် ကျန်ရဲ
ခဲ၏။

ပြီးမှ သူက သတိဝင်လာပြီး နဂါးစိမ်းနန်းတော်ရှေ့
အရောက်လာခဲ့၏။

နန်းတော်တံခါးက တင်းကျပ်စွာပိတ်ထား၏။

မည်သူမျှလည်းမတွေ့ရပါ။

သူက ဧည့်သို့ပင်စော်ခေါ်စေကာမူ တစ်ယောက်မှ ထွက်
မလာပါ။

ထင်ကျိုး အလွန်ခံပြင်းသွား၏။

သူသည် နဂါးစိမ်းနန်းတော်ရှေ့တွင် ထိုင်ချလိုက်၏။

တစ်ချိန်လုံး နဂါးစိမ်းအမည်တပ်ကာ မကြားဝံ့ခနာသော
စော်တစ်ဆူဆိုလိုက်၏။

သို့သော် သူ့သေခံစားပန်းပေး၏။

မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ ထွက်မလာပါချေ။

နောက်ဆုံး ထင်ကျိုးဆက်လျှော့ကာ နဂါးစိမ်းစတင်
ကုန်းပေါ်မှ ပြန်ဆင်းလာခဲ့ရလေတော့သည်။

ပန်းချယ်နီစေးသောက်ဆိုင်။

စားသောက်ဆိုင်၏ သီးသန့်ခန်းအတွင်း၌ ထင်ကျိုးသည်
တစ်ယောက်တည်း အရက်ထိုင်သောက်နေ၏။

သူ၏ စားပွဲပေါ်တွင် အရက်အိုး၊ အလွတ်နှစ်လုံးက လဲ
ချက်...

ထင်ကျိုးမှာလည်း ခေါင်းပင်မထူနိုင်တော့ပါ။

ထူသည် အလွန်ပင်ခံပြင်းနေ၏။

နဂါးစိမ်းက သူ့အားယှဉ်စရာမလိုဟု ပြုမူလိုက်ခြင်းကို
ထူအလွန်ပင် ခံရခက်နေလေသည်။

ထို့ကြောင့် သူ၏ အရက်တစ်အိုးပြီးတစ်အိုးသောက်ကာ
အကြံထုတ်နေခြင်းဖြစ်၏။

အရက်နှစ်အိုးကုန်သွား၏။

အကြံကားထွက်မလာပါ။

လူလည်းမထူနိုင်တော့ပါချေ။

နောက်ဆုံးတွင် စားပွဲထိုးလေးမျှားအကူအညီဖြင့်လည်း
ခိုခန်းသို့ပင် မနည်းပြန်လာခဲ့ရလေသည်။

၁၄၇) နဂါးစိမ်း

သို့သော် တစ်ခရီးနီးသော် အကြံပေးဟူသော စကား
အတိုင်း နဂါးစိမ်းလည်းကောင်း သူသည် အကြံတစ်ခုခုအ
ရံခံ

ထိုအခါမှ လူစိတ်ပေါ့ပါးသွား၏။

နဂါးစိမ်းသည် သူ့အားမလွဲမသွေ ယှဉ်ပြိုင်ရမည် ဖြစ်
သည်။

ထန်ကျိုး ကျေးနပ်စွာပြုံးလိုက်၏။

သူသည် ရေအဝသောက်လိုက်ပြီး ပြန်လည်ဆိပ်စက်လိုက်
လေတော့သည်။

.....

ခိုင်ဖုံးမြို့ကပ်ရပ်မှ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွား၏။

လူတိုင်းလူတိုင်း လမ်းခွဆုံများတွင်ရပ်ကာ ကြော်ငြာတစ်
ခုကို ဖတ်နေကြခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကြမ်းစားခက်ထန်ဆုံးအားခွန်(ပ) ၁၄၇

ထိုအရာ လူတိုင်းနီးပါးပင် စားသောက်ဆိုင်များ လက်
စက်ရည်ဆိုင်များတွင် ထိုကြော်ငြာအကြောင်းကိုသာ ပြော
နေကြပေသည်။

ထို့ကြောင့်ကား...

နဂါးစိမ်း...

ထုံးစံရှစ်ရက် နှစ်ခိုဖုံးမြို့အာရှ တက်ဘိုအာရှအင်း
ထို့ရှုံးသည့်ချိန်အာရှကလေးပါးရင်း အကယ်၍ သင်
အောင်ပွဲက သိုင်းလောကမှ အပြီးတိုင်သွက်သွားရ
မည်

သွေးကြွေရှစ်
ထန်ကျိုး

လူရှိပင် ဖြစ်ပါသည်။

ခိုင်ဖုံးမြို့မှလူများက နဂါးစိမ်းကိုယ်တိုင် ရှာဖွေပါ။

အားလုံးသိကြပေသည်။

ယခုအကြော်ငြာစာပေ နဂါးစိမ်းအား ထန်ကျိုးကစီခေါ်
စာခြင်းပြုခဲ့၏။

ထန်ကျိုးကားလည်းကောင်း။

သိုင်းလောကတွင် ထိုအမည်ကိုမကြားဘူးပါ။

ထို့ကြောင့် လူတိုင်းက စိန်ခေါ်ပွဲကို စိတ်ဝင်စားနေကြ၏။

စိန်ခေါ်ပွဲအကြောင်းကိုသာ ပြောဆိုနေကြလေတော့သည်။

နဂါးစိမ်းအား စိန်ခေါ်ပွဲသည် နှယ်နှယ်ရနေမဟုတ်ဟုလည်း အားလုံးက မှတ်ယူထားကြ၏။

ပွဲကြီးပွဲကောင်းတစ်ခု ကြည့်ရတော့မည်ဟုလည်း မျှော်လင့်စွာ ကြလေတော့သည်။

...၀...

‘တောက်’

ခံပြင်းစွာတောက်ခေါက်လိုက်သကဲ့သို့ ထွက်ပေါ်လာ၏။

တောက်ခေါက်လိုက်သကဲ့သို့ နဂါးစိမ်းပင်ဖြစ်၏။

နဂါးစိမ်း၏မျက်နှာသည် ဒေါသကြောင့် တင်းမာခက်နဲနေ၏။

‘ဒီကောင်လေးကို ငါလွှတ်ပေးမိတာ မှားတာပဲ၊ အခုထိ ခုကွပ်ပေးနေတုန်းပါလား’

နဂါးစိမ်းဂိုဏ်းသားတစ်ဦးက...

‘သူ့ကို ကျွန်တော်တို့ရှင်း...’

နဂါးစိမ်းက ခေါင်းခါးသိမ်းလိုက်၏။

‘အမှေ့ ရှင်းလို့လဲရတော့ဘူး’

‘မိဆို့ ဂိုဏ်းချုပ်အေး’

‘သူစိန်ခေါ်တဲ့နေ့ကျမှပဲ ရှင်းပစ်ရတော့မှာပေါ့’

နဂါးစိမ်း အံ့ကြိတ်လိုက်၏။

ဗုဒ္ဓက လတ်တလော လျှို့ဝှက်စွာလုပ်ဆောင်ဖွယ်ရာများ ရှိနေ၏။

ထို ထန်ကျိုးကြောင့် လျှို့ဝှက်လုပ်ငန်းများလည်း ရှုပ်ထွေးလိုက်ရသည် မဟုတ်ပါလား။

မည်ကိုဆိုခေ သုံးသရွှေရက်နှစ်နောက်ပိုင်းတွင် ထင်ရှား
ဆည် လူ့သောကထဲမှ တွက်ခွာသွားရမည်ကား သေချာ
ပေကောထည်း။

သို့ ဖုန်းခေါ်ရက်နေ...

နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရှိပြီးနောက် - ထိုအချိန်တွင် နတ်တို့သည်
စဉ်းကျသည့် ဝိညာဉ်အသွင်များဖြင့် နောက်ရှိနေကြ

ထိုသို့သော်လည်း ငယ်စဉ်ကပင် နန်းစိုးနိဗ္ဗိတသမ္ဗုဒ္ဓံ အပါအဝင်

နဂါးနီက

* ထပ်မံရေးဆိုသော မိုးကြိုးဝေ့ထဲ၌ရှိသော ဟုတ်စား

“ဟဲ့...ဟယ်...ထန်ဖု...ဟေ့...နဂါးစိမ်းလက်ချက်နဲ့
တယ်၊ ကျုပ်ဟန်လေးရှိသွားသေးတယ် မမိခံဘူး”

အခု ထန်ကျို၊ ရဲသိုင်း၊ ပညာ ကလေး

စပ်စုဒါးက ပခုံးကုန်သိုက်၏။

ထိုအခါမှာ လူနို့တိုင်းခြင်းကိုမလုပ်ဘဲ နဂါးစိမ်း
တို့အနီးသို့အတူ နီ လက်ဝဲသို့ချဉ်းသွားပြီး ထိုကံခိုက်မှု
ကိုသာခံရသေးသည်။

နဂါးနီက စိတ်ဝင်စားသွား၏။

ထုတ်ပေး...အိမ်ထောင်

အနိကျ၊ ဆိုတဲ့သူငယ်က သိပ်ပညာမဲ့ မဆင်တဲဉ်း၊
 ဝိရယ် နဝါဝါရယ် နဝါဝါရယ် မှီနေတဲ့အချိန်ပေါ့၊
 နိုနဝါဝါက ပြစ်ရယ်ပြုရယ် လူဆိုးလိုတယ်၊ မိမိ
 ကျွန်ုပ်တို့ ဆရာတို့ ကပ်မိနေတာပဲလို့ခံရယ်

နဝါးနိ ခေ ဂြိုဟ်တုတ်သုခါး

ဒါဆို ဒီကလေး ကိုယ်ခေတ် ကိုယ်တူးတော့

စစ်စစ်အားဖြင့်...

ဟုဆိုသည်။ ခြေကလေးအတွင်း အူသစ်လာကပ်ပဲ့
အားနည်းနု၊ ဝမ်းကို အနိုင်ယူနိုင်မှသာမဟုတ်ဘူး။

၁၄၈ ❀ နန္ဒကျော်သူ

နဂါးနီက....

‘အေး...နဂါးစိမ်းကတော့’ ရန်သူကို ဒီတင်ကြိမ် အလွန် ပေးမယ်မထင်ဘူး၊ နောင်ပြဿနာအေးအောင် လက်စား ပစ်ခတ်ပဲ’

စပ်စုနဂါးက....

‘ဒါကြောင့် ကျုပ်က ခပ်စောစောထဲက ဆွေကံနေတာ ပေါ့’

နဂါးနီက မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြီး...

‘ဘာလဲ မင်းက ဝင်စွက်မလို့လား’

‘ခေမာသင့်တဲ့လူငယ်တစ်ယောက် ခေမာအောင် ကယ်ဆယ် ရင် ကယ်ရမယ်လေ’

နဂါးနီက....

‘ဒါဆို နဂါးစိမ်းနဲ့ ထိပ်တိုက်တွေ့လာနိုင်တယ်’

‘ခေမာနိုင်ပါဘူး၊ ကျုပ်က ကယ်ရုံပဲကယ်မှပေါ့၊ ဟေး... ဟေး... ပြေးရင်းဆိုရင်း ဟိုမှတစ်ဆင့်လေနေတာ ထန်ကျုံးဆိုတဲ့ ဆူငယ်ပဲ’

ကြမ်းတမ်းစွာကတိန် သိုင်းအားမာန်(ပ) ❀ ၀၄၉

ကွက်လပ်အတွင်းသို့ လူငယ်တစ်ယောက်က ဝင်လာပြီး နဂါးက တည်ငြိမ်စွာ ရပ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

နဂါးနီက....

‘ဒီလူငယ်ဟာ အတော်ကို ငွေကောင်းတဲ့ ရုပ်ရည်ရှိတယ်’

စပ်စုနဂါးက....

‘ဟဲ့ အစ်ကိုအတွက် သူ့တာဝန်ရှိတာလဲအမှန်ပဲ၊ ဒါဝေ ဟဲ့သူဟာ နဂါးစိမ်းနဲ့ ပြိုင်ဘက်မဟုတ်ဘဲသေးတာခက်တယ်’

ပရိသတ်များသည် ကွက်လပ်အထဲသို့ တည်ငြိမ်စွာ ရပ်နေသော ထန်ကျုံးကိုကြည့်ကာ တစ်ယောက်တစ်ယောက်နဲ့ ဝေဖန်နေကြလေသည်။

ထန်ကျုံးသည် အလွန်ငယ်ရွယ်သော လူငယ်တစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်မဟုတ်ပါလား။

ထိုစဉ်မှာပင်...

‘လာပြီဟေ့’

‘နဂါးစိမ်းရောက်လာပြီ’

ဟူသော အသံနှင့်အတူ လူများ လှုပ်လှုပ်ရွှေ့ရွှေ့ဖြစ်သွားကြ

၁၅၀ ❀ အနုကောရီသူ

မကြာမီ ကွက်လပ်ဆီသို့ အဝိမ်းဆောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ကာ
သော လူသေးသောကံက ဝေယျာဉ်အင်စီကိုထမ်းကား
နေသည့်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ဝေယျာဉ်လေးများသည် အလွန်ပင် လျင်မြန်လှသည်။

ထစ်ကောအတွင်းပင် ကွက်လပ်ဆီသို့ ဆောင်ရွက်ချက်။

ကွက်လပ်သို့ ဆောင်ရွက်ချက်နှင့် ဝေယျာဉ်ကို အောက်
ချလိုက်ကြ၏။

ဝေယျာဉ်အတွင်းမှ နဂါးစိမ်းက လှမ်းထွက်လာ၏။

သူသည် ချက်ချင်းပင် ထန်ကျုံးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်
ရပ်လိုက်ပြီး...

‘မင်း ကိုယ့်ဘေးတွင်းကိုယ်တူးတူးပဲ’

ဟု တစ်လုံးချင်းပြောလိုက်၏။

ထန်ကျုံးက...

‘ခင်ဗျားကို မတိုက်ခိုက်ရမချင်း ကျုပ်က ကျေနပ်
မဟုတ်ဘူး’

ကြမ်းစာ၊ ခက်ထန် ညှိန်ဆေးမာန်(ပ) ❀ ၁၅၁

‘ကေလင်းပြီ၊ ဒီဘန်ကြိမ် ခင်းကို ကျုပ်တစ် ခုမီးသား
ပေးမှာ မဟုတ်ပါဘူး’

ထန်ကျုံးက ဘာကောင်းများပြောတော့တဲ့ ခင်းကိုဆိုထုတ်
ဆိုက်၏။

‘ခြင်း’

ခင်းဆောင်တည် နေဆောင်အောက်ဝယ် တင်းကပ်သွား၏။

နဂါးစိမ်း၏မျက်လုံးများက ဝင်းထက်တောက်ပသွား၏။

သူသည် အက်နက်လုံးဝမထုတ်ပါ။

ထန်ကျုံးကို သူက သေးအေးအေးအေးအေးပင် ကုန်ပုံနှင့်
ဆည်ဟု နားလည်ထားပေသည်။

ရန်သူအား အထင်အေးခြင်းမဟုတ်ပါ။

အထင်ကြီးစရာနေ့၌ပင် ပြန်၏။

ထန်ကျုံးသည် သူ့အား အလွန်အထင်အေးအေးအေးအေးလုံး
ဖြင့် ခြင်းနေသော နဂါးစိမ်းအား ခြင်းစွာကြည့်လိုက်၏။

ထို့နောက် ရွှေသို့ခုံတက်ကာ ခင်းကို ငွေသမ်းပြီး
စောင်တိုက်ခိုက်လိုက်ပေသည်။

သူသည် ငွေသွတော်၏ခါးကွက်များထဲမှ အကောင်းဆုံး
ခါးကွက်တစ်ကွက် လျှပ်အပ်ပြီး လက်ဦးမူယူကာ တိုက်ခိုက်
စိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

ငွေသွတော်၏ခါးကွက်များကား ကောင်းမွန်လှ၏။

သို့ရာတွင် နောက်ဆုံးတွင် လမ်းဟာနေမဖြစ်ဘဲ နဂါးစိမ်း
အဖို့ အလွယ်တကူပင် ရှောင်တိမ်းနိုင်ပေသည်။

တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် ထန်ကျိုးသည် နဂါးစိမ်းအား
ခါးကွက်သုံးဆယ်ခန့်အထိ တိုက်ခိုက်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် နဂါးစိမ်း၏ အကျိပ်ကိုပင် ထိခံအောင်မခံနိုင်
သေးပါ။

သူသည် ငွေသွတော်၏ခါးကွက်နှင့် မိုးကြိုးခါးကွက်များ
ကို ချောမွေ့ကာ ကြမ်းကြမ်းရမ်းရမ်းပင် တိုက်ခိုက်နေ၏။

သူ၏ခါးရောင်သည် ဝင်းလက်နေပြီး ခါးမှထွက်ပေါ်
လာသော သေအမွှိန်ပင် အဝိုင်းဝိုင်းနှင့် ဖြည့်နေလေသည်။

ထန်ကျိုးသည် ခံပြင်းစိတ်ကြောင့် တတ်ကျွမ်းသမျှ ခါး
ပညာကို အကုန်အသုံးပြုတိုက်ခိုက်နေ၏။

သူ၏ခါးပညာသည် အတော်ပင် အဆင့်မြင့်နေပြီဟု ဆို
နိုင် ဖြစ်သည်။

ဖော်ရုံသိုင်းသမီးများအား ကောင်းမွန် အနိုင်ယူနိုင်
သော အနေအထားသို့ပင် ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်၏။

သို့သော် နဂါးစိမ်းကား သာဓနသိုင်းသမီးမဟုတ်ပါ။

သိပ်တန်းသိုင်းသမီးကတစ်ယောက်ဖြစ်၏။

တိုက်ပွဲအတွေးအကြံအသည်း ရင့်ကျက်လှပြီဖြစ်၏။

ယိုးကြောင် ထန်ကျိုး၏ ပြင်းထန်လှသော ခါးချက်ကို
မည် နဂါးစိမ်းအား မည်သို့မျှ ခုခံပေးနိုင်ခြင်း မရှိပါ။

နဂါးစိမ်းမှာ ထန်ကျိုး၏တိုက်ခိုက်မှုကို ကြည့်ကာ အသက်
ပင် အံ့အားထင်နေမိလေသည်။

ထန်ကျိုးသည် လွန်ခဲ့သောခြောက်လခန့်က သိုင်းပညာ
ဟုတ်တိပတ်တိမတတ်သေးသော လူငယ်တစ်ယောက်ဖြစ်၏။

ယခု ခြောက်လအကြာတွင် ထန်ကျိုး၏ ခါးပညာသည်
အတော်ပင် အဆင့်မြင့်လာ၏။

အကယ်၍ ခြောက်နှစ်ခန့်သာကြာလျှင်...

နဂါးစိမ်း ခေါင်းခါးယမ်းလိုက်၏။

ထန်ကျိုးအား အသက်ရှင်သန်ခွင့် မည်သို့မျှ ပေးရ
သော့ပါ။

၁၁၅ နဂါးစိမ်းရောင်

ထင်ကျွန်းကား တစ်ခုခုအဖြစ် ပို၍ အနံ့နာယံပေးနိုင်
ဖြစ်လေ့ရှိသည်ဟုဆိုလေသည်။

နဂါးစိမ်းသည် ရှေးရိုးတို့က အထူး ချစ်ကြိုက်သော
အနံ့တစ်ခုဟုဆိုလေသည်။

ထူး

နဂါးစိမ်း၏ အနံ့ကို နဂါးစိမ်းရောင်
အနံ့နှင့် ဖောက်ဖျက်လေသည်။

ထင်ကျွန်းရင်းထိလေသည်။

ထူးသည် ချစ်ချမ်းပင် လက်ပြန်ပေးချက်ကို အသုံးပြုကာ
နဂါးစိမ်း၏ရင်းထိ လွှတ်လိုက်၏။

ထင်ကျွန်းကား လူငယ်တစ်ယောက်ပင် ရဲရဲဝံ့ဝံ့ပင် တိုက်
ခိုက်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

နဂါးစိမ်း၏အနံ့ကို ကား သူ့အား ချစ်ချလိုက်ချိန်တွင်
သွင်းခံကာလည်း နဂါးစိမ်း၏ရင်းထိ ခွဲလိုက်သည်မှာ အေး
ချမ်း၏။

နဂါးစိမ်းမှာ လက်ငါးချက်ကိုချပ်သိမ်းပြီး ထင်ကျွန်း
ခေးချက်ကို ရှောင်ပေးလိုက်ရလေသည်။

ကြမ်းတမ်းစက်ဆန် ဆိုင်းအားမာန်(၁) ၁၁၅

ထင်ကျွန်းကားကား အေးချမ်းသွား၏။

ထူးသည် ရှေးရိုး အတင်းအဓိကား တရကြမ်း တိုက်ခိုက်
လိုက်လေသည်။

နဂါးစိမ်းသည် ထင်ကျွန်း၏ ခေးချက်များကို လုပ်ခွာ
ရှောင်ရင်းမှ ရှောင်ခြင်း လက်ငါးသုံးချက်ဆင့်ကာ ချစ်ချ
လိုက်၏။

နဂါးစိမ်းက လက်ငါးပင်ဖြစ်သည်။

လက်ငါးချက်များက ပြင်းထန်သလို ရှုပ်ထွေးသ၏။

ထင်ကျွန်းမှာ အတိတ်ကဆန်ဖြစ်သွားပြီး ခေးနှုတ် ကာ
လွယ်လေသည်။

နဂါးစိမ်းက အတောအကျခွာ ပြေးလိုက်၏။

ထူးက တစ် ဤသို့ဖြစ်အောင် ဖန်တီးလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

ထင်ကျွန်းမှာ ခေးတို့ ခုခံမှုပြုသည်နှင့် တိုက်ခတ်ပြန်ဆင်ခွင့်
ရလေသည်။

နဂါးစိမ်း၏တိုက်ခိုက်မှုများကိုသာ အားတိုက်ပင် ခုခံနေ
ရ၏။

၁၅၆ ❀ နန္ဒကျော်သူ

နဂါးစိမ်းလက်ဝါးသိုင်းကွက်သည် ထန်ကျုံးတစ်ကိုယ်လုံး
ကို ဖုံးလွှမ်းသွားလေသည်။

နောက်ထပ် သိုင်းကွက်ဆယ်ကွက်အတွင်း...

‘ခြမ်း’

ထန်ကျုံးလက်ထဲမှစားသည် အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွား၏။

‘ပြောင်း’

ထန်ကျုံးမှာ မောက်လျက်လဲကျသွန်း၏။

သုကာ လူလဲပြန်အထတွင် နဂါးစိမ်း၏ ခြောက်ချက်က
ရောက်ရှိလာ၏။

‘ဝန်း’

ထန်ကျုံး အေးငါးပတ်မျှ လိပ်သွားရ၏။

ပါးစပ်ထဲမှ သွေးများ ပွက်ခနဲအန်ကျသွား၏။

ရင်တစ်ခုလုံးမှာလည်း အလွန်ပင် နာကျင်သွားရ၏။

အသက်ရှူရာပင် အတော်ခဲယဉ်းနေပေသည်။

မျက်လုံးများလည်း ပြာဝေနေပြီး နည်းပင် လူးလဲတနေ
ရ၏။

သုကောင်းကောင်းပင် မရပ်ရဲသေးပါ။

နဂါးစိမ်းသည် လူ့ထံသို့လျှောက်ထားပြီး လက်သီးနှင့် ထိုး
ချကာလေသည်။

ထန်ကျုံး မချောင်နိုင်တော့ပါ။

ခုခံမှုလည်း မပြုနိုင်တော့ပါ။

သု၏နားထဲသို့ နဂါးစိမ်း၏ ရေရွတ်သံကိုသာ နောက်
ဆုံး ကြားလိုက်ရ၏။

‘ဒီတစ်ကြိမ်တော့ လေပေတော့’

...၀...၀...

အချိန်ညော်မျှ ကြာသွားသည်သိပါ။

‘အား...ကျွတ်ကျွတ်’

ထင်ရှားစွာ ညည်းညူရင်း မျက်စိ အထူးစွန့်ကြည့်
လိုက်၏။

ထိုအခါ တူညည် ဝတ်ယူရင်းတစ်ခုဘွဲ့ ရှေးကရှိနေသည်ကို
တွေ့ရ၏။

ထန်ကျွန်း လူးလဲထွက်၏။

‘အား’

လူနီရင်းတစ်ခုကို မှာ ကပ်ပြီး နာနေ၏။

ထိုစဉ် ဝတ်ယူသည့် ထို့ကို ကြားလိုက်ရသောအခါ

လူကျွန်း မျက်စိမှတစ်ဆင့် သွား၏။

ယူသည့် နံရံကြားမှ အပြစ်ရှိ ပျောင်းကြည့်ဖိုက်က
သည်။

ဝတ်ယူပြီး ကျွတ်လပ်တွင် လူနီရင်းယောက်ရှိ၏။

တစ်ယောက်မှာ နဂါးစိမ်းပြန်၏။

ကျန်တစ်ယောက်မှာ ပေဒါတပ်ပြီး နှုတ်ယူရသေးသည်။

နဂါးစိမ်းက...

‘စစ်စစ်နဂါး ကျုပ် ခလပ်ဝန်ရှင်က ခေကောင်းသား၊ ခေ
ကောင်းကောင်းကို ထုတ်ပေးပါ’

ပေဒါနှုတ်ယူသူမှာ စစ်စစ်နဂါးခေါ် နဂါးညိုပြန်၏။

စစ်စစ်နဂါးက...

‘မင်းအနီးရပ်ပြီး ပြီး ကားကြာစို့ သူ့ကို မင်းက အလွန်
ပေးချင်ရသေးသည်’

‘ဒီမှာ စစ်စစ်နဂါး၊ ဒီကလပ်ပေးကို ထုတ်ပေးလိုက်တာ၊
ကလပ်ပေးနဲ့ အိပ်ခန်းမှာ အနီးရပ်ပေးပေးမယ်လို့ မေး
ပြုထားနဲ့ အိပ်ခန်းကလပ်ပေး ဒါကို မင်းနားလည်တယ်၊ အိပ်ခန်း
ကျုပ်က မရှင်းမနပ်ဖြစ်နေသေး၊ ဒါဟာ ကျုပ်တို့အတွက် မင်းနား
ထားမှပေးမိသေး’

စစ်စစ်နဂါးက...

‘ကျုပ်တစ်ယောက်ကလပ်ပေးနဲ့ အိပ်ခန်းမှာ အနီးရပ်ပေးပေး
တယ်၊ ဒါကို မင်းက အိပ်ခန်းမှာ အနီးရပ်ပေးပေးမယ်လို့ မေး
ပြုထားနဲ့ အိပ်ခန်းကလပ်ပေး ဒါကို မင်းနားလည်တယ်၊ အိပ်ခန်း
ကျုပ်က မရှင်းမနပ်ဖြစ်နေသေး၊ ဒါဟာ ကျုပ်တို့အတွက် မင်းနား
ထားမှပေးမိသေး’

နဂါးစိမ်း- မျက်နှာနီခဲ့သွား၏။

‘ဝပ်စုံနဂါး ခပ်ဗျား...’

သူသည် ဒေါ်သကြွေရဲ့ စကားမပြောနိုင်ဘဲ ဝပ်စုံနဂါး
အား မီးဝှင်းဝင်းတောက်ထား မျက်လုံးအစုံဖြင့် ကြည့်လိုက်
ပြီး-

‘ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်အလုပ် ဝင်ရှုပ်တဲ့အတွက် မင်းကို
နည်းနည်းတော့ဆုံးမပြန်မယ်’

သူသည် လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို ဝှေ့ယမ်းကာ ဝပ်စုံနဂါး
အား ချီကပ်ချလိုက်လေသည်။

ဝပ်စုံနဂါးက လုံးဝမှားယွင်းခဲ့ပါ။

သူသည် လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် နဂါးစိမ်း၏ လက်ဝါး
နှစ်ဖက်ကို နှိပ်နှိပ်နှိပ်လိုက်၏။

‘ဝုန်း’

နှစ်ယောက်စလုံး နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်းခန့် ဆုတ်သွား
ရ၏။

ဝပ်စုံနဂါး မျက်နှာပျက်သွားသလို နဂါးစိမ်းမှာလည်း
မျက်နှာပျက်သွားရလေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မတိုက်
ဘဲ နှစ်ယောက်လုံး ချင်းဆိုင်ကွဲ ကြည့်နေ၏။

အတန်ကြာမှ နဂါးစိမ်းက-

‘နဂါးညို၊ ခပ်ဗျားတစ်နေ့တွေကြာသေးတာပေါ့’

ဟု ကြုံးဝါးလိုက်၏။

ထို့နောက် ဇရပ်ပျက်ရွှေမှ ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြီ ထွက်ခွာ
သွားလေတော့သည်။

ဝပ်စုံနဂါးက ဇရပ်ပျက်အတွင်း သွားသောအခါ ထန်
ကျုံးက ခွေးထောက်ဂါရဝပြုလိုက်

‘အခုလို ကျွန်တော် အဖက်ကို ငါ့ အင်တာ ကျေးဇူး
မပါတယ်ခင်ဗျာ’

ဝပ်စုံနဂါးက-

‘မင်းဟာ နဂါးစိမ်းရဲ့ ပြိုင်ဘက်မဟုတ်သေးဘူး’

ထန်ကျုံးက-

‘ဒါပေမယ့် သူ့ကို-

‘အေး... မင်းဟာ နဂါးစိမ်းရဲ့ပြိုင်ဘက်ဖြစ်တာမှ ခိုလှုံလား၊
လာရဲ့မဟုတ်ရင်... ခိုလှုံရဲ့ကျွန်ကို မပာသနဲ့၊ ကျွန်တို့
စကားကို မင်းနား ပညာတယ်မဟုတ်လား’

ထန်ကျုံးက-

‘ဟုတ်ကဲ့’

စပ်စုနဂါးက-

‘ငါ့တို့နောက်ဖြင့် စိတ်ကွက်ကွက် ဘာမှ ချစ်ရအောင် ကျုပ်စိမ်း
ဝေမယ်’

ထန်ကျုံးက-

‘ကူညီလက်စနဲ့ ကျွန်တော်ကို ထပ်ကူညီပါဦး’

စပ်စုနဂါးက-

‘ဘာကူညီရမှာလဲ’

ထန်ကျုံးက-

‘နဂါးစိမ်းကိုယှဉ်နိုင်ဖို့ ကျွန်တော် ဘယ်သူ့ဆီမှ တွေ့
ခံရမှာလဲ’

စပ်စုနဂါးက ရယ်မောလိုက်ပြီး...

‘ဟား...ဟား...ဟား... ချစ်ပါလား... ခက်ပါလား’

ထန်ကျုံးက...

‘ကျွန်တော် ဘဝမှာ နဂါးစိမ်းကို လျှော့ကြုံဆင်ဖို့က
ခက်ပါတယ်’

စပ်စုနဂါးက ပုခုံးကပ်ချက်တုန်လိုက်ပြီး...

‘မင်းမှတ်ထား၊ နဂါးစိမ်းကောင်ဟာ အဆင်ပြေတဲ့သိုင်း
တစ်ခုတွေကွဲ၊ တော်ရုံအဆင့်မြင့်တာ မဟုတ်ဘူးနော်၊ ခါ
ကြောရဲ့ ခပ်ကဲ နဂါးတွေကိုအနိုင်ယူချင်ရင် ယိပ်တန်းသိုင်း
ညာရှိမှ ဖြစ်မယ်’

ထန်ကျုံး အံ့ကြိတ်လိုက်၏-

‘ကျွန်တော် မကြာခင် ခိုင်ဖုံးကိုပြန်လာခဲ့ဦးမှာပါ’

စပ်စုနဂါးက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏-

‘ငါ့သိတယ်... နင်းလားမို့ပဲ၊ ခါပေမယ့် ကျုပ်ပြောသလို
ယိပ်တန်းစားပညာရှိတစ်ယောက် ပြန်မလာလေနဲ့’

ထန်ကျုံး ဘာမျှပြန်မပြောတော့ပါ။

ပပ်စုံနဂါး၏ကားကို စာကောင်းစွာနားလည်လိုက်သော
ကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

.....

ဝင်းလမ်းမ

မင်းလမ်းမအတိုင်း လူငယ်တစ်ယောက်သည် ခေါင်းဝိုက်
စိုက်ချကာ လမ်းလျှောက်နေ၏။

ဆိုလွယ်ကား ထင်ကျူးပင်ဖြစ်၏။

ထူသည် နဂါးစိမ်းအား မည်သို့မျှမယှဉ်နိုင်ဘဲ ခိုင်ခံ့ပြီး
ထွက်လာခဲ့ရပြန်ပြီ ဖြစ်၏။

နဂါးစိမ်းအား အနိုင်ရရန်မှာ ထူသည် ထိပ်တန်း သိုင်း
ပညာကို ရရှိခဲ့ရပြန်ပေမည်။

ထို့အတွက် ထူသည် ထိပ်သီးသိုင်းပညာရှင်များထံတွင်
တပည့်ခံရမည်ဖြစ်၏။

ရှေးဦးလင်၊ ဝူတန်း၊ ခွန်လွန်း၊ ငိုမိဂိုက်တို့သည် သိုင်းလော
တ၏ ထိပ်သီးဂိုက်ကြီးများဖြစ်၏။

ကြမ်းတမ်းခက်ဆန် သိုင်းအားမာန်(၁) ၆၆၅

သို့သော် သူတို့၏သိုင်းပညာရရန်ကား မလွယ်ပါ။

နှစ်ပေါင်းများစွာသင်ယူရင်း တဖြည်းဖြည်းပြည့်စုံလာရ
မည်ဖြစ်၏။

သူက ထိုကဲ့သို့အချိန်မပေးပါ။

အချိန်တိုအတွင်း အဆင့်မြင့်သိုင်းပညာ တတ်ရပေမည်။

သူ့အား သီးခြားသင်ပေးနိုင်မှသာ ဖြစ်ပေမည်။

ထို့ကြောင့် ဂိုက်များသို့ဝင်ခြင်းထက် ထိပ်သီး သိုင်း
စာသင်တပည့်ခံခြင်းကသာ ပို၍ အဓိကအားပေးမည် ဖြစ်
သည်။

မည်သူ့ထံတပည့်ခံရမည်နည်း။

ထင်ကျူးသည် ခေါင်းဝိုက်ကားတူးဖူး လျှောက်လာခဲ့၏။

သူသည် သိုင်းစာသင်တစ်ယောက်ဟုဆိုပါ။

သိုင်းလောကသားတစ်ယောက်လည်း မဟုတ်ပါ။

ထို့ကြောင့် မည်သူသိုင်းထိပ်သီးဆိုသည်ကို ဟုသိနိုင်ပါ
ချေ။

ကန်ကျိုးဆဲလို့ မြို့ကလေးထဲဝင်လာခဲ့ရတာ

‘ငါ့မိခင်’

ပေဒ်ဆရာသည် အသက် ၁၀ ဆယ်စုရှိ၏။

စုတ်ခွင်းခွင်း၊ ကြက်စုတ်တစ်ကောင်နှင့် တူလှ၏။

ထပ်ကျိုးသ မေဒင်ဆရာရှေ့တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်၏။

ဗေဒင်ဆရာ မျက်သုံးတစ်ချက် မောကြည့်ပြီး ကြေစ
ကလေးများကို ပန်းကန်ထဲပစ်ချလိုက်၏။

ထိုနေ့က...

မင်းဟာ ဆွေ တဲ့ခရီး ကိုလည်းခန့်ထားပယ်၊ မကြာသေးခင်
အလုပ်စိတ်ကိရိန်းရောင်း ကြွေးတူခဲ့တယ်။ မင်းအထက်ဆေး
နီးရိုမေပွေ အင်း...တယ်ဆိုမှမှခမထနိုင်တာ။ မင်းမူက ကြီး
ပဲတဲ့အခန်း ဦးနုအယ်၊ မင်းဟာ တစ်ခို ကိုခိုကိုဝှားစွေ
တယ်

၈။ ဆက်တိုက်ပြေးလိုက်လေသည်။

ထန်ကျိုး ဂဒ-မ

စင်ဗျာမဆိုးဘူး

စေ့ခင်ဆရာက. မျက်စိခုံးပင့်လိုက်ပြီး—

ဆိုးသူ့ဟုတ်လား၊ ကျုပ်ပေးမခင်ဟောစားလားတစ်ခင်း၊
တစ်ယက်ခက်တော့ဘူး၊ တစ်ခါမှမေးဘူးကွ'

ထိုအခါက ငွေတုံးကလေးတစ်တုံးကို စားခဲ့ပေပြီ ဟင်

ကောင်းပုံမျိုး-အခု ကျွန်တော် မေးသေးတာတို့ကို
မေးကြည့်ရဦး

‘ကောင်းပြီ—ခင်းတာသိချင်ကလို့’

၁၆၈ နန္ဒမာရ်

‘သိုင်းစောကဗွာ ထိပ်သီးသိုင်းဆမားနာမည် သုံးစေ
လောကီနဲ့ သူတို့ရဲ့ခနခွာပြောပြပါ’

‘ဘခ’

ပေဒင်ဆရာမကလေးပြုံးသွား၏။

‘မင်းဘခတွေ့လျှောက်မေးနေတာလဲ’

ထန်ကျုံးက...

‘ကျုပ်သိချင်တာမေးတာပါ။ ခဲဗျားမဖြေနိုင်လို့လား’

ပေဒင်ဆရာမ နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်ပြီး...

‘ဘာကြောင့်ဖြေနိုင်ရမှလဲ’

ထန်ကျုံးက...

‘ဒါဆို ကျေးဇူးပြုပြီးဖြေပေးပါ’

ပေဒင်ဆရာမ...

‘မင်းဟာ ကြီးလေးတဲ့ ရန်သူထစ်ယောက်ရှိဘယ်၊ ဒါ
ကြောင့် မင်းအနန့် သိုင်းထိပ်သီးတွေဆီမှာ တပည့်ခံဖို့
မဟုတ်လား’

ကြမ်းဆွမ်းခက်ထန် ညိုင်းသားမာန်(၁) ၁၆၉

ထန်ကျုံး ပါးစပ်ပိတ်သား၏။

ပေဒင်ဆရာမက—

‘ဒါပေမယ့် ထိပ်သီးသိုင်းဆမားတွေဟာ တပည့်သက်ခံဖို့
မလွယ်ဘူး။ အပြစ်နိုင်ဆုံးနှစ်ယောက်ပဲ ကျုပ်ညွှန်ပြလိုက်မယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ’

‘ပထမတစ်ယောက်က ဝေါင်းဖန်၊ သူဟာ စီချွမ်းနယ်မှာ
ရှိတယ်။ နောက်တစ်ယောက်က ကျွန်းဝူတ၊ သူက ယူနန်နယ်
ထဲမှာ နေထိုင်တယ်။ မင်းဘာသိချင်သေးသလဲ’

ထန်ကျုံးက...

‘ဘာမှမသိချင်တော့ပါဘူး၊ ကျေးဇူးတင်ပါဘယ်’

သူက ထရပ်လိုက်၏။

ပေဒင်ဆရာမ ကြေစေ့ကလေးများ ပစ်လိုက်၏။

မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြီး...

‘နေဦး—ဒီလူတွေကလဲ မင်းကို သက်ခံမှားမဟုတ်ဘူးကွ’

သူကပြောရင်း မော့ကြည့်လိုက်၏။

၁၇၀ နန်းသို့

ကြမ်းစားစက်စက် နိုင် ကားမောင်းသံ ၁၇၁

ထင်ကျုံးက ထူရှေ့တွင်မရှိဘဲမီး အဝေးသို့ဆုတ်
သွားပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ပေဒင်ဆရာက အားပြင်းချစ်၏။

အင်း...မင်းလက်ထဲ ပစ်ပေးတော့ နိ ညွှန်လိုက်ကလံဖြစ်
သွားတယ်။ ဒါပေမယ့် ကမ်းမှားအကုန်တညီတညွေမပါ။ မီး
မျက်လုံးရှေးရှုပုံပုံလေး။

ဟာ အေးလေးပဲ ပုံနှင့် တစ်ကိုယ်တည်း ရှိသိရှိကံလေး
မော့သည်။

စိချမ်းပြည်နယ်ကား သိပ်လေးလှသည့်ဟုတ်သော်လည်း
ကံရှစ်ကလံလေးနှင့် တွင်းရမည်ဖြစ်၏။

ထင်ကျုံးသည် ပြိုပြိုဆောင်းမှ အသိရသည်။

တကယ်တမ်းတည်းသွားသည့်ထက် ခရီးကြွေး လျှမ်း
ရှားနှင့် လိုက်သွားလျှင် အချိန်ကုန်ပက်က ခိုဝံ့သည့်ဟုတ်
ပါလား။

ထိုနှင့် အနှောက်အကပ်မှ မြင်းခွာသံများကို ကြားလိုက်ရ
တော့သည်။

ထင်ကျုံးက တည်ကြည်လိုက်ရာ ဆောင်စုံအလံများ တလူလူ
စုဝံ့ကားလေး မြင်းလည်းကမ်းကို တွေ့လိုက်၏။

ညက တည်းခိုခန်းတစ်ခုရှေ့တွင် မပိတသေးသော အခန်း
မှ မြင်းလည်းကမ်းဖြစ်သည်ကို လက်ပြုသိကံမိ၏။

ထိုအခန်း၌နေထိုင်သူ လိုက်သွားလျှင် ကောင်းမည်ဟု
မကြံမြင်ပေါ့လားမိ၏။

ထင်ကျုံးက ချစ်ချစ်ပင် မြင်းလည်းကမ်းကို ဟန်သား
မိုက်၏။

ရှေ့ဆုံးမှ မြင်းစီးလာသူက...

ထင်ကျုံးသည် ပြိုကလေးတွင် အစိညတည်းခိုပြီ နောက်
စိချမ်းပြည်နယ်ကလံသို့ ဦးတည်ထွက်လာခဲ့သည်။

ထူရှေ့ပေဒင်ဆရာပြောလိုက်သော သိမ်းလေးက ပေါ်
ဖန်ထဲသို့ ဦးတည်ထွက်လာခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

၁၇၁ အမိန့်တော်များ

‘ဘာကိစ္စလဲ’

ထန်ကျူးက ဦးညွှတ်လိုက်ပြီး...

‘စိချွမ်းပြည့်နယ်တက် ခရီးကြုံလိုက်ခဲ့ပါရဲ့မလို့ တောင်းပန်ပဲ’ ဟယ် ခင်ဗျာ’

ဟု ယဉ်ကျေးစွာ ခွင့်ပန်လိုက်၏။

အာမခံဌာနခေါင်းဆောင်သည် ထန်ကျူးအား အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် လိုက်ခွင့်ပေးလိုက်မည်။

....၀....

လင်းယုန်အာမခံဌာန...

လင်းယုန်အာမခံဌာနသည် ကြီးကျယ်သော ဌာနတစ်ခုဟုတ်ပါ။

ဖွင့်လှစ်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်မှာ ငါးနှစ်ကျော်သာ ရှိသေးသည်။

တဖြည်းဖြည်း အရှိန်ရစပြုနေပြီဖြစ်၏။

အာမခံဌာနခေါင်းဆောင်မှာ လင်းယုန်ဖြစ်၏။

လင်းယုန်သည် ငယ်သားဆယ်ဦးခန့်နှင့်အတူ အာမခံဌာနတည်ထောင်ကာ နေသမျှနား ကြီးစားခဲ့၏။

ထုတို၏ အပင်ပန်းခံကြီးစားမှုကြောင့် ငါးနှစ်အတွင်း ဆိုက်အလျှောက် အောင်မြင်မှုရလာခဲ့ပြီဖြစ်၏။

မကြာမီနှစ်များအတွင်း လုပ်ငန်းများ ထပ်မံတိုးချဲ့နိုင်မည် ဟည်း မျှော်လင့်ထားပေသည်။

ယခုပင် လင်းယုန်သည် ငယ်သားနှစ်ဆယ်ခန့် ရှိလာခဲ့ပြီဖြစ်၏။

နောက်သုံးနှစ်အတွင်း ငယ်သားနှစ်ဆယ်ခန့် ထပ်မံဖြည့်စည်းရမည်။

ဌာနခွဲသုံးခုခန့် ထပ်၍ တိုးချဲ့ဖွင့်လှစ်ရန်လည်း စိတ်ကူးထား၏။

ယနေ့တွင် လင်းယုန်ကိုယ်တိုင် ဦးစီးလာခဲ့သည်။

ယခုခရီးကား အနည်းငယ်ရှည်လျား၏။

ထိုသို့ဆိုလျှင် သူကိုယ်တိုင် ဦးစီးကာ လေ့သားဆန်ပိုးဖြင့်
ဝေငံကြပ်မက်၏။

ပစ္စည်းတန်ဖိုးကလည်း ခေမားပါ။

အစစအရာရာ ထိတိတားပြီး ခရီးဆက်ခွင့်ရပြီး ဖြစ်၏။

လမ်းကွင်း ထပ်ကျုံးအား အကုန်လုံးခွင့်ပေးခြင်းကို
သား အချို့က မကျေနပ်ကြပါ။

ထန်ကျုံးသည် စိတ်ချရပါစေလိုသော။

ထို့သော် လည်းယှဉ်သည် ထန်ကျုံးမှာ သူတို့အား ရွေး
ယူကမည့်သူ မဟုတ်ကြောင်း ယုံကြည်စိတ်ချစွာ ခေါ်သားခြင်း
ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ခရီးအတူသွားလာရင်း အေးတီးရက်ခန့် ကြာ
လာသောအခါ ထန်ယုန်နှင့် ထန်ကျုံးတို့သည် အထောက်အကူ
ရင်းနှီးလာကြ၏။

လင်းယုန်က...

'စပ်စုအယ်တော့မထင်နဲ့၊ ညီမက ကစီချမ်းကိုသွားပြီး
သွားသွားလုပ်မလို့လဲ၊ ပြောနိုင်သေး'

ထန်ကျုံးက...

'ပြောလို့ရယ်ကယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော်က စီချမ်းက သိုင်း
အေး၊ ဝေါင်းဖန်ဆီကို သွားမလို့ပါ'။

လင်းယုန်က...

'ဝေါင်းဖန်...ကြော်...နာမည်ကျော်တစ်ယောက်ပဲ၊ ဆွက
ဦးစားနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်အလဲ'

'ဘယ်လိုမှ မပတ်သက်ပါဘူး၊ ဘူးမိသွားပြီး အပညွှတ်
မို့ ထွက်လာတာပါ'

လင်းယုန်က မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။

'ကြော်...ညီမက သိုင်းပညာအင်မလွန်ကို'

'ဟုတ်ပါတယ်'

'ပြည်မမှာ သိုင်းဆရာတွေအများကြီးပဲ'

'ဟုတ်တော့ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်က ထိပ်
ဆန်း သိုင်းပညာ အလို့ရှိလို့ပါ'

လင်းယုန်က ခေါင်းတစ်ဆက်ဆက်ညှိစိလိုက်ပြီး...

'ကြော်'

ထန်ကျုံးက -

'ကျွန်တော့် အနေနဲ့ ထိပ်တန်းသိုင်းပညာရမှသာ ရည်ရွယ်ချက် ဆောင်မြင်မှာမို့ ဒီခရီးကိုထွက်လာခဲ့တာပါ'

လင်းယုန်က....

'ညီဆေးရှဲရည်ရွယ်ချက် ဆောင်မြင်ပါစေပျာ'

ဟု ဆုတောင်းပေးလိုက်၏။

သုတို့သည် ခရီးဆက်လာခဲ့ရာ နောက်ထပ်သုံးရက်ခန့်ကြာသောအခါ တောအုပ်တစ်ခုအနီးသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

လင်းယုန်သည် မြင်းလည်းကိုရပ်တန့်လိုက်ပြီး အားလုံးကို အနားယူစေ၏။

ဆူတစ်ယောက်တည်း တောအုပ်အတွင်းဝင်ကာ စနည်းနာလိုက်၏။

ပြီးမှ မြင်းလည်းတန်းသို့ ပြန်လာကာ အနားယူလိုက်၏။

ထန်ကျုံးက....

'ရှေ့မှာအန္တရာယ်ရှိလို့လား'

လင်းယုန်က -

'ဒီတောအုပ်ဟာ ငါးမိုင်လောက်ရှည်တယ်၊ တောအုပ်ရပ် မြို့ကလေးကိုရောက်ပြီ၊ အဲဒီမြို့ကနေ ညီလေးကစီချမ်းဆက်သွားရမယ်၊ ကျုပ်တို့အဖို့ ဆက်သွားမယ်'

ထန်ကျုံးက -

'ခရီးကြို လိုက်ခွင့်ပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ခက်စေခဲစေက ကျွန်တော်မှေးတာ ပြောပြီး'

လင်းယုန်က ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

'ဟုတ်တယ်၊ ဒီတောအုပ်ဟာ ကြေးမုံစားပြတိုက်တယ်၊ ဒါကြောင့် စနည်းနာရင်း အားပြည့်နေတာ၊ ပြီးတော့ အုပ်ကို အမြန်ဆုံးဖြတ်မယ်'

ထန်ကျုံးက....

'အယ်လိုဇားပြမျိုးလဲ'

လင်းယုန်က....

'ကျုပ်လဲ အဆင်အချာမသိဘူး၊ စုံစမ်းရသလောက်က အပြစ်ဟာ အင်အားကောင်းတယ်၊ လူတို့ဟာ အစ်ခါ

တစ်ရံမှသာ လူသိကိစ္စတစ်ခုဖြစ်တယ်။ တစ်ကြိမ်လူသိရင် ပျောက်ကွယ်သွားပြန်ရော။ ဒါကြောင့် သူတို့ဘယ်သူတည်းမှ စခန်းချတယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှမသိကြဘူး။ တချို့တော့ ဒီခရီးပြုအဖွဲ့ဟာ ဒီနယ်တစ်ခုက ထိုင်းအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုရဲ့လို ထင်ကြေးပေးကြတယ်။ ဒါလဲဖြစ်နိုင်တယ်။

တစ်ကျိုးက ခေါင်းတစ်ဆင့်တစ်ညိတ်လိုက်၏။

ထင်းယုန်က...

‘ကလေးနဲ့ တစ်ပြေးနှစ်ခုပဲဖြစ်ပြန် ညီမေး အေးမေး ဆေးဆေးကနေပါ ဘာမှမစိုးရိမ်ပါနဲ့’

တစ်ကျိုးက...

‘ဟုတ်ကဲ့’

ထင်းယုန်သည် ဂူ၏ဝယ်သားများနှင့်စုံသေးကာ ထိုင်နေ၏။

သူတို့သည် နေ့လည်ခင်းတွင် ပြတ်ဆုံးရမည်မို့၊ ချောပြောင်း လိုက်ခိုက်ခြင်းမှ ကင်းလွတ်ခွင့်ရနိုင်၏။

ခေးပြုများနှင့် ရင်ဆိုင်မတွေ့ပါစေရန်ဟုသာ ဆုတောင်းရပေမည်။

ထို့နောက် သူတို့အားလုံးသည် ကတိဝိရိယအပြည့်ဖြင့် ဆရာအုပ်အတွင်း စတင်ဖြတ်ဆန်းလိုက်ကြလေသည်။

...၀...

ခေမာအုပ်အစ်မလုံး ငြိမ်တက်နေ၏။

ကျေးဇူးတင်သံပင်မကြားရပါ။

သူတို့စီးနင်းလာသော မြင်းခွေသံများကသာ တပြောင်းပြောင်းနှင့် ဆူညံနေပေတော့သည်။

ထင်းယုန်အာမခံ ဌာနသားများသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို အစစ်အမှန်စစ်ဆေး ကြည့်ရှုနေကြ၏။

ခေမာအုပ်တစ်ဝက်ကျိုးစားခဲ့၏။

မည်သည့်အနေခန့်အဟုတ် ဆယ့်နှစ်အတားကိုမျှ မတွေ့ရပါ။

တစ်ကျိုးသည် စိတ်ပူနေရာမှ တဖြည်းဖြည်းစိတ်သက်သာစွာ ရသွားခဲ့၏။

ရန်သူရှိတတ်သည်ဟူသော အသိက စိတ်ပင်ပန်းစေသည်
မဟုတ်ပါလား။

ထိုစဉ် လင်းယုန်၏အမိန့်သံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

‘ရပ်’

‘အားလုံးသတိ’

‘ရန်သူ’

လင်းယုန်အာမခံဌာန မြင်းလည်းတန်းသည် ရုတ်ခြည်း
ရပ်တန့်သွား၏။

အာမခံဌာနသားများသည် လက်နက်ကိုယ်စီ ထုတ်ကာ
အသေခံနေရာယူလိုက်ကြလေသည်။

လင်းယုန်သည် သစ်ပင်များကြားသို့စိုက်ကြည့်ရင်း...

‘မိတ်ဆွေ ထွက်လာခဲ့ပါ’

ဟု ကာရံလုံးချင်းပြောလိုက်၏။

သူ့ စကားအဆုံးတွင်...

‘ဟား...တား...ဟား’

ရယ်မောသံနှင့်အတူ ဝတ်စုံနက်ဝတ်ဆင်ထားသူသုံးယောက်
ထွက်ပေါ်လာ၏။

လင်းယုန်က လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်လိုက်ပြီး...

‘ကျွမ်းက လင်းယုန်ပါ၊ အာမခံဌာနခေါင်းဆောင်မပါ၊
ကျုပ်တို့ဟာ အာမခံဌာနကို ကြိုးစားတည်ထောင်နေတုန်း
ပါ၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ကို သွားခွင့်ပြုပါ၊ မိတ်ဆွေတို့ကို
ကျေးဇူးတင်ပါအယ်’

ဟု ပြောလိုက်၏။

ဝတ်စုံနက်ခေါင်းဆောင်ကား...

‘ဟား...ဟား...ဟား...သွားခွင့်ပေးရဇူးပေါ့ဗျာ၊ ဒါ
ပေမယ့် ကျုပ်တို့ကလဲ အလုပ်လုပ်တာဆိုတော့ အင်း...ခင်
ဗျားတို့ ပါလော့ပစ္စည်းတစ်စက်တိတိထားခဲ့ပြီးရင် သွားနိုင်
ပါပြီ’

ဟု ပြန်ပြောလိုက်၏။

လင်းယုန်က သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး...

‘မလုပ်ပါနဲ့ဗျာ...မိပစ္စည်းတွေဟာ ကျုပ်တို့ပစ္စည်းတွေလဲ
မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါကြောင့်’

ဝတ်စုံနက်က လက်စာပြလိုက်ပြီ...

၁၀၂ နန္ဒာကလေး

ကျုပ်တို့က ခေါ်ပြတိုက်နေတာ ခါးကြောင့် ရှမ်းရှမ်း
ခေါ်တာပဲ။ မင်းတို့ပါလာသမျှပစ္စည်း ထုတ်ဝက်ထားခဲ့ နောက်
မှားသော အားလုံးယူထားရလိမ့်မယ်'

လင်းယုန်၏မျက်နှာ တင်းစာသွား၏။

'ကျုပ်ကတော့မင်းပုန်နေတာ ခင်ဗျားတို့ကို ကြောက်စိတ်
လို့များ ထပ်နေသလား'

ဝတ်စုံနက်က....

'မင်းတို့ခုခံရင် ပစ္စည်းဆုံးရှုံးရုံမကဘူး လူပါဒုက္ခရောက်
သွားမှာပဲ'

လင်းယုန်က နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်၏။

'ဘယ်ဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်တို့မသေချင်း ဒီပစ္စည်းတွေကို ခင်
ဗျားတို့ မရစေရပါဘူး'

ဝတ်စုံနက်က....

'ဒါ မင်းရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်ပဲလား'

'ဟုတ်တယ်'

ခြမ်းစာအုပ်စာအုပ် ချိုင်းအားစာအုပ်(၁) ၁၀၃

'ကောင်းပြီ...ဒါဆိုလဲ မင်းတို့ကိုထုတ်ပြန် ယူရတာမှ
ပါ အားလုံးတို့ကို'

ဝတ်စုံနက်၏အမိန့်သံ ထွက်လာပြီးနောက် ဝယ် လမ်း
သွားလာရင်းပင် တစ်ချက်မှ ဝတ်စုံနက်နှစ်ဆယ်နေ ထွက်
ပါလေပြီ။ လင်းယုန်အဖွဲ့သားများ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ကြ
သည်။

လင်းယုန်အဖွဲ့သားများကလည်း ခေါ်ပြများအား ပြင်း
ထန်ထန်ပင်စစ် ခုခံတိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေတော့သည်။

...၀...

တိုက်ပွဲကား ပြင်းထန်ရှုပ်ထွေးနေ၏။

ခေါ်ပြများအား အင်အားသားလွန်းသည့်အလျောက် တစ်
ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းပင် အသားစီးရသွားကြလေသည်။

လင်းယုန်သည် ဝတ်စုံနက်ခေါင်းဆောင်နှင့် တိုက်ခိုက်
နေ၏။

၈၀၄ ❀ နန္ဒာလှိုင်သူ

လင်းယုန်၏အားပညာ မဆိုးလှပါ။

သို့သော် ဝတ်စုံနက်ခေါင်းဆောင်က လင်းယုန်ထက် ပို၍
ဆာနေ၏။

ထို့ကြောင့် လင်းယုန်မှ အလူးအလဲပင် ခုခံတိုက်ခိုက်
နေရလေသည်။

ထန်ကျုံးသည် လခုထိ တိုက်ပွဲအတွင်း ဝဇီပေါသေးပါ။

သူက အခြေအနေကို အကဲခတ်နေခြင်းဖြစ်၏။

နေခက်ဆုံးတွင် သူသည် ခားကိုဆွဲကာ ဝတ်စုံနက် ခေါင်း
ဆောင်နှင့် ရပ်ဆိုင်းလိုက်၏။

‘နောင်ကြီးလင်းယုန် နေခက်ဆုတ်လိုက်’

သူသည် ခားချက်ခုနစ်ချက်ခန့် ဆက်တိုက်ထုတ်ကာ ဝတ်
စုံနက်အား တရကြမ်းတိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

လင်းယုန်သည် ဝတ်စုံနက်၏ဘိုက်ကွက်မှ သူ့ဘီပြေခက်သွား
၏။

ထန်ကျုံးသည် ငွေသွင်သော်လည်းကောင်း ကွက်များကို အသုံးပြု၍
တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ကြမ်းစမ်းစစ်ထု ချိုင်းအားမာန်(၁) ❀ ၈၀၅

ခားကွက်ဆယ် ခုနစ်ကွက်အတွင်း မှာပင်...

‘အား’

ဝတ်စုံနက်မှ ထန်ကျုံး၏ခားချက် ထိမှန်သွား၏။

ထန်ကျုံးသည် ဝတ်စုံနက်အား ခားနှင့်ထောက်လိုက်ပြီး...

‘ခပ်ဗျားလူတွေကို ရပ်ခိုင်းလိုက်ပါ’

ဝတ်စုံနက် ဒေါသထွက်သွား၏။

‘မင်း... မင်း...’

‘စကားမရွှည်နဲ့ ကျုပ်ခိုင်းတာလုပ်၊ မဟုတ်ရင် ခပ်ဗျားကို
အရင်ဆုံးသတ်ပစ်မယ်’

ထန်ကျုံးက အေးစက်သောလေသံဖြင့် ပြောဆိုက်၏။

ဝတ်စုံနက်က ခား မလွန်ဆန်နိုင်တော့ပါ။

သူ၏ငယ်သားများကို ရပ်ရန် အမိန့်ဝေးလိုက်ရလေသည်။

ထန်ကျုံးက လင်းယုန်ဘက်လှည့်လိုက်ပြီး...

‘သွားကြစို့’

၁၀၆ နန္ဒကျော်သူ

မြို့ကလေး ဒီ စားသောက်ဆိုင်ကပ်ရုံကွပ် လင်းယုန်သည်
ထန်ကျုံးကား ဂုဏ်ပြုညှိခံလိုက်၏။

ထန်ကျုံးကြောင့် စားပြုဖွဲ့သက်မှ လွတ်မြောက်ခဲ့သည်
မဟုတ်ပါသေး။

ထန်ကျုံး၏သိုင်းပညာသည် ခွဲထက် များစွာကောင်း
သဖြင့် ချီးကျူးလိုက်၏။

‘ညီလေးအနေနဲ့ စန္ဒရီရပ် ကျုပ်ရဲ့အာမခံဌာနကို ထာ
နဲ့ပါ။ ဒုတိယခေါင်းဆောင်နေရာ ပေးပို့ထားမည်’

ဟုလည်း ဖိတ်ခေါ်လိုက်၏။

ထန်ကျုံးက -

‘ကျွေးဇူးအပ်ပါတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော် ဇာတိယဇေးကိုယ်
ထာ ကိစ္စလေးတွေ ရှိနေပါသေးတယ်’

လင်းယုန်က -

‘ညီလေးရဲ့သိုင်းပညာက အတော်ကို အဆင့်မြင့်ပါတယ်၊
ဒါနဲ့များ - သိုင်းပညာတစ်ဆင့်ခရီးဆိုတော့ -’

ကြမ်းတမ်း စက်ထန် သိုင်းသားမာန်(၁) ၁၀၇

‘ကျွန်တော်တကယ်ပြောတာပေါ့၊ ကျွန်တော်ရဲ့ လက်ရှိ
သိုင်းပညာဟာ ကျွန်တော်ရဲ့ရန်သူကို ရင်ဆိုင်ဖို့ အများကြီး
နိမ့်ကျနေပါသေးတယ်’

လင်းယုန် ထက်ပြင်းထောင့်ချလိုက်၏။

ထန်ကျုံးကော အတိုင်းလျှင် ထန်ကျုံး၏ ရန်သူသည်
မိမိတို့ သိုင်းသားတစ်ဦးဟုခေါ်သာ ဖြစ်ရမည်။

လင်းယုန်က -

‘ညီလေးကူညီခဲ့တဲ့ကျေးဇူးကို ကျုပ်တစ်ဆက်တယ်တော့မှ
မမေ့ပါဘူး၊ ညီလေးအကူအညီထိုရင် လာခဲ့ပါ၊ ကျုပ်
စာနိင်အားလောက် ကူညီပါ့မယ်’

ဟု လိုက်လိုက်လဲ့လဲ့ပင် ပြောလိုက်၏။

ထို့နောက် လင်းယုန်နှင့်အဖွဲ့သားများသည် ထန်ကျုံးနှင့်
စမ်းခွဲကစား ထွက်ခွာသွားကြသတော့သည်။

၁၀၈ ❀ နန္ဒကျော်သူ

ထန်ကျုံးသည် တစ်ယောက်တည်း ခရီးဆက်လာခဲ့၏။
ငါးရက်ခန့်ကြာလျှင် စိချမ်းနယ်သို့ ရောက်ပေတော့၏။
ထို့ကြောင့် သူက ခပ်သွက်သွက်ပင် ခရီးဆက်လာခဲ့လေ
သည်။

သို့သော် ထန်ကျုံးအဖို့ ခရီးကောင်းစွာဆက်ခွင့်မရခဲ့ပါ။
ထို့အား နှောင့်ယှက်မည့်သူများ၊ ဆောက်ရှိအေးအေး
ကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထန်ကျုံး ခြေလှမ်းများ၊ ရပ်တန့်လိုက်၏။
ဆမ်းပိတ်ဆို့ထားသောလူများကို ကြည့်လိုက်၏။
တစ်ယောက်...နှစ်ယောက်....
သုံးယောက်....ငါးယောက်....
စုံစုံပေါင်း ငါးယောက်ဖြစ်၏။
ထိုအထဲတွင် တစ်ယောက်ကို သူ့ကောင်းစွာမှတ်မိသိုက်၏။
ထိုလူကား ဘေးအုပ်အတွင်း အတူခွဲသော ခေးပြခေါင်း
ဆောင်ပင် ဖြစ်၏။

ခေးပြခေါင်းဆောင်၏...
'ညီအစ်ကိုတို့ မိသားစု ကျုပ်ကိုနှောင့်ယှက်ခဲ့တာ'
ဟု ပြောလိုက်၏။
အေးလုံးက ထန်ကျုံးအား စိုက်ကြည့်အကဲခတ်လိုက်ကြ
လေသည်။
ထန်ကျုံးက နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်ပြီး...
'ခင်ဗျားက အာလဲ မကျေနပ်လို့ အပော်ခေါ်အာတာ
လား'

ထိုလူက ရယ်ခေါ်လိုက်ပြီး...
'အထက်ငယ်ငယ်နဲ့ လူတင်ကျယ်လုပ်ချင်တဲ့မင်းကို ဆုံးမ
လို့ စေခေါ်နေတာကွ'
ထန်ကျုံးက—
'ဘာလဲ၊ ခင်ဗျားတို့က အများနဲ့ဝိုင်းထိုင်ခွာအေး'
ခေးပြခေါင်းဆောင်က—
'အနိုင်အရှုံးဟာ အဓိကပဲ'

ထက်ကျိုးသဖြင့်လိုက်ပြီး...

သောင်းပြီလား၊ ဒီတစ်ကြိမ်ကျုပ်အညာကလေးမယ်မယ်နဲ့
ခင်းပြခင်းဆောင်က ရယ်ခေါ်လိုက်ပြီး -

'စိတ်ချ၊ ကျုပ်ကလဲ ခင်းကိုင်သတိပဋိဆုံးဖြတ်ထားပါ
ပါပြီ၊ ကဲ ညီမစ်ကိုတို့ ဒီလူစွာကလေးကို ဆုံးမလိုက်ကြရ
အောင်'

ထိုသို့သည် လက်နက်ကိုယ်စီဆွဲထူကာ ထန်ကျိုးအား
ခိုင်းရဲလိုက်ကြ၏။

ထန်ကျိုးကသည် ခင်းကို ဆွဲထုတ်ကာ အောင်ပြင်လိမ့်
၏။

ဤတစ်ကြိမ်တွင် မလျော့တမ်း ထိုက်ခိုက်ရသောမည်မျှ
လည်း ထန်ကျိုး ကောင်းစွာနားလည်လိုက်၏။

ထူသည် ရန်သူ၏ထိုက်ခိုက်မှုကို ခောင်းခောင်းတော့ပါ။

ဦးဆောင်ပင် ခင်းကိုပုံဖမ်းကာ ထိုက်ခိုက်လိုက်စေ
တော့သည်။

'ကျား'

ထိုက်ပွဲကား ပြင်းထန်လှ၏။

ထန်ကျိုးသည် ငါးယောက်နှင့်ထန်ယောက် ဖြစ်သော်
မည်၊ အပြင်းအထန်ပင် ထိုက်ခိုက်ခဲ့၏။

သူ၏ခင်းပညာသည် အတော်ပင် အဆင်ပြေနေပြီဖြစ်၏။

ထိုလူစွာအား ထန်ယောက်ချင်းဆိုလျှင် သူကောင်းစွာ
အနိုင်ယူနိုင်လေ၏။

ထို့သော် ငါးယောက်နှင့်ထန်ယောက် ထိုက်ခိုက်ရသော
အခါ မလွယ်ကူတော့ပါ။

ဆိုင်းကွက်ငါးဆယ်ခန့်မထိ သူ ကောင်းစွာ ဟန့်တား
ထိုက်ခိုက်နိုင်သေး၏။

ဆိုင်းကွက်ငါးဆယ်ကျော်သွားသောအခါ သူသည် ထိုက်
စစ် လုံးဝမဆင်နိုင်တော့ပါချေ။

ထိုလူငါးယောက်၏ ခင်းချက်များထိန်းအောင် မနည်းပင်
ခုံခန့်ရသောအနေအထားသို့ ပောက်ရှိသေးသည်။

ဆိုင်းကွက် ရှစ်ဆယ်ခန့် ရောက်သောအခါ ထန်ကျိုး၏
အခြေအနေမှာ အတော်ပင် ဆိုးရွားလာလေသည်။

သူ၏ခန္ဓာကိုယ်တွင် ချွေးများရွှဲနှစ်နေ၏။

ရန်သူငါးယောက်၏တိုက်ခိုက်မှုကို ကစဉ့်ကလျားနှင့် ခုခံနေရ၏။

နောက်ဆုတ်၍လည်း ခရုပြစ်နေ၏။

ထန်ကျုံး ခံပြင်းလာ၏။

သုသည့် ဘာမဟုတ်သော ဓားပြတစ်ခု၏ လက်ချက်ဖြင့် ဆောက်လှေဆုံးရတော့မည်မဟုတ်ပါလေ။

ယေစဉ့်ကတည်းက ဓားပညာ ကောင်းစွာမသေ့ကျခဲ့ပဲ မိသည့်ကိုလည်း နောင်တရလာမိလေသည်။

ထူက ဘာမျှမတတ်နိုင်တော့ပါ။

တိုက်ခိုက်ရင်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် သူ့ ရှုံးနိမ့်လာမည် နောက်ဆုံးတွင် သေရတော့မည်ဟုသာ တွေးလိုက်၏။

စိတ်ဝင်ကျသွားသည်နှင့် ခုခံအားကလည်း ကျသွား၏။

ဓားပြငါးယောက်ကား ဆန့်င်ရလေသည်နှင့် ပို၍ ပိုအားတိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်မှစ၍....

‘ဝိုး... ဝိုး’

‘ဒုတ်’

‘ခြွမ်’

ရုတ်တရက် ဆသံတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာ၏။

တုတ်တုတ်ချောင်းသည် နေထဲတွင် ဝဲပျံလာပြီး ဓားပြ ခြုံ၏ ဓားကိုယ်ကို ထိမှန်သွားလေသည်။

‘အား’

‘အမယ်လေး’

ဓားပြနှစ်ဦးမှာ နာကျင်စွာ အော်ဟစ်ရမ်း နောက်ဆုတ်ခဲ့၏။

‘ဘယ်သူလဲ လာနေအံ့သို့ယှက်တစ်’

ထူထိုက ငေါက်ငန်းဖိုက်၏။

ထိုစဉ် လူရိပ်တစ်ရိပ် ကျထောက်လာ၏။

ထိုလူရိပ်၏လှုပ်ရှားမှုကား လျင်မြန်သွန်းလှ၏။

‘ဖြန်း... ဖြန်း’

၁၉၄

‘ဖြိုး’

‘အား’

ပါးရိုက်သံ ဆက်တိုက်တွက်ပေါ်လာ၏။

ခေးပြ ငါးယောက်စလုံးပါ ပါးပြန်တွင် ဆက်တိုက်
ဆက်တိုက်သွားပေါ်တွက်သွားလေသည်။

ခေးပြများ ထိတ်လန့်သွား၏။

သူတို့အား ပါးရိုက်လာသူကို ယခုမှပင် တွေ့လိုက်ရ၏။

ထိုလူသည် ဖျပ်ကြမ်းအင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်ထား၏။

အသက်လေးဆယ်ခန့်သာရှိ၏။

လက်တွင် ရောင်စုံပုတီး လက်ခွေကောက်ကို ဝတ်ဆင်ထား
၏။

ထိုလူ၏ဥပဓိရုပ်က ခန့်ညားလှ၏။

ခေးပြငါးယောက်သည် ထိုလူအား မသိသော ဝိုင်းရံချက်
ကြ၏။

ထိုလူက—

ကြမ်းတမ်းစက်ထန် သိုင်းအားပာန်(ဝ) ၁၉၅

‘ဘာလဲ ခင်တို့ မကျေနပ်ဘူးလား’

ခေးပြငါးယောက်က ဘာမျှမပြောပါ။

တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ချက်ချင်းပြန်ပြန်ပြီး ထိုလူအား ပြိုင်တူပင်
စစ်ဆေးတိုက်ခိုက်လိုက်ကြ၏။

ထန်ကျုံး ထိတ်လန့်သွား၏။

‘ဘတိအေး’

ဟု လှမ်းအော်လိုက်၏။

ခေးပြငါးယောက်၏တိုက်ခိုက်မှုကား ကြောက်စရာကောင်း
လှသည် မဟုတ်ပါဘူး။

‘အား’

‘အမယ်အေး’

‘ဝုန်း’

အသံများ ဆူညံသွား၏။

ခေးပြငါးယောက်စလုံး နောက်သို့ လွင့်စဉ်တွက်သွား
လေသည်။

ထန်ကျုံး အံ့အားသင့်သွား၏။

ထိုလူသည် ဓားပြများအား ခည်သို့တိုက်ခိုက်လိုက်သည်ကို
ပင် မသိလိုက်ရပါ။

ဓားပြများ လူးလဲကာ ပြန်ထလိုက်ကြ၏။

ဤကပ်ကြိမ်တွင် ဓားပြများသည် ထိုလူအား တိုက်ခိုက်ရန်
စိတ်ကူးခန့်ကြံတော့ပါ။

အကြောင်းမှာ လူးလဲထပြီးသည်နှင့် ဖနောင်နှင့်တပ်ပါး
တသားလည်းကျအောင် ထွက်ပြေးထွေးကြသောကြောင့်ပင်
ဖြစ်ပါသည်။

ထန်ကျုံးမှာ ထိုလူ၏သိုင်းပညာကို အလွန်ပင် အထင်ကြီး
သွား၏။

ထိုလူထံ၌သာ တပည့်ခံခဲ့စေရမည်ဆိုလျှင် ကောင်းလေစွာ
တွေးမိ၏။

ထန်ကျုံးက ထိုလူအား ဒူးထောက်ဂါရဝပြုဆိုက်၏။

‘အခုလိုကူညီတာကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ခင်ဗျာ’

ဟု လေးလေးစားစား ဂါရဝပြုရင်း ပြောဆိုက်၏။

သူ ခေါင်းပြန်ထောင်လိုက်သောအခါ...

‘ဟဇီ’

ထိုလူသည် သူ့ရှေ့တွင် ခရီးတော့ပါ။

အဝေးသို့ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်၏။

ထန်ကျုံးသည် ထိုလူနောက်သို့ အတင်းပင် ပြေးလိုက်
သွား၏။

‘ခဏနေပါဦး’

သို့အော် ထူသည် မကြာမီအတွင်း ထိုလူအား မျက်ခြည်
ဖြစ်ကာ ကျန်ရစ်ခဲ့လေတော့သည်။

...

စီချမ်းနယ်...

ထန်ကျုံးသည် စီချမ်းနယ်ရှိ မြို့တစ်မြို့သို့ ရောက်ရှိသော
လေသည်။

ထူထပ် သိမြဲကလေးသို့ ရောက်သောအခါ ဆားသေရင်
နေသဖြင့် ခားစသက်ဆိုင်ကပ်ဆိုင်စို့ ဝင်လိုက်၏။

ထိုခားသေရင်ဆိုင်တွင်း၌ ထူ ခားကူညီခဲ့သော ရောင်ဝံ
ပုတီးနှင့်လူကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထန်ကျုံး ဝမ်းသားသွား၏။

ထိုလူ၏စားပွဲတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး...

‘ဆရာမိပြန်ဆိုတာ ဝမ်းသားလိုက်တာခပ်ဗျာ၊ ဦးကို ကျွန်
တော် ညှော်ခံပါရစေ’

ဟု ခွဇီတောင်းလိုက်၏။

ထိုလူက တစ်ချက်စဉ်းစားပြီးမှ လက်ခံလိုက်၏။

‘ကောင်းပြီ’

ထန်ကျုံးက ချက်ချင်းပင် အကေခင်းဆုံးဟင်းလျှာများ
နှင့် ဆရက်ကို မှာယူကာ ညှော်ခံလိုက်လေသည်။

ထန်ကျုံးက...

‘ကျွန်တော်က ထန်ကျုံးပါ။ လမ်းမှာ ဦးကူညီခဲ့တာကို
မမေ့ပါဘူး။ ဦးရှိနေမည်ကို ပြောပြနိုင်မသေး’

ထိုလူက တစ်လုံးချင်းပြောလိုက်၏။

‘ပြောင်ရွှမ်း’

ထန်ကျုံးက...

‘ဦးက ပြည်ကော်ဟုတ်ဘူးနဲ့တူတယ်’

‘ပြောင်ရွှမ်းက ပြီးလိုက်၏။

‘ဘာလဲ ကျုပ်ရဲ့စကားသံက ဝဲနေလို့လား’

‘မှတ်ကဲ’

ကျုပ်က ဟန်လူမျိုးစစ်စစ်ပါ၊ နယ်ခြားမှာ ဆနေကြာ
လူကော်စားပဲ ဝဲသွားတာ၊ အခုမှ ကျုပ်က ပြည်မဘက်
သေသား စဉ်းစားပြီးထွက်လာခဲ့တာ’

ထန်ကျုံးက...

‘ထြော်-ဦးက ဘယ်မျှားသွားမှာလဲ’

‘ပြောင်ရွှမ်း ပါးစပ်ပိတ်ထား၏။

ထန်ကျုံးက...

‘ကျွန်တော်လဲ ဒီစီချမ်းနယ်ကို ကိစ္စရှိလို့ခဏသာအား

‘ဘေကိစ္စလဲ’

‘သိုဝ်းပညာထင်ဖို့ ဆရာသာရှာတာပေါ့’

‘ဪ’

‘အခုတော့ အဘော်ဖြစ်သွားတယ်၊ ဦးအဲဒါနဲ့ ကျွန်တော်ကို တပည့်အဖြစ် လက်ခံပါလို့ တောင်းပန်ပါတယ်။

သူက ချက်ချင်း ဒူးထောက်ရန် တန်ပြန်လိုက်၏။

သို့သော် မြောင်ရှမ်းက သူ့ကုပ်အား ဆွဲထားရာ မည်သို့ဒူးထောက်ရသတိ ဖြစ်သွားရလေသည်။

မြောင်ရှမ်းက မဲ့လိုက်ပြီး....

‘ကျုပ်တပည့်ခွေးဖို့ စိတ်ကူးခန့်သွား၊ စိတ်ကူးရှိရင်လဲ ကြံကျရာ တွေထုတပည့်ခွေးမူမဟုတ်ဘူး’

ဟု ငြင်းပယ်လိုက်၏။

ထန်ကျုံး မျက်နှာပျက်သွား၏။

‘ကျွန်...ကျွန်တော်....’

မြောင်ရှမ်းက လက်ကာပြုလိုက်ပြီး....

‘မင်း ဒီစကားပဲဆက်ပြောရင် ကျုပ်ဒီက ချက်ချင်းထွက်သွားရလိမ့်မယ်’

ထန်ကျုံး ဆောင့်ဆက်ဆက်ဖြစ်သွား၏။

‘ကောင်းပါပြီဗျာ၊ ခင်ဗျားက တပည့်ခလိုချင်မှတော့ ကျွန်တော် စကားကို ကျွန်တော်ပြန်ရှုသိမ်းပါတယ်’

မြောင်ရှမ်းက ရယ်မောလိုက်၏။

‘ဟား...ဟား...ဟား...ဒီလိုမှပေါ့’

ထန်ကျုံးက....

‘တစ်ခုတော့ပြောပါရစေ’

‘ပြောပါ’

‘ကျွန်တော်ဟာလဲ တွေ့သမျှလူကို ဆရာတင်ချင်တာမဟုတ်ပါဘူး၊ သိုင်းထိပ်သီးတစ်ဦးဆီမှာပဲ တပည့်ခဖို့စိတ်ကူးထားပါတယ်၊ သားကြောင့်လဲဆိုတော့ ကျွန်တော် ရန်သူဟာ သိုင်းထိပ်သီးတစ်ဦးဖြစ်နေလို့ပါ’

မြောင်ရှမ်းက—

ကလေး... မိခင်... သူတို့... ဆိုင်းထိုင်သီးတန်းပေးရန် ဟုတ်
ကလေး

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘မင်းလူငယ်တစ်ယောက်ကသိုးဆိပ်သီးတစ်ဦးနဲ့ရိုသ်သွား
ဖြစ်နေတယ် ဟုတီးဝေး’

ထန်ကျုံးက ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်၏။

မြောင်ရှမ်းလဲ ရယ်ဓမ္မာလိတ်၏။

‘ခင်းဟာ စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းတဲ့ လူငယ်တစ်ယောက်ပါပဲ။ ငါ့ခင်းကို ကပည့်အဖြစ်ထွက်မခံနိုင်တာ စိတ်မဝေကောင်းပါဘူး’

ထပ်ကူးကူး...

‘ကိစ္စမရှိပါဘူးဗျာ၊ ဒါထက် ဦးက စာပိုဒ်မှလဲ’

မြောင်ရှမ်းက...

‘စောစောကကျွန်းပြာပြာ ပြည့်စောက်ထွားလှေလေ’

ထိုကျိုးကုန်

‘ခါဖြင့် နောက်ကြုံမှပဲ ဦးရွှေကျေးဇူးကို ဆယ်ပါးရစေ၊
ကျွန်တော်က ခရီးဆက်စရာရှိအေးလို့ပါ’

‘ကိစ္စရှိပါသား၊ ကျုပ်က မကလေးဘဲလေးရယ်၊ ကလေးပိုက်
ပြည့်မနေလှဘူးဘဲ ဝါသနာရှိပါ’

ထို့နောက်ဆုတံဆိပ်ပေးကံသည်စားသောက်ရင်း တွေ့ရာ
ပေးပါ။ စကားများကိုသာ ပြောဆိုနေကြပေတော့သည်။

ဥဉ္ဇနကံသောဓု တစ်ဦးကိုတစ်ဦး နှုတ်ဆက်ကာ စား
သောက်ဆိုင်တွင်းမှ ထွက်ခွာသွားကြရသောကံသာပါ။

100-441100-1

နဂါးဖြူဂေဟာ—

နဂါးဖြူဝေဟာ၏ သီးသန့်ခန့်အတွင်းဝယ် နဂါးဖြူက ရယ်စေလိုက်ပြီး...
ထည် လူတစ်ယောက်အား ထက်ခံတွေ့ဆုံလိုက်၏။

ထိုလူကား ပန်းချယ်ရီဝေဟာမှ မန်နေဂျာရှင်ကြည် ပင်ဖြစ်သည်။

နဂါးဖြူက--

‘ဘာကိစ္စများလဲ မန်နေဂျာကြီး’

ရှင်ကြည်က--

‘ဆခင်ကြီးနဲ့အာတွေ့ရတာတွေ အားနာပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် သူဌေးက ခိုင်းလိုက်တာလဲ ဓလေ့မရှိနိုင်ပါဘူး’

နဂါးဖြူက ပြီးသိုက်ပြီး --

‘ဘာကိစ္စများလဲ’

‘တခြားမဟုတ်ပါဘူး၊ သူဌေးက ဆခင်ကြီးရဲ့အကြံတွေ သိပ်များနေပြီမို့ ပြန်လည်ပေးဆပ်ဖို့ ပြောခိုင်းလိုက်ပါတယ်’

နဂါးဖြူက ရယ်စေလိုက်ပြီး...

‘ခွဲများချာ ကျုပ်ပေးဓာပ ၂၊ နေပါဦး ဆကြေးက’

ရှင်ကြည်က စခွက်တစ်ထပ်ထုတ်လိုက်ပြီး...

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ဆခင်ကြီးရဲ့အကြံတွေကို ကျွန်တော်မှတ်သားထားတာ စုစုပေါင်း ချစ်သောင်းသုံးထောင်နဲ့ နှစ်ဆယ့်ငါးဆယ်ရှိပါတယ်’

‘ဟာ’

နဂါးဖြူ မျက်လုံးပြူးသွား၏။

အလွန် များပြားလှသော ဝွေကြေးပေးကပင် ဖြစ်ပါသည်။

‘ချစ်သောင်းကျော် ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ဟာ...များလှချည်လား၊ ကျုပ်ယူတာ’

၂၀၆ နဂါးဖြူက

ရှုကြည့်၏မျက်နှာ ကင်းမာသွား၏။

‘ဘာလဲ ကျွန်တော်တို့က ပိုမိုတတ်သလိုလား။ ဟေ့၊
ဒီမှာ အခပ်ကြီးရဲ့ လက်မှတ်နဲ့ ယူတဲ့ခွင့်၊ ခပ်ဆေးကြည့်ပါ။
အခုငွေဟာ အရင်းပဲရှိပါသေးတယ်၊ အတိုးမတွက်ရသေး
ပါဘူး။’

နဂါးဖြူ၏ရင်ဝယ် လေးလံသွား၏။

အသက်ရှူသည်ကျပ်လာ၏။

သူသည် လောဝ်းကစားရင်း ယူခဲ့သော ခွေကြေးပမာဏ
ထည့် မချော့လို့ဘဲ အလွန်များပြားနေသည်ကို ထုဖုတ်
သိလိုက်ရသည်မဟုတ်ပါလား။

ရှုကြည့်က....

‘ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ အခပ်ကြီးပေးဆပ်လစေဖို့ မျှော်
ဆင့်ပြီး စောင့်နေခဲ့ပါကယ်၊ ဒါပေမယ့် အခပ်ကြီးက ဟေ့၊
မလားလို့ အခုလို အာတောင်းရတာပါ။’

နဂါးဖြူက...

ကြမ်းတမ်းစက်ဆန် ချင်းအေးမာနဲ့(၁) ၂၀၇

‘ပေးပါမယ်....ပေးပါမယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ဒါဆိုလဲ အနုပညာသွားပါရအောင်’

နဂါးဖြူ မျက်လုံးပြူးသွား၏။

ထရချက်ချင်း သွားပေးဆွဲခိုင်း။

နေ့စဉ် လောဝ်းကစားရင်း၌ ရှုံးနေသောကြောင့် လက်
ထဲတွင် ခွေတစ်စောင်ပဲ ပြည့်အောင်မရှိပါ။

ကျေးဇူးပြုချက်ရသနာများသည် ကုန်ဆုံးသောက်နီးနီးဖြစ်
နေ၏။

သူ့ကွပ် အကြေးဆပ်ဆွဲကား နတ္ထိပင်။

နဂါးဖြူက ပြုံး၊ ပျက်ပြုံး....

‘ဟိ...ခေမာပါနဲ့ဗျာ၊ ခပ်များတို့ ဘုရားကို ပြောလို့
ပါ၊ မကြာခင် ဒီငွေကို ကျွန်တော်ပေးမယ်လို့’

ရှုကြည့်က....

၂၀၈ ❀ နန္ဒာလှိုင်

‘မကြာခင်ဆိုတာတော့ မဖြစ်ဘူးဗျ၊ ခုနစ်ရက်အတွင်း ဝေပွေ့ပြန်ဆပ်ပါ’

နဂါးဖြူက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ကေခင်းပြီ၊ ကျုပ် ခုနစ်ရက်အတွင်း ဒီဝေပွေ့အားလုံး ပေးဆပ်ပါမယ်’

‘ကဲ...ခါဆိုလဲ ကတိတည်ပါစေ’

ရှုကြည့်မည် နဂါးဖြူအား နှုတ်ပင်မဆက်ဘဲ ရဲတိုက် အတွင်းမှ ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

— ၀ —

ခုနစ်ရက်...

ခုနစ်ရက်ဟူသောအချိန်မှာ လျင်မြန်စွာပင် ကုန်ဆုံးသွား၏။

ကြမ်းဆင်းစက်ဆန် ခြိုင်းအားပန်(ပ) ❀ ၂၀၉

နဂါးဖြူသည် ခုနစ်ရက်လုံးလုံး အိမ်တွင်းအေးခင်းက အကြုထုတ်နေခဲ့၏။

ထူထည် ဝေရရန် နည်းလမ်းပေါင်းမြောက်မြားစွာ စဉ်းစားခဲ့၏။

သို့သော် အဆင်မပြေပါ။

ထူထည် ပိုင်ဆိုင်သူမျှအားလုံး ရောင်းချလျှင်သော်မှ အကြွေး ပေးဆပ်နိုင်မည်ကား မဟုတ်ပါချေ။

ခုနစ်ရက်အတွင်း နဂါးဖြူသည် အသက်ခုနစ်နှစ်စာခန့် စားသွားရ၏။

နောက်ဆုံး ပန်းချယ်ရီပိုင်ရှင်အား အချိန်ထပ်ပေးရန် အမ်းပန်မည်ဟု စိတ်ကူးလိုက်၏။

ခုနစ်ရက်ပြည့်မြောက်သောနေ့တွင် ရှုကြည့်ရောက်ရှိလာ၏။

နဂါးဖြူက ပိုင်ရှင်နှစ်ဦး တွေ့ဆုံတောင်းပန်ပါရစေဟု ခွင့်တောင်းလာသောအခါ တစ်ချက်စဉ်းစားပြီးနောက် နဂါးဖြူအား ပန်းချယ်ရီစားသောက်ဆိုင်သို့ ခေါ်သွားလိုက်လေသည်။

ပန်းချယ်ရိသားသောက်ဆိုင်၏ သီးသန့်ခန်းတွင် ပိုင်ရှင် 'ဟုတီကွဲ...ဒီအတွက် ခပ်ပေါ့နဲ့၊ ကျုပ် မကြာခင် အကြောင်းဆပ်ပါမယ်'

ပန်းချယ်ရိသားသောက်ဆိုင်သည် ခိုင်ဖုံမြို့တွင် နားချ 'မကြာခင်ဟုတီကွဲ...'

ပိုင်ရှင် ခည်သူဆိုသည်ကိုမူ မည်သူ့မျှ သတိမထားမိကြပေ

'ဟုတီပါတယ်'

နဂါးဖြူမှာသည် ပန်းချယ်ရိသားသောက်ဆိုင် ပိုင်ရှင် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မတွေ့ဖူးပါ။

ခိုင်ရှင်က ခေါင်းမာယမ်းလိုက်၏။

ယခုမှ စတင်တွေ့ဖူးခြင်းဖြစ်၏။

'ရဟူ... ခပ်ပျား အကြွေးတွေယူထားတာ တစ်နှစ်နီးပါး ခုပြီ'

သူ၏စူးရှသော "မျက်လုံးများက စားသောက်ဆိုင်သည် မျက်နှာတူလပ်ထားသည်ကို သတိပြုမိ၏။

နဂါးဖြူက...

ခိုင်ရှင်က—

'ကျုပ် မဖြစ်ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ ပေးဆပ်ပါမယ်လို့ ကတိပေး ဆယ်ဗျာ'

'နဂါးဖြူ ကျုပ်တွေ့တာ ခပ်ပျားတစ်ယောက်တည်း တစ် အကောင်ကုန်နေပြီဗျ'

ထုသည် မျက်နှာငယ်နှင့် တောင်းပန်လိုက်၏။

နဂါးဖြူက...

အလွန်မာနကြီးလှသော နဂါးဖြူကား ယခုအခါ ရေ ဆပ်ကေခင် ဖြစ်နေချေပြီ။

ခိုင်ရှင်က—

၅.၁၀ ❀ နန္ဒလျှော်သူ

‘ကျုပ် ကြာကြာ စေစောင့်နိုင်တူး’

‘သိပ်စေစောင့်ရပါဘူး’

‘ကောင်းပြီ၊ ခပ်ဗျားကို ကျုပ် တစ်လအချိန်ပေးပါမယ်၊
တစ်လပြည့်ရင်တော့ ခပ်ဗျားကို ကျုပ် မညှာနိုင်တော့ဘူး။
မြို့စားကြီးထံ တင်ပြတိုင်ကြားရလိမ့်မယ်’

နဂါးဖြူမျက်နှာ နီရဲသွား၏။

‘ခပ်ဗျား ခီလိုလုပ်လို့ ရေပါဘူး’

သူက အေးစက်သောလေသံဖြင့် ခြိမ်းခြောက်လိုက်၏။

ဆိုင်ရှင်က ပြုံးလိုက်ပြီး...

‘ကျုပ်ရဲ့အကျိုးစီးပွားကို ကာကွယ်ရဇာပဲဗျ’

သူသည် နဂါးဖြူ၏ ခြိမ်းခြောက်မှုကို အရေးမထားပါ။

နဂါးဖြူက...

‘ကောင်းပြီလေ - တစ်လစောစီတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

သူသည် ပန်းချယ်ရိစားစော့ခက်ဆိုင်အတွင်းမှ ခြေလှမ်း
ကျဲကျဲဖြင့် ထွက်လာခဲ့လေတော့သည်။

... ၀ ...

နဂါးဖြူ အကြံအစိုက်နေ၏။

တစ်လအတွင်း ချေးငွေများ အကြေမဆပ်နိုင်လျှင် သူ
အရှက်ကွဲရပေမည်။

သူ၏နာမည်၊ သူ၏ဂုဏ်သိက္ခာတို့ ရေစုန်မျောရတော့မည်
စား ဖြစ်ပေသည်။

သူသည် ယခုဘဝသို့ရောက်အောင် နှစ်ပေါင်းများစွာ
ကြိုးစားတည်ဆောက်ခဲ့ရ၏။

ပြိုကွဲရန်ကား လွယ်ကူလွန်းလှသည်။

‘တောခက်’

နဂါးဖြူခံပြင်းစူးဖြင့် တောက်ခေါက်လိုက်၏။

သူ တစ်လအတွင်း ထိုငွေကို မည်သို့မျှရအောင် ရှာဖွေနိုင်
မည် မဟုတ်ပါ။

လောင်းကစားခြင်းကြောင့် ဘဝပျက်ရအချိန်ဟု နောင်အ
ကြီးစွာ ရလဒ်မိလေသည်။

နဂါးဖြူ အကိုတင်းတင်း ကြိတ်လိုက်၏။

ထူးသည့် အကြံတစ်ခုသာ ရလိုက်၏။

ထို့ကြောင့်တိုင်း၊ ဆောင်ရွက်ရန်သာ စိတ်ကူးလိုက်ပါ။

ထိုအကြံအစည်အရပ်ရပ်အား အခြားမဟုတ်ပါ။

ပန်းချယ်ရီတွင် ဆူဒန်လက်မှတ်နှင့် ချေးထားသော စာချေးစာရွက်စာတမ်းများကို ပြန်လည်ခိုးယူရန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

ညသည့် မောင်မိုက်နင်း။

ဇနက်သမီး၊ ပိဋကတ်မူလသမီး

ထိုသို့ မွှေးမြိုင်ခြင်းကို အခွင့်ကောင်းယူကာ ဆန့်ကျင်
ဆောင်ရွက်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသော ညလူစာစဉ်းသည် ပန်းချယ်ပုံ

စိုညလု၏လုပ်ရားမှူစား၊ ငြိမ်းမြန်ဆန်လု၏၊

ကပ်ကောသကောင်းပင် သီးသန့်အခဆောင်အတွင်းသို့ ဝင်
စက်သွားလေသည်။

ဤလူကလေး၊ နဂါးကြီးပင်ဖြစ်ပါသည်။

နဂါးဖြူသည် သူ၏ပြဋိဇာနည်ကို ကိုယ်စေ့ပညာကို
သုံးပြုကာ သီးသန့်ဆောင်သွှီ ဝင်လာခဲ့၏။

ယခု နေ့က ဆောက်ခဲ့ပြီးပြီ၊ အဆေးဝါးအနေအထားတို့
ဆုတ် ကောင်းစွာ မှတ်မိနေ၏။

ထို့အတူ စုမ္ဗိလက်မှတ်နှင့် စာရွက်မျှ ဘေးဆညှိနေရာ
တွင် သိရှိထားပါ။

၂၈၇။ ဤက သူ့ကံစွန့်ပင် ဆင်းတုင်း ဝင်ရောက်၏။

ထို့နောက် နံရံကပ်ဗီရိယာဒေး ဆွဲဖွင့်လိုက်၏။

ထိုစဉ်...

မီးမူး၁း ရှုဝ်တရက် ဇာင်းထိန်သွားဇီ။

အခန်းတံခါးများလည်း ပို၍သွားလေသည်။

‘ဂျိန်း’

နဂါးဖြူ ရင်ထိတ်သွား၏။

မျက်နှာကြက်မှ စကားသံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

‘နဂါးဖြူ အခုလို အစွာမဲ့ စာကို ကျုပ် မကျေနပ်ဘူး
ခပ်ဗျားဘက်က ကတိပျက်တဲ့အတွက် ကျုပ်က ခပ်ဗျား
တစ်လ အချိန်ပေးနိုင်တော့ဘူး။ နောက်ဆယ်ရက်မှ ကျုပ်
ဝေ့ဆပ်ရင် ကျုပ်က မြို့စားကြီးထံ တင်ပြတိုင်ကြားမယ်’

နဂါးဖြူ ဒေါသခြေခင်းခြေခင်းထွက်သွား၏။

ပန်းချယ်ရီပိုင်ရှင်သည် အလွန်ပင် ပါးနပ်သည်ဟု သူ့
စာညှိလိုက်၏။

နဂါးဖြူ အခန်းတံခါးကိုပြေးဖွင့်လိုက်၏။

‘ဝဲန်း’

တံခါးက အလွယ်တကူပွင့်သွား၏။

အပြင်ဘက်တွင် ရှုကြည်နှင့် ရဲခက်သုံးလေးဦးကို
လိုက်ရ၏။

ရှုကြည်က...

‘ဪ... ဘခင်ကြီးပြန်သေးဘူးလား’

ဟု အပြုံးပျက်နှုတ်ဆက်လိုက်၏။

နဂါးဖြူသည် ရှုကြည်အား နေရာတွင်ပင် ဆက်ပစ်ချင်
စိတ်များ တဖွားဖွားပေါ်ပေါက်လာ၏။

သို့သော် စိတ်ကို အလျင်အမြန်ချုပ်တည်းလိုက်ရ၏။

ရှုကြည်နှင့်အတူ ရဲခက်များ ရှိနေသည်မဟုတ်ပါလား။

နဂါးဖြူက...

‘ဪ - ကျုပ်အခုပြန်တော့မှပေါ့’

သူသည် ဟန်မပျက်ပြောလိုက်ပြီး ပန်းချယ်ရီစားသောက်
ဆိုင်တွင်းမှ စိတ်ပျက်ဆက်ပျက်နှုတ် ထွက်လာခဲ့ရလေတော့
သည်။

— ၀ —

နဂါးဖြူသည် ငှါးရက်နှင့် ငါးညှိခိုင်အောင် အရက်
သောက်နေခဲ့လေသည်။

၂၆၈ ❀ နန္ဒကျော်သူ

သုတက္ကသိုလ်နေပြီဖြစ်၏။

မကြာမီကလေးတစ်နှစ် သူ့ဘဝပျက်စရာတစ်ခုပေါ်လာခဲ့သည်။

ကျော်ကြားမှု ဂုဏ်သိက္ခာအားလုံး ပျက်စီးရတော့သည် ဖြစ်သည်။

ဧည့်သည်မပြု မိမိတို့အဖြစ်၏။

မိမိ၏မိတ်ဆွေကြောင့်ပင် မဟုတ်ပါဘူး။

နဂါးဖြူသည် ထနေလည်း နံနက်လမ်းသည်နှင့် အရက် ဆိုးကိုယူကာ အခန်းတွင်းဝင်လာခဲ့၏။

ထိုစဉ်...

'ဒေါက်...ဒေါက်...ဒေါက်'

တံခါးခေါက်သံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

နဂါးဖြူက...

'အယ်သုလဲ'

'ညှော်ဆည်ရောက်လာလို့ပါ ဘဝင်ကြီး'

နဂါးဖြူ စိတ်ရှုပ်သွား၏။

ကြမ်းတမ်းစေ့ဆန် သိုင်းအေးမာန်(ပ) ❀ ၂၀၉

'မရှိဘူးလို့ပြောလိုက်တာ'

ထိုစဉ် ဂေဟာအပြင်ဘက်မှစကားသံကို ကြားလိုက်ရ၏။

'နေခင်းကြီးနဂါးဖြူ'

နဂါးဖြူ မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။

ထိုအသံသည် နဂါးစိမ်း၏အသံဖြစ်ကြောင်း သူမတို့မိလိုက် ၏။

နဂါးဖြူ အက်ပြင်းချလိုက်၏။

'ညှော်ဆည်ကို ဘေးဘေးချောချောနေရာချပေး။ ကျုပ် အရပ် ဘေးခဲဇယ်'

နဂါးငါးကောင်အစား သူက လေးစားသမှုတော့ ရှိရဦး ညှော် မဟုတ်ပါဘူး။

— ၀ —

နဂါးဖြူက ပြုံးရှင်ဆေးမျက်နှာထားဖြင့် နှုတ်ဆက်လိုက် ၏။

'အယ်လေတိုက်လို့ရောက်လာတာလဲ'

နဂါးစိမ်းက ရယ်မောလိုက်ပြီး...

‘ခိုင်ဖုံးမြို့ထဲဇနာရင်း သတိရလို့ဝင်လာခဲ့တာ၊ ပြီးတော့
အရေးကြီးတဲ့စကားလဲ ပြောစရာရှိလို့ပါ’

နဂါးဖြူက ချက်ချင်းပင် သီးအနှံခန်းသို့ ခေါ်သွားပြီး
အစားအသောက်များဖြုတ် တည်ခင်းညှိခံလိုက်၏။

နဂါးဖြူက...

‘ဘာများအရေးကြီးတဲ့စရာရှိလို့လဲ’

နဂါးစိမ်းက...

‘ကျုပ်အတွက်မဟုတ်ပါဘူး။ ခင်ဗျားအတွက်ပါ’

နဂါးဖြူက မျက်မှောင်ကုတ်လျက်...

‘ကျုပ်အတွက်ဟုတ်စား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ဟား...ဟား...ဟား...ခင်ဗျားက ဇနာရင်းနေပြန်ပြီ’

နဂါးစိမ်းက...

‘ဒီအချိန်မျိုးမှာ ခင်ဗျားအခုလိုရယ်မောနိုင်သေးတော့
ကျုပ်အလွန်ပဲ လေးစားပါတယ်’

ကြမ်းတမ်းခက်ထန် ဖြစ်သွားမည်(၁) ❀ ၁၀၂

နဂါးဖြူ မျက်နှာကွက်ခနဲပျက်သွား၏။

ထူထည် နဂါးစိမ်းအား အကဲခတ်လိုက်၏။

‘ဘာတွေများသိသေးသလဲ’

ဟုလည်း ပူပန်စွာ တွေးလိုက်မိ၏။

နဂါးစိမ်းက...

‘ကျုပ်နေ့ညကတည်းက ခိုင်ဖုံးကိုရောက်တယ်။ ပန်း
ချယ်ရီမှာ တစ်ညလုံးနေထိုင်ခဲ့တယ်ဗျ’

နဂါးဖြူ၏ခန္ဓာကိုယ် တစ်ချက်တုန်ခါသွား၏။

လူ့ခြေဆည်လိုက်ပြီး...

‘ဟုတ်လား၊ ပန်းချယ်ရီစားသောက်ဆိုင်ဟာ ခိုင်ဖုံးမြို့မှာ
ဘော့ ပထမတန်းစားပါပဲ’

‘ဟုတ်တယ်၊ သူ့ရဲ့လောင်းတစားဝိုင်းကလဲ ထိပ်တန်း
ပါပဲ’

နဂါးဖြူမျက်နှာ သွေးဆုတ်သွား၏။

နဂါးစိမ်းက စကားဆက်လိုက်၏။

‘ကျုပ်ဟာ မန်နေဂျာကြည်နဲ့ အတော်ကြာကြာ စကား
ပြောဖြစ်ခဲ့တယ်၊ ဒီလူဟာ နှုတ်မစောင့်စည်းတဲ့လူပဲ’

နဂါးဖြူမျက်နှာ ပိုပျက်ကစ၏။

www.burmeseclassic.com

၁၁၁ နဂါးစိမ်းက

နဂါးစိမ်းက လေကောင်းဆေးနဲ့ ဆက်ပြောနေ၏။

‘ယူဆိကတေးတွေ အများကြီး ကျုပ် နားထောင်ခဲ့ရတယ်၊ ပြီးတာနဲ့ ကျုပ်နီကိုထွက်လခခဲ့တယ်’

‘ဟုတ်လား’

နဂါးဖြူ၏အသံ ခြောက်ကပ်နေ၏။

နဂါးစိမ်းက...

‘ခင်ဗျားအကူအညီလိုနေတယ်ဟုတ်လား’

နဂါးဖြူက ဖြုံး၍ ခေါင်းခါယန်းလိုက်၏။

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မလီပါဘူး’

နဂါးစိမ်းက...

‘ဒီမှာနဂါးဖြူ ကျုပ်အားလုံးသိခဲ့ရပြီးပြီ၊ ကျုပ်ကိုလျှိုဝှက်မထားပါနဲ့၊ ကျုပ်တို့ဟာ မိတ်ဆွေတွေပဲ၊ တစ်ဖောက်အခက်အခဲရှိရင် တစ်ယောက်ကတူညီရမှပဲမဟုတ်လား’

နဂါးဖြူ အံ့ကြိတ်လိုက်၏။

ယူဆိကထဲတွင် နှုတ်ဖွားလှသောရှုကြည်အား အထိပစ်ချင်မိ၏။

ဆွစ်အကြားကို သိနေသည့်အသား နဂါးစိမ်းက ပြောလိုက်၏။

‘ရှုကြည်ဟာ နှုတ်ဖွားတယ်၊ ထူးကြောင့် နဂါးငါးကစင်နာမည်ပျက်မှာ ကျုပ်မလီလားဘူး၊ ဒါကြောင့် ရှုကြည်ကို ကျုပ်ရှင်းပစ်ဖို့ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်၊ သူဟာ အခုဆောက်ဆိုရင် အယ်ဆွနဲ့မှ စကားပြောနိုင်မှပဲ မဟုတ်တော့ပါဘူး’

နဂါးဖြူက ဆက်ပြင်းချလိုက်ပြီး.....

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ’

နဂါးစိမ်းက...

‘ကျုပ်တို့ဒီတိုင်းတွေ့တုံ့ပဲ၊ ကဲ...ကျုပ်သွားမယ်၊ ဟောဒီမှာ ခင်ဗျားအတွက် ကျုပ်လက်ဆောင်ထားခဲ့တယ်’

သူက စားပွဲပေါ် သို့ အထုပ်ငယ်ကလေးတစ်ထုပ်ချလိုက်ပြီး ထရပ်လိုက်၏။

နဂါးဖြူက...

‘ကျုပ်ညှော်ထိမကျေနိုင်တာ ခွင့်လွှတ်ပါဗျာ’

နဂါးစိမ်းက ရယ်ခေါလိုက်၏။

‘ဒါတွေတွေ့မနေစမ်းပါနဲ့ဗျာ၊ အားချင်နဂါးစိမ်းနန်းတော်ကို အာမည်ပါဦး၊ ကဲ - ကျုပ်သွားဦးမယ်’

သူသည် နဂါးဖြူအား နှုတ်ဆက်၍ အခန်းတွင်းမှ ထွက်ခွာသွားတော့သည်။

၀၀၉ နန္ဒကျော်သူ

နဂါးဖြူ အံကြိတ်ထား၏။
ပန်းချယ်ရိသည့် သူ့ဘဝအား ချိုးဖဲ့တော့မည်ဖြစ်၏။
ယခုပင် သူ့အကြောင်းကို နဂါးစိမ်းသိသွားခဲ့ချေပြီ။
မကြာမီ လူတိုင်းလူတိုင်း သူ့အကြောင်းကို သိသွားကြ
တော့ပေမည်။

‘ငါ့ဘာလုပ်ရမလဲ’

‘ငါ့ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ’

နဂါးဖြူ ခေါင်းတစ်ခုလုံး မူးဝေတာ၏။

ဘဝကို အရှုံးပေးဖို့သောစိတ်များက စတင်ဝင်ရောက်
လာ၏။

နာမည်ပျက်ဘဝနဲ့ သူမနေလိုတော့ပါ။

သူ့ဘဝပျက်စီးရတော့မည့်အချိန်အထိ သူ့ထိုင်စော့မနေ
လိုတော့ပါ။

နဂါးဖြူသည် သူ၏ဆောင်ခေးကို ထုတ်ယူလိုက်၏။

ခေးသွားမှအလင်းရောင် ပြီးပြန်သွား၏။

နဂါးဖြူသည် ခေးရိုးကို ဖြည်းဖြည်းချင်းဆုပ်ကိုင်လိုက်၏။

သူ့ကိုယ်သူ သတိပေးရန်ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ခိုင်မာစွာချမှတ်
၏။

ထိုအခိုက် သူ၏မျက်လုံးများက စားပွဲပေါ်တွင် နဂါးစိမ်း
အင်ထားသောအထုပ်ကလေးကို မြင်လိုက်မိလေတော့သည်။

ပထမပိုင်း၊ ဖြီး၏။

(ဒုတိယပိုင်းစတင်ဆန်း၊ ဆက်လက်ဖတ်ပါရန်)

နန္ဒကျော်သူ

ကြမ်းတမ်းခက်ထန် သိုင်းအားမာန်

(ဒုတိယပိုင်းစတင်ဆန်း)